

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தல் பெண்கள்

வெளியீடு:
பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்,
கல்வி அமைச்சு, வடமாகாணம்.

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் பெண்கள்

வெளியீடு

பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்,
கல்வி அமைச்சு, வடமாகாணம்.

நூல் விபரப் பட்டியல்

நூலின் பெயர்	: இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் பெண்கள்
வகை	: ஆய்வுக்கட்டுரைகளின் தொகுப்பு
வெளியீடு	: பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம், கல்வி அமைச்சு, வடமாகாணம்.
பதிப்பு	: 2011
பக்கங்கள்	: 110
பிரதிகள்	: 500
அச்சுப்பதிப்பு	: கரிகணன் பிறிண்டேர்ஸ் கே.கே.எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

முன்னுரை

வடமாகாண கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை அமைச்சின் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தினால் வருடாந்தம் நடாத்தப்படும் தமிழ் இலக்கியப் பெருவிழாவிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு விடயப்பரப்புத் தொடர்பாக ஆய்வரங்கு தொடர்ச்சியாக நடாத்தப்படுவதும், ஆய்வரங்குக் கட்டுரைகள் யாவும் பேராளர்களின் முன்னிலையில் வாசிக்கப்பட்டு கருத்தாடல் மூலம் செம்மை செய்யப்படுவதும் பின்னர் அவற்றைத் தொகுத்து அடுத்து வருகின்ற தமிழ் இலக்கிய விழாவிலே நூலாக வெளியிடுவதும் வழக்கமான விடயங்களாகும்.

இந்த வகையிலே கடந்த ஆண்டு ஈழத்து இலக்கியங்களில் பெண்கள் தொடர்பாக, சுதந்திரத்திற்கு முன், சுதந்திரத்திற்குப் பின் என இரு பெரும் பிரிவுகளாக வகுத்து அவற்றுள் நாவல், சிறுகதை, கவிதை, நாடகம், நாட்டார் இலக்கியம் எனப் பல உபதலைப்புக்களில் ஆய்வரங்கு நகர்த்தப்பட்டிருந்தது. இந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பே இச்சிறுநூலாகும்.

தமிழ் வளர்ச்சிக்கும், ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுக்கும் வளம் சேர்க்கும் நோக்கோடு எமது திணைக்களம் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளுக்குத் தங்கள் அனைவரதும் ஆதரவை நாடி நிற்கின்றோம்.

இந்நூலை வெளியிடுவதற்கு அங்கீகாரம் வழங்கிய எமது அமைச்சின் செயலாளர் திரு. இ. இளங்கோவன் அவர்களுக்கும், கட்டுரைகளை வழங்கிய ஆய்வாளர்களுக்கும், நூலை அழகுற வடிவமைத்து அச்சு வாகனம் ஏற்றிய கரிகணன் பிறிண்டேர்ஸ் நிறுவனத்திற்கும், ஆதரவு வழங்கி வரும் நல் உள்ளங்களுக்கும் எமது திணைக்களம் சார்பில் மனமார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

என். ஸ்ரீதேவி,

பணிப்பாளர்,
பண்பாட்டலுவல்கள்.

உள்ளே....

- 1) ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியமும் பெண்களும், சுதந்திரத்திற்கு முற்பட்ட கால தமிழ் நாவல்களில் பெண்கள்
அகலாங்கன் 01
- 2) சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்டகால இலங்கைத் தமிழ் நாவல்களில் பெண்கள்
பேராசிரியர் ம.இரகுநாதன் 09
- 3) சுதந்திரத்திற்கு முற்பட்டகால ஈழத்துத் தமிழ்ச் கவிதைகளிற் பெண்கள்
பேராசிரியர் செ.யோகராசா 16
- 4) சுதந்திரத்திற்கு முந்திய ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளிற் பெண்கள்
கலாநிதி அம்மன்கனி முருகதாஸ் 27
- 5) சுதந்திரத்திற்கு பிற்பட்டகால தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் பெண்கள்
தாமரைச் செல்வி 33
- 6) நாட்டார் இலக்கியத்தில் காதல் பாடல்களும் பெண்களும்
கலாநிதி றமீஸ் அப்துல்லாஹ் 41
- 7) தமிழ் ஊடகங்களிற் பெண்கள்
திருமதி அன்னலட்சுமி இராசதிரை 48
- 8) இலங்கைத் தமிழ் ஆய்வில் பெண்கள்
அருட்திரு தமிழ் நேசன் அடிகளார் 56
- 9) ஈழத்து ஒப்பாரிப் பாடல்களும் பெண்களும்
பேராசிரியர் எஸ். சீவலிங்கராஜா 66
- 10) ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தில் முஸ்லீம் பெண்களின் பங்களிப்பு
எழுத்தியல் நாயகன் மக்கள் காதர் 71
- 11) பாரம்பரிய மற்றும் நவீன நாடகங்களில் கலைஞர்களாகப் பெண்கள்
மார்க்கண்டு அருள்சந்திரன் 74

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியமும் பெண்களும், சுதந்திரத்திற்கு முற்பட்ட கால தமிழ் நாவல்களில் பெண்கள்

-அகலாங்கன்-

19ஆம் நூற்றாண்டு

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஈழத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கிய முதன் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு விட்டன. 1856 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த காவலப்பன் கதை என்ற நாவலே ஈழத்தில் மட்டுமல்ல தமிழிலேயே முதல் நாவல் என்று சில்லையூர் செல்வராசனின் "ஈழத்தில் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி" என்ற நூலின் முன்னுரையில் மு. கணபதிப்பிள்ளை குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். Parley the porter என்ற நாவலின் (ஆங்கில) தமிழாக்கமாக அமைந்த இந்நாவலை ஹன்னாமூர் (Hanna More) என்பார் எழுதினார். இது யாழ்ப்பாணம் ரிலிஜஸ் சொசைட்டி' யின் வெளியீடாகும்.

இந்நாவல் 'பார்லே என்ற சுமைதூக்கி' என்ற பெயரில் 1869 இலும், 'பார்லே என்னும் சுமையாளியின் கதை' என்ற பெயரில் 1876 இலும் தமிழ் நாட்டில் வெளிவந்துள்ளது. இதனை ஒரு நாவல் என்று கொள்ள முடியுமா இல்லையா என்பதில் சர்ச்சை உண்டு.

1879 இல் வெளிவந்த வேதநாயகம் பிள்ளையின் 'பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்' தான் தமிழில் வெளிவந்த முதல் நாவல் எனப் பலரும் குறிப்பிட்டபோதும், நாவலுக்குரிய பண்புகளோடு வெளிவந்த முதல் தமிழ் நாவல் 1893ஆம், வருடத்தில் வெளிவந்த ராஜமையரின் 'கமலாம்பாள் சரித்திரம்' தான் என்று சில்லையூர் செல்வராஜன் கருதுகிறார்.

'பிரதாப முதலியார் சரித்திரத்தை' நாவலில்லை என்று ஒதுக்கினால் 1891 இல் ஜூலை மாதத்தில் வெளியான 'ஊசோன் பாலந்தை' என்ற ஈழத்து நாவல் தமிழின் இரண்டாவது நாவலாகக் கொள்ளத்தக்கது. இதன் ஆசிரியர் திருகோணமலை எஸ்.இன்னாசித்தம்பி ஆவார்.

ஓர்சன் அன்ட் வலன்டைன் (Orson and valen tine) என்னும் போர்த்துக்கேய நெடுங் கதையை ஆதாரமாக வைத்து இந் நாவல் எழுதப்பட்டிருக்கலாமோ வென்று ஐயுறு கிறார். நா. சுப்பிரமணியன். இந்நூலின் 2ஆம் பதிப்பு 1924 இல் வெளிவந்தது. இதன்கதை நிகழ் களம் ஈழமல்ல. சுதாபாத்திரங்களும் தமிழரல்ல.

இந்த இரு ஈழத்து நாவல்களுக்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் சித்திலெப்பை மரைக்கார் எழுதிய 'அசன்பேயுடைய கதை' என்ற நாவல் 1885 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இதன் இரண்டாம் பதிப்பு 1890 இல் வெளிவந்தது. மூன்றாம் பதிப்பு 'அசன் பேயுடைய சரித்திரம்' என்ற தலைப்புடன் 1974 இல் வெளிவந்தது. இதன் கதை மத்திய கிழக்கு நாடுகள், இந்தியா ஆகியவற்றை நிலைக்களனாகக் கொண்டது.

க.கைலாசபதி இந்நாவல் தொடர் பாக "சித்தி லெவ்வையின் நூலைப் படிக்கு மொருவர் இதற்கு அசன்பேயின் திகைப்

பூட்டும் நூதன சாகசங்கள்" என்று பெயரிட்டிருக்கலாமென்று எண்ணக் கூடியதாக உள்ளது" என்கிறார்.

திருகோணமலை தி.த. சரவணமுத்துப் பிள்ளை எழுதிய 'மோகனாங்கி' என்ற நாவல் 1895 இல் சென்னையில் வெளியிடப்பட்டது.

இதன் கதை நாயக்கர்கள் பற்றியது. கதைக்களம் தமிழகத்தின் தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளிப் பகுதிகளாகும். இதுவே தமிழின் முதல் அரச வரலாற்று நாவல் எனப்படுகிறது. இதனை ஆங்கில நாவலாசிரியர் சாள்ஸ் கிங்கிலி என்பவர் எழுதிய "ஹைபாதியா" என்னும் நூலின் தழுவல் என்பார். வி.செல்வநாயகம்

இந்நாவல் ஈழத்தவரால் எழுதப்பட்டதே தவிர ஈழத்தைக் களமாகக் கொண்ட

தல்ல என்பதால் இதனை ஈழத்து நாவலாகக் கொள்ள முடியாது என்கிறார் சோ. சிவபாதசந்தரம். இந்நாவல் 1919 இல் சொக்கநாத நாயக்கர் என்ற பெயரில் சுருக்கி இரண்டாம் பதிப்புச் செய்யப்பட்டது.

'காவலப்பன் கதை' (1856) மொழி பெயர்ப்பு என்றும், 'அசன் பேயுடைய கதை' (1885) ஈழத்தைச் சார்ந்த தல்ல என்றும் ஊசோன் பாலந்தை (1891) தழுவல் என்றும், மோகனாங்கி (1895) ஈழத்தைச் சார்ந்த தல்ல தழுவல் என்றும் ஒதுக்குவதையும், இவற்றில் நாவலுக்கரிய பண்புகள் இருக்கின்றனவா, இவை நாவல் என்று ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கனவா என்ற வாதங்களை விட்டுவிட்டு ஈழத்தவரால் படைக்கப்பட்ட நாவல்கள் என்ற அடிப்படையில் நோக்கும் போது 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வெளிவந்த நான்கு நாவல்களும் பின்வரும் வரிசையில் அமையும்.

நூல்	ஆசிரியர்	வெளிவந்த ஆண்டு
காவலப்பன் கதை	ஹன்னாமூர்	1856
அசன் பேயுடைய கதை	சித்திலெப்பை மரைக்கார்	1885
ஊசோன் பாலந்தை	திருகோணமலை எஸ். இன்னாசித்தம்பி	1891
மோகனாங்கி	திருகோணமலை தி.த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை	1895

இந்த நான்கு நாவல்களே 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தவரின் நாவல்களாக வெளிவந்துள்ளன. இவற்றில் எந்த நாவலும் ஈழத்தவரைப் பிரதிபலிக்கவில்லை. நான்கு நாவல்களும் ஆண்களாலேயே எழுதப்பட்டன. மோகனாங்கி மட்டுமே பெண்ணின் பெயரில் அதாவது கதாநாயகியின் பெயரில் வெளிவந்தது. இந்நாவலில் பெண்கள் வழமைபோன்றே சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

சுதந்திரம் வரை (1948-02-04)

டானியல் டிபோ என்ற ஆங்கில நாவலாசிரியரின் றொபின்சன் குறுசோ (Robinson crusoe) என்ற நாவலை மல்லாகம் வீ. விஸ்வநாதபிள்ளை மொழிபெயர்த்துள்ளார். புதியதொரு பதிப்பு 1906 இல் சென்னையில் வெளிவந்தது. 'றொபின்சன் குறுசோ சரித்திரம்' என்ற தலைப்பிலான இந்த நாவலின் முதற் பதிப்பு வெளிவந்த ஆண்டு அறியப்படவில்லை. இவரின் காலம் 1825 -

1884 இந்நாவல் வெளிவந்த காலம் சரியாக அறியப்பட்டால் ஈழத்தின் முதல் நாவல் இதுவாகவும் அமையலாம்.

1903 ஆம் ஆண்டிலே 'அடாத சோதனை' என்னும் மதிக்கெட்ட மாரன் கதை' என்ற ஒரு நாவல் வெளிவந்ததாகத் தெரிகிறது. 'கதா நந்தன்' என்பவர் இதனை எழுதினார். இவர் ஈழத்தவர் என்பதற்குப் போதிய சான்றுகள் இல்லை. இது டொன் குவிஷொட் (Don Quixote) என்னும் ஆங்கில நாவலின் மொழி பெயர்ப்பு. ஜே.எஸ். தம்பி முத்துப்

பிள்ளை 'சம்சோன் கதை' என்ற நாவலைக் கவிதை நடையில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். 'சிலப்பதிகாரமே முதல் தமிழ் நாவல்' என அகிலன் ஒரு கட்டுரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதை இது மெய்ப்பிப்பதாகக் கொள்ளலாம். 'சம்சோன் கதை' நாவலின் இரண்டாம் பதிப்பு 1911 இல் வெளிவந்தது.

மேலே குறிப்பிட்டவற்றைத் தவிர்த்து சுதந்திரம் வரையிலான காலப்பகுதியில் இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்து நாவல்களை பின்வரும் பட்டியலில் காண்போம்.

நாவலின் பெயர்	நாவலாசிரியர் பெயர்	வெளிவந்த ஆண்டு
1. "கலாமதி	சுவாமி சரவண முத்து	1904
2. வீரசிங்கன் கதை அல்லது சன்மார்க்க ஜயம்	சி.வை. சின்னப்பிள்ளை	1905
4. இரத்தின சிங்கம்		-
5. சந்திரகாசன் கதை		-
6. பரிமளா ராகவன்		-

1910 வரையான காலப்பகுதியில் வெளிவந்திருக்கலாமென்றும், எழுதியவர் பெயர் அறியப்படவில்லையென்றும் இரத்தின சிங்கம், சந்திரகாசன் கதை, பரிமளா ராகவன் ஆகிய மூன்று நாவல்களைப் பற்றியும், கலாமதி பற்றிய முழுமையான சரியான

உண்மைத் தகவல் கிடைக்கவில்லையென்றும் இது சரியாக இருப்பின் மட்டக்களப்பின் முதல் நாவல் இதுவே என்றும் 'ஈழத்தில் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி' என்ற நூலில் சில்லையூர் செல்வராசன் குறிப்பிடுவது சந்தேகத்தைக் குறிக்கிறது.

நாவலின் பெயர்	நாவலாசிரியர் பெயர்	வெளிவந்த ஆண்டு
1. நொறுங்குண்ட இருதயம்	திருமதி மங்களநாயகம் தம்பையா	1914
2. உதிரபாசம் அல்லது இரத்தினபவானி	சி.வை. சின்னப்பிள்ளை	1915
3. விஜயசீலம்	சி.வை. சின்னப்பிள்ளை	1916
4. சுந்தரன் செய்த தந்திரம்	எஸ். தம்பிமுத்துப் பிள்ளை	1918

‘நெருங்குண்ட இருதயம்’ என்ற நாவலை எழுதிய திருமதி மங்களநாயகம் தம்பையா ஈழத்தின் முதற் பெண் நாவல் ஆசிரியை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நாவலின் பெயர்	நாவலாசிரியர் பெயர்	ஆண்டு
01. மேகவர்ணன்	வே. வ. சிவப்பிரகாசம்	1922
02. நீலாகுழி அல்லது துன்மார்க்க முடிவு	எஸ்.கே. சுப்பிரமணியம்	1922
03. இராசதுரை	செ. செல்லம்மாள்	1924
04. கமலாவதி	சபாபதி	1924
05. நீலகண்டன் (ஒரு சாதி வேளாளன்)	இடைக்காடர்	1925
06. சித்த குமாரன்	இடைக்காடர்	1925
07. அரியமலர்	திருமதி மங்களநாயகம் தம்பையா	1926
08. அழகவல்லி	எஸ். தம்பிமுத்துப் பிள்ளை	1926
09. கோபால நேசரத்தினம்	ம.வே. திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை	1927
10. புனித சீலி	Rev. Bro. யோன்மேரி	1927
11. சாம்பசிவ ஞானாமிர்தம் அல்லது நன்னெறிக் களஞ்சியம்	அ. நாகலிங்கம்பிள்ளை	1927
12. காசிநாதன் நேசமலர்	ம.வே. திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளை	1929
13. தேம்பா மலர்	சாள்ஸ் ஸ்ரீக்கீரி	1929
14. சரஸ்வதி அல்லது காணமாற் போன பெண்மணி	சு. இராசம்மாள்	1929
15. பூங்காவனம்	மா. சிவராமலிங்கம் பிள்ளை	1930
16. வீரம்பாள் அல்லது விபரீத மங்கை	வ.மு. சின்னத்தம்பி	1930
17. தாமோதரம்	வ.நெ.பாவிலுப்பிள்ளை	1930
18. அருமை நாதன்	ஜோன்மேரி ஞானச்சகோதரர்	1930

தேசபக்தன் பத்திரிகையில் ‘மூலையில் குந்திய முதியோன் அல்லது துப்பறியுந் திறம்’ என்ற நாவலை 1924 இல் கோ. நடேசய்யர் எழுதத் தொடங்கினார். 1921-1930 காலப்பகுதியில் திருமதி மங்களநாயகம் தம்பையாவின் ‘அரிய மலர்’ (1926) நாவலும், செ. செல்லம்மாளின் இராசதுரை சு. இராசம்மாளின் ‘சரஸ்வதி

அல்லது காணா மற்போன பெண்மணி’ ஆகிய நாவல்களும் வெளிவந்தன. மூன்று நாவலாசிரியைகளின் மூன்று நாவல்கள் இக்காலத்தில் வெளிவந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. அடுத்த காலகட்டங்களில் பெண்களைக் காணவில்லை.

	நாவலின் பெயர்	நாவலாசிரியர் பெயர்	வெளிவந்த ஆண்டு
01.	பிரதாபன்	எச். நெல்லையா	1931
02	துரைரத்தினம் நேசமணி	ம.வே. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை	1931
03.	பவள காந்தன் அல்லது கேசரி விஜயம்	வரணியூர் ஏ.சி. இராசையா	1932
04.	ஞானபூரணி	ஸ்டீக்கனி சார்ள்ஸ்	1933
05.	அரங்க நாயகி (தழுவல்)	வே. ஏரம்ப முதலி	1934
06.	சந்திரவதனா	எச். நெல்லையா	1934
07.	உத்தம மனைவி	பொன். குமாரவேற்பிள்ளை	1935
08.	காந்தமலர் அல்லது கற்பின் மாட்சி	சி.வே.தாமோதரம்பிள்ளை	1936
09.	அருணோதயம் அல்லது சிம்மக்கொடி	வரணியூர் ஏ.சி. இராசையா	1936
10.	சாமளா அல்லது காதல் போதனை	எஸ். செல்வநாயகம்	1937
11.	காந்தாமணி அல்லது தீண்டாமைக்குச் சாவுமணி	எச். நெல்லையா	1937
12.	தேவி திலகவதி அல்லது குப்பையிற் குண்டுமணி	க. இராசரத்தினம்	1937
13.	இரத்தினாவளி அல்லது காதலின் மாட்சி	எச். நெல்லையா	1938
14.	சுந்தரமீனாள் அல்லது காதலின் வெற்றி	மஸ்கெலியா ஏ.போல்	1938
15	செல்வி சரோசா அல்லது தீண்டாமைக்குச் சவுக்கடி	எம்.ஏ. செல்வநாயகம்	1938
16.	சுந்தரவதனா அல்லது இன்பக் காதலர்	செல்லப்பா மூத்த தம்பி	1938
17.	அறுந்த தளைகள் (மொழிபெயர்ப்பு)	ரவீந்திரன்	1939
18	ஈனோக் ஆர்டன் (மொழிபெயர்ப்பு)	இலங்கையர் கோன்	1939
19	வெறும் கனவுதான் (மொழிபெயர்ப்பு)	இலங்கையர் கோன்	1939
20	கண்ணனின் காதலி	இரத்தினபுரி ஜி.எஸ்.எம். சாமுவேல்	1940
21	சோமாவதி அல்லது இலங்கை இந்திய நட்புறவு	எச்.நெல்லையா	1940
22	மல்லிகை (மொழிபெயர்ப்பு)	வில்லன்	1940
23	கொள்ளைக்கார நிசாம் (மொழிபெயர்ப்பு)	வில்லன்	1940

தழுவல், மொழி பெயர்ப்பு நாவல்களும், மலையகத்தில் வெளிவந்த நாவல்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

04-02-1948 வரை

கூல.	நாவலின் பெயர்	நாவலாசிரியர் பெயர்	ஆண்டு
01.	போட்டி (மொழிபெயர்ப்பு)	முருகு	1941
02.	கிளாறாமிலிச் (மொழிபெயர்ப்பு)	இலங்கையர் கோன்	1941
03.	அன்னபூரணி	சு. சச்சிதானந்தன்	1942
04.	மாலை வேளையில் (மொழிபெயர்ப்பு)	சி.வைத்திலிங்கம்	1942
05.	முதற்காதல் (மொழிபெயர்ப்பு)	இலங்கையர் கோன்	1942
06.	வண்டிச்சவாரி	அ.செ.முருகானந்தம்	1944
07.	அலிபாபாவின் குகை (மொழிபெயர்ப்பு)	அ.செ.முருகானந்தம்	1944
08..	மனவிகாரம் (மொழிபெயர்ப்பு)	கோணாசலம்	1945
09.	தீண்டாதான் (மொழிபெயர்ப்பு)	கே. கணேஸ்	1947
10.	பாசம்	க.தி.சம்பந்தன்	1947

இக்கால கட்டத்தில் மூன்று நாவல்களைத் தவிர ஏனையவை மொழி பெயர்ப்பு நாவல்கள் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. "கோவிந்தன் அல்லது தேச ஊழியன்" என்ற பி.எஸ்.வரதராஜீலு நாயுடுவின் 38 பக்க நாவல் 1942 இல் வெளிவந்தது. இதனை நாவல் என்பது பொருந்துமா?

ஈழத்து நாவலாசிரியைகள்

நொறுங்குண்ட இருதயம் நாவலை (1914) எழுதிய திருமதி மங்களநாயகம் தம்பையாவைத் தொடர்ந்து இராசதுரை நாவலை (1924) எழுதிய செ. செல்லம்மாள், சரஸ்வதி அல்லது காணா மற்றோன பெண்மணி நாவலை (1929) எழுதிய சு. இராசம்மாள் ஆகிய நாவலாசிரியைகள் உருவாகினார்கள்.

மங்களநாயகம் தம்பையா அரியமலர் நாவலை (1926) யும் எழுதினார். சுதந்திரம் வரை மூன்று பெண்களின் நான்கு நாவல்கள் மட்டுமே வெளிவந்துள்ளன.

தமிழகத்து ராஜம் ஐயர், மாதவையா ஆகியோரின் "கமலாம்பாள் சரித்திரம்" 'பத்மாவதி சரித்திரம்', ஈழத்து தி.த. சரவணமுத்துப்பிள்ளையின் "மோகனாங்கி", போல பெண்களின் பெயரை முழுமை யாகவோ குறையாகவோ தாங்கிச் சில நாவல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

பெண்களின் பிரச்சினைகள்

1914 இல் வெளிவந்த 'நொறுங்குண்ட இருதயம்' என்ற நாவல் மட்டுமே பெண் பாத்திரங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் படைக்கப்பட நாவல் எனலாம்.

இந்நாவலில் வரும் கண்மணி என்ற கதாநாயகியின் கூற்றாக வரும் "எங்கள் சரித்திரத்தை எங்களைப் போலொத்த ஓர் ஏழைப்பெண் எங்கள் மேல் அனுதாபங் கொண்டு எழுத ஏவப்படுவாளேயல்லாமல் இதில் ஓர் ஆண்பிள்ளை நேரம் போக்க ஏதொன்றுமில்லை" என்ற கருத்து இந்நூலாசிரியரின் கருத்தேயாகும். இருப்பினும் இந்நாவலை எழுதிய நோக்கம் "சன்மார்க்க சீவியத்தின் மாட்சிமையை உபதேசித்து விளக்குவதிலும், உதாரணங்களால் உணர்த்துவது நன்மை பயத்தற் கேதுவாகுமென்றெண்ணி இக்கதையை எழுதத் துணிந்தேன் என நான் முகம் பகுதியில் ஆசிரியை கூறியிருப்பதால் இது சமயப் பிரச்சார நாவலாகவே கருதத்தக்கது.

இந்த நாவலில் வரும் கண்மணி, பொன்மணி ஆகிய பாத்திரங்களில் கண்மணி கணவனிடம் அடி, உதை, திட்டு வாங்கினாலும், குலவிளக்காக, மாதர்குல மாணிக்கமாக, விளங்குகிற பாத்திரமே, கல்லானாலும் கணவன், புல்லானாலும் புருசன் என்று தன் கணவனோடு வாழ்பவள். மணாளனே மங்கையின் பாக்கியம், கணவனே கண்கண்ட தெய்வம் என்ற கோட்பாட்டில் வாழ்பவள். தமிழர்களின் அல்லது இந்துக்களின் பாரம்பரியப் பத்தினிப் பெண்ணாகவே படைக்கப்பட்டிருக்கிறாள்.

பொன்மணி கொஞ்சம் முற்போக்காகத், தனக்கு விருப்பமில்லாதவனைத் திருமணஞ் செய்துவைக்கப் பெற்றோர் முயலும்போது, சபையில் பகிரங்கமாகத் தன் நிலையை வெளிப்படுத்துவதாக படைக்கப் படுகிறாள். ஏனைய பண்புகளில் கண்மணி போலவே காணப்பட்டாலும் புத்தி சாதாரணம்

மிக்கவளாகவும், துணிச்சற்காரியாகவும் காணப்படுகிறாள்.

தங்கம்மா என்ற பெண் கண்மணியிடம் விவாகரத்துப்பற்றி ஆலோசனை கூறுகிறாள். பொன்மணி திருமணச் சடங்கின் போது காதலனோடு ஓடி விடுகிறாள். இவ்விரு செயற்பாடுகளும் புதுமை என்று நூலாசிரியர் கருதியிருக்கலாம் போல் தெரிகிறது.

இந்நாவல் கிறீஸ்தவ மதமாற்றத்தை முக்கிய கருத்தாகக் கொண்டு நிறைவு பெறுவதால் இது பெண்களின் பிரச்சனைகளை முன்வைக்க எழுதப்பட்டதாகச் சொல்ல முடியாது மணிமேகலை எப்படிப் பௌத்தமதப் பிரச்சாரக் காவியமாகப் பாடப்பட்டதோ அதே போக்கையே இந்நாவலிலும் காணமுடிகிறது. பெண்கல்வி பற்றிய அறிவுறுத்தல், பெண்ணின் சுதந்திரம் பற்றிய உணர்வு ஆணாதிக்க சமூகம் பற்றிய வெறுப்பு யதார்த்தமாக நாவலில் இழையோடியிருப்பதை மறுக்க முடியாது.

இந்நாவல் பற்றி கலாநிதி செ. யோகராசா அவர்கள் தனது "ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் வளமும் வளர்ச்சியும்" நூலில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

"நொறுங்குண்ட இருதயம். சமகாலச் சமூக நிலைமைகளை (கிறீஸ்தவ மத மாற்றம் முதலியன) முதன் முதலாகச் சிறப்பாகச் சித்திரிக்கின்ற நாவலாகின்றது. அதுமட்டுமின்றி இந்நாவலின் இரு பெண் பாத்திரப் படைப்புக்களை (பாரம்பரியத் தமிழ்ப் பண்பாட்டினைப் பிரதிபலிக்கின்ற கண்மணி, துணிவும், புத்தி சாதாரணமும், ஆண்களுக்கே ஆலோசனை கூறுகின்ற நுண்மதியும் கொண்ட பொன்மணி ஆகியோரை) சமகால தமிழக நாவல்களிலும் காண்பதரிது....

ஏனைய நாவல்களில் பெண் பாத்தி ரங்கள் வில்லை. வழமையான பெண்களாகவே இந்த அளவுக்குக் கூடப் படைக்கப்பட பவனிவருகிறார்கள்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. ஈழத்து தமிழ் நாவல் இலக்கியம்-நா. சுப்பிரமணியன்
2. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு-வி. செல்வநாயகம்
3. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியம்-பேராசிரியர் எஸ். தில்லைநாதன்
4. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியச் செல்நெறி-கலாநிதி எஸ். சிவலிங்கராஜா
5. இலங்கையில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி-கலாநிதி துரைமனோகரன்
6. ஈழத்தில் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி-சில்லையூர் செல்வராசன்
7. மலையக இலக்கியம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்- சாரல் நாடன்
8. ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் - வளமும் வளர்ச்சியும்-கலாநிதி செ. யோகராசா

சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்டகால இலங்கைத் தமிழ் நாவல்களில் பெண்கள்

பேராசிரியர் ம.இரகுநாதன்,
தமிழ்த்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

உலக சனத்தொகையிற் செம்பாகமானவர்கள் பெண்கள். புள்ளிவிபர அடிப்படையில் அவர்கள் செம்பாகமாக இருந்தாலும், சமூகநிலையில் ஆண் வர்க்கம் எனப்படுகின்ற மறுபாதிக்குள் அடங்கியவர்களாகவும் பல வீடங்களில் ஆண்வர்க்கத்தைச் சார்ந்தே வாழவேண்டியவர்களாகவுமே இருந்து வருகின்றனர். இந்த அடிப்படை உண்மையைப் புரிந்து கொண்டாலே பெண்களின் சமூக நிலையினை உணர்ந்துகொள்ள முடியும். பெண் என்பவள் பிறக்கும்பொழுது ஆணுக்குச் சமமானவளாகவே பிறக்கின்றாள். அவளது வளர்ப்பும் சூழலுமே அவளை ஆணில் தங்கி நிற்பவளாகவும், ஆணுக்காகவே வாழ்பவளாகவும் ஆக்கிவிடுகின்றன. இத்தகைய சமூகச் சூழல் காரணமாகவே அவர்கள் பலவகையான அடக்குமுறைகளையும் துன்பங்களையும் அனுபவிக்கின்றனர். அனைத்துலகிற்கும் பொதுவான இந்நிலையினை இந்தியா, இலங்கை முதலிய கீழைத்தேய நாடுகளிலும் நாம் தெளிவாகக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

இலங்கைத் தமிழ்ச்சமூகம் குடும்பம் என்ற சுட்டமைப்பைக் கொண்டதாகும். திருமணத்தின்மூலம் ஓர் ஆணுடன் இணைந்து குடும்பத்தவளாகி அதாவது இல்லாளாகி வாழும் வாழ்வே பெண்ணுக்குச் சிறப்பானது எனத் தமிழ் மக்கள் கருதுகின்றனர். ஆனால் குடும்ப அமைப்பு ஆணாதிக்கத்தை மையப்படுத்தியே உருவாக்கப்பட்டதால் குடும்ப உருவாக்கத்தில் ஆண்களின் நலனை

பெரிதும் கவனிக்கப்படுகின்றது. ஆண்கள் தமது தமது குடும்பத்தவரதும் நலன்களைக் கருத்திற் கொண்டே தமக்குரிய பெண்களைத் தெரிவு செய்கின்றனர். இத்தகைய பெண் தெரிவின்போது சீதனம், சாதி ஆகிய இரண்டு அம்சங்களுமே இலங்கைத் தமிழர் சமூகத்திற் பிரதான இடத்தினை வகிக்கின்றன.

சீதனம் என்பது இலங்கைத் தமிழர் சமூகத்தில் இரண்டு வகையாகப் பெற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது. பெண் வீட்டார் தமது பெண்ணுக்காகக் கொடுக்கும் வீடு, காணி முதலிய அசையாச் சொத்துக்களும் ஆபரணங்களும், பணமும் சீதனம் என்ற பெயரில் குறிக்கப்படுகின்றன. இவற்றினைவிட அன்பளிப்பு (Donation) என்ற பெயரில் மாப்பிள்ளையின் வீட்டாருக்கும் ஒரு தொகைப் பணம் வழங்கப்படுகின்றது. இப்பணம் மாப்பிள்ளையின் பெற்றோருக்கோ, மணமாகாத சகோதரிகளுக்கோ சென்றடைகின்றது.

அன்பளிப்புப்பணம் மணமகனின் சகோதரிகளின் வாழ்வுக்கு அவசியமானது என்பதால், அது ஆணின் தரப்பிலிருந்து நியாயப்படுத்தப்படுவதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. இந்த நியாயப்படுத்தலால் பெண் தெரிவின்போது அன்பளிப்புப்பணம் முக்கிய இடத்தினை வகிக்கின்றது. தனது சகோதரிகளின் வாழ்வுக்காகப் பெண் வீட்டாரின் அன்பளிப்புப்பணத்தை எதிர்பார்த்தே பெண்ணைத் தெரிவு

செய்யவேண்டிய நிலையில் ஆண் தான் விரும்பிய பெண்ணைத் தெரிவு செய்ய முடியாத நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றான். இதனால் சீதன நடைமுறையால் ஆணும் ஒருவகையில் பாதிக்கப்படுகின்றான் எனினும் வாழ்வையே இழந்து நிற்பவள் பெண்ணே என்பதால் இது பெண்ணின் பக்கமாகவே பார்க்கப்படுகின்றது.

சீதனப் பணம் இல்லாதபோது பெண்ணுக்குத் திருமண வாய்ப்பு இல்லாமற் போய்விடுகின்றது. பலவறிய குடும்பத்துப் பெண்கள் தாரமிழந்தவர்களுக்கும், முதியவர்களுக்கும் வாழ்க்கைப்பட்டுத் துன்புறுகின்றனர். மேலும், திருமணமாகாத பெண்கள் ஆண்களின் பாலியல் சுரண்டலுக்கு ஆளாகிச் சமூகத்தில் பல்வேறுவிதமான ஒழுக்கப் பிறழ்வுகள் ஏற்படுவதையும் காணமுடிகின்றது. இது தமிழர் பண்பாட்டிற்கு அச்சுறுத்தலாகவும் அமைந்துவிடுகின்றது. இதனால், சீதனக் கொடுமை ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்ற குரல் சமூகத்தில் உரத்து ஒலிக்க ஆரம்பித்தது. இவ்வாறான சூழலில் ஆக்க இலக்கியம் படைத்தவர்கள் பலர் சீதனக் கொடுமையால் பெண்கள் அனுபவித்த துன்பங்கள் பலவற்றையும் தமது இலக்கியங்களினூடாக எடுத்துக்காட்ட முற்பட்டனர். 1948, இன் பின்னர் வெளிவந்த இலங்கைத் தமிழ் நாவல்களில் பெண்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகள் எவ்வாறு காட்டப்பட்டுள்ளன என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

சீதனக்கொடுமை

சீதனக் கொடுமையினால் இலங்கைத் தமிழ்ப் பெண்கள் பலரின் திருமணம் தடைப்படுகின்றது. பலரின் காதல் கனவாகிப் போய்விடுகின்றது; பலருக்கு நிச்சயித்த திருமணமே குழம்பி விடுகின்றது; சிலருக்குத் திருமணப் பேச்சே நடைபெறுவதில்லை. இதனால், பருவ வயதைக் கடந்தும் பல

பெண்கள் திருமணமாகாமல் இருக்கின்றனர். பலரின் வாழ்வு கன்னியாகவே கழிந்து போகின்றது. இவ்வாறான பெண்களையும், அவர்கள் அனுபவிக்கும் துன்பங்களையும் இலங்கைத் தமிழ் நாவல்கள் பலவற்றிற் காணக் கூடியதாகவுள்ளது.

இந்தவகையில் செ.கணேசலிங்கனின் 'போர்க்கோலம்' (1969) என்னும் நாவலில் பருவ வயதைக் கடந்தும் திருமணமாகாமல் இருக்கும் உயர்சாதிப் பெண்களைக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. உயர்சாதி ஆண்தனுக்கும் பஞ்சமர் வகுப்பைச் சேர்ந்த அன்னத்திற்கும் இடையே நடைபெறும் உரையாடலின்போது இவ்வாறான பெண்கள் உயர் சாதியினரிடையே அதிகம் இருப்பதும், பஞ்சமர்களிடையே இல்லாதிருப்பதும் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது.

பொ.பத்மநாதனின் 'பொன்னம் மாளின் பிள்ளைகள்' (1979) என்ற நாவலில் தாயையும் தந்தையையும் இழந்து, உடன் பிறந்த இரு ஆண் சகோதரர்களாலும் கைவிடப்பட்டு அநாதரவாகி நிற்கும், ஆறு பெண்களின் அவல வாழ்வு எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது. குடும்பத்தின் வறுமை காரணமாகக் கணவன் இருக்கும்போதே இன்னொருவனிடம் சோரம் போனவன் பொன்னம்மா. பொன்னம்மாளின் மரணம் மூத்த மகள் பாக்கியத்தைக் குடும்பத் தலைவியாக்கிப் பாரத்தைச் சுமக்கவைக்கின்றது. சகோதரிகளின் வயிற்றுப் பசியைப் போக்க முடிந்த பாக்கியத்தால், அவர்களது பருவத்தின் உணர்ச்சிகளுக்குப் பதில்கூற முடியவில்லை. இந்நிலையில் இரண்டாமவள் சுந்தரி; அயல் வீட்டுக் கந்தசாமி என்ற காவாலிப் பையனிடம் சோரம் போகின்றாள்; மூன்றாமவள் மீனாட்சி தமக்கை விரும்பாத இடத்தில் ஒருவனைக் காதலிக்கின்றாள்; சகோதரிகளின் நடவடிக்கைகளால் மனமுடைந்த பாக்கியம் வீட்டோடு அனைவரை

யும் எரித்துக் கொலை செய்து தானும் அந்த நெருப்பில் எரிந்து தற்கொலை செய்து விடுகின்றார். சுந்தரியின் ஒழுக்கப் பிறழ்வுக்கும் மீனாட்சியின் பொருத்தமில்லாத இடத்துக் காதலுக்கும் காரணம் பருவ வயதில் திருமணம் செய்யமுடியாத நிலையேயாகும். இந்நிலைக்கு வறுமையும் சீதனமின்மையுமே காரணங்களாகின்றன.

மணிவாணனின் 'யுகசந்தி' (1972) என்ற நாவலில் வருகின்ற கனகம் என்ற ஆசிரியை தனது தகுதிக்கேற்ற ஒருவனை மணம் முடிக்கச் சீதனம் இல்லாததால் படிப்பு வாசனையற்ற கூலிக்காரனை மணக்கவிரும்பாமல் கன்னியாகவே வாழவேண்டிய அவலநிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றாள்.

கவிதாவின் 'கனவுகள் வாழ்கின்றன' (1976) என்னும் நாவலில் வருகின்ற ஜானகி சீதனம் இல்லாததால் தான் காதலித்த குமரேசனைத் திருமணம் செய்யமுடியாத வளாகின்றாள். குமரேசன் புதிய சிந்தனைகளாற் கவரப்பட்ட இளைஞனாக இருந்தும், தனது குடும்பத்தினரின் விருப்பத்திற்கு மாறாக ஜானகியைத் திருமணம் செய்யமுடியாதவனாகவே காட்டப்படுகின்றாள். ஜானகியின் வாழ்வு கனவாகிப் போனதற்கு அவளிடம் சீதனம் இல்லாததே காரணமாகும்.

செங்கை ஆழியானின் 'கங்கைக்கரை ஓரம்' (1978) என்னும் நாவலில் வருகின்ற கங்காவின் காதல் நிறைவேறாது போனதற்கும் சீதனக் கொடுமையே காரணமாகும். வறிய குடும்பத்திற் பிறந்த சிவராசன் பல்கலைக் கழகத்தில் கங்காவைக் காதலிக்கின்றான். ஆனால், சிவராசனின் கல்விக்காக காணி, நகை முதலிய அனைத்தையும் அடகுவைத்த அவளின் பெற்றோர்கள், அவளின் சகோதரிகளின் வாழ்வுக்காக அவனையே முழுதாக நம்பியிருக்கின்றனர். இந்நிலையிலேயே, சிவராசனின் மாமன் தனது மகளைச்

சிவராசனுக்கு மணம் செய்து வைத்து அவளின் சகோதரிகளின் வாழ்வுக்கும் வழிதேடித்தர உடன்படுகின்றார். சிவராசனைக் காதலித்த கங்கா வறிய குடும்பத்தவர் என்பதால், மாமனோடு போட்டியிடமுடியாமல் தனது காதலைத்தியாகம் செய்கின்றாள்.

கங்காவிடம் சீதனம் இல்லை; அவளைச் சீதனமின்றி மணந்துகொண்டால் சிவராசனின் சகோதரிகளின் வாழ்வு பாதிக்கப்படும். இத்தகைய முரண்பாடான நிலையிற் சிவராசனின் தரப்பிலிருந்து சீதனத்தின் தேவை நியாயப்படுத்தப்படுகின்றது. சிவராசன் தனக்காக வாழ்முடியாதவனாகிவிடும்போது, காதலும் பணக்காரர்களுக்கே சொந்தமானதாகிவிடுகின்றது.

செங்கை ஆழியானின் 'காற்றில் கலக்கும் பெருமூச்சுக்கள்' (1983) என்ற நாவலிலும், யாழ்ப்பாணத்துச் சமூகத்தினுள்ள திருமணமாகாத இளம்பெண்கள் பலரின் பெருமூச்சுக்கள் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது. இந்நாவலில் பிரதான பாத்திரமாக வருகின்ற மனோரஞ்சிதம் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்த காலத்தில் ரவீந்திரனைக் காதலிக்கின்றாள். படிப்பு முடிந்து அவள் உழைக்க ஆரம்பித்த போது அவளை ரவீந்திரனுக்குத் திருமணம் செய்துவைக்க அவளின் பெற்றோர் விரும்பவில்லை. அவளின் உழைப்பு அவர்களுக்குத் தேவைப்படுவதால் அவளின் வாழ்வைத்தடுக்கின்றனர். அவளுக்காகக் காத்திருந்த ரவீந்திரன் வேறு திருமணம் செய்து கொள்கின்றான். இதன்பின்னர், மனோரஞ்சிதத்திற்குப் பேசப்படும் திருமணங்கள் அனைத்தும் சீதனமின்மையால் தடைப்பட்டுப்போக, அவள் திருமண வாய்ப்பையே இழந்து விடுகின்றாள்.

இந்நாவலில் வருகின்ற மற்றொரு பெண்ணான சிந்திரா என்ற ஆசிரியையும் சீதனக் கொடுமையால் திருமண வாய்ப்பை

இழக்கின்றாள். அவள் தனது வாழ்வு பாழாகிப் போனது பற்றிக் கூறும்போது இந்தச் சமூகத்தையே வெறுக்கின்றாள்.

"பெண்ணாகப் பிறக்கக்கூடாது...

பெண்ணாகப் பிறந்தாலும் யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் ஒருக்காலும் பெண்ணாகப் பிறக்கக்கூடாது. பாவம் செய்த சமூகம்.

பேராசை பிடித்த சமூகம்..."

என்று தனது மனவெறுப்பை வெளியிடுகின்றாள். மேலும் இவள் தனது தகுதிகேற்ற வாழ்வையே தேடினாள். அதனைக் கூடப்பெறுவதற்குச் சீதனக்கொடுமை தடையாகிவிடுகின்றது. அவளே தனது நிலைமையைப் பின்வருமாறு கூறுகின்றாள்:

"எனக்கொன்றும் பெரியதொரு உத்தியோகத்தன் மாப்பிள்ளையாக வரவேண்டும் என்று நான் ஒருக்காலும் எண்ணியதில்லை. எங்களிடம் இருக்கின்ற சீதனத்திற்கு அளவாக ஒரு மாப்பிள்ளையைத் தான் என் தகப்பனார் தேடினார் எத்தனையோ பேர் வந்தார்கள். அவர்களுக்காக அலங்கரித்து அலங்கரித்தே நான் தேய்ந்து போனேன்.... ஒருவருக்குப் பொம்பிளை பிடிக்கவில்லை; இன்னொருவருக்குச் சீதனம் போதவில்லை; இன்னொருவருக்கு தங்கைக்கு டொனேசன் வேண்டுமாம்; இப்படி.... இப்படி... என் வயது ஏறியதுதான் மிச்சம்".

இவ்வாறாகச் சீதனக் கொடுமையினால் திருமண வாய்ப்பை இழந்தபோது அவள்,

"கலியாணம் இப்ப யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு வர்த்தகம்போல. லாப நோக்கம் பார்க்கும் வர்த்தகம்போல. பணம் படைத்தவர்கள் சற்றுப் படித்த நல்ல உத்தியோகத்திற்கு வந்த இளைஞர்களைத் தேடிப் பிடித்து அவர்களின் சீதனத்தைப் போட்டிபோட்டு அதிகரிக்கவைக்கிறார்கள். அந்த வர்த்தகப் போட்டியில் எங்களைப் போன்ற சாதாரண பெண்கள் மூலையில் ஒதுங்கிக்கொள்ள வேண்டியதுதான்"

என்ற முடிவுக்கு வருகின்றாள். இம்முடிவு சமூக யதார்த்தத்தினூடாக ஆசிரியர் கூறும் முடிவாகவே கருதத்தக்கதாகும்.

சந்திரா தியாகராஜாவின் 'நிச்சயிக்கப்படாத நிச்சயங்கள்' (1988) என்னும் குறுநாவலிலும் சீதனக் கொடுமையால் திருமண வாய்ப்பை இழக்கும் பெண்களின் துயரம் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. இந்நாவலில் வருகின்ற சிவராசா என்பவர் ஒரு சாதாரண அரசாங்க ஊழியர். மாதாமாதம் கிடைக்கின்ற சம்பளத்தோடு அவரின் குடும்பத்தைச் சமாளிக்க அவருக்கு உறுதுணையாக இருப்பது எட்டுப் பரப்புத் தென்னந்தோட்டம். இவ் வருமானங்களால் வறுமையின்றி வாழ்க்கையை நடாத்தலாம். ஆனால் இரண்டு, பெண் பிள்ளைகளுக்கும் சீதனம் கொடுப்பதற்கு அவரால் எதையும் செய்துவிட முடியாது. அவரே தனது குடும்ப நிலையைக் கூறுகின்றார்.

".... ரெண்டு குமருகளை வைச்சிருக்கின்ற தெண்டால் இந்த நாளையில... இரண்டு பாதாளக் கிடங்குகளை வெட்டி வைச்சிருக்கிற மாதிரி. நாங்கள் அதுக்குள்ளை குதிச்சால்தான் அதுகளை வாழ வைக்கலாம். அதுகள் வாழறது யாழ்ப்பாணத்திலை... கலியாணப் பேச்சுக்கள் குடு பிடிக்கேக்கைதான்... பெண்ணைப் பெத்தவை எவ்வளவு உழைக்க வேணுமெண்டு உனக்குத் தெரியும்".

இது இரண்டு பெண் பிள்ளைகள் உள்ள ஒரு சாதாரண அரசாங்க ஊழியரின் நிலை. இத்தகைய ஒருவரின் பிள்ளைகளுக்கே திருமணத்தை முடித்து வைப்பதில் பெற்றோர்கள் துன்பப்பட வேண்டியிருக்கின்றது என்றால்; பல பெண்கள் உள்ள வறிய குடும்பத்துப் பெண்களின் நிலை பற்றிப் பேசவேண்டியதில்லை.

மேலும் சிவராசா, யாழ்ப்பாணத்தில் நான்கு பெண்பிள்ளைகள் உள்ள ஒரு

பட்டதாரி ஆசிரியர், தனது மூத்த மகளுக்கு ஒரு ரெக்னிக்கல் ஒவ்பிசரை மாப்பிள்ளையாக எடுப்பதற்குத் தனது முழுச் சொத்தையும் கொடுத்துவிட்டு, ஏனைய பெண்களின் வாழ்வுக்கு வழி தெரியாமல் நிற்பது பற்றி நண்பன் ஒருவனுக்குக் கூறுகின்றார். உழைப்பு முழுவதும் ஒருத்தியோடு போய்விட ஏனைய பெண்களின் வாழ்வு கேள்விக்குறியாவது பலரது குடும்பங்களிற் காணப்படும் நிலையே. இந்த நிலை மாறுவதற்குச் சீதனக் கொடுமை ஒழிக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகும்.

நயிமா ஏ.பஷீரின் 'வாழ்க்கைப் பயணம்' (1974) என்னும் நாவலில் வறிய இஸ்லாமியக் குடும்பத்துப் பெண்கள் சீதனக் கொடுமையாற் பாதிக்கப்படுவது எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது. ஹிதாயா என்ற படித்து ஆசிரியத் தொழில் பார்க்கும் பெண் ஒருத்தி ஜமீல் என்ற பணக்கார வாலிபனால் ஏமாற்றப்படுகின்றாள். ஜமீலின் தந்தை ஹிதாயாவைத் திருமணம் செய்வதற்குப் பணமாக இருப்பதைந்து ஆயிரமும், நகையாகப் பத்துப் பவுணும் கேட்கின்றார். அதனை வழங்க முடியாததால் ஹிதாயாவின் காதல் நிறைவேறாது போய்விடுகின்றது. இது இஸ்லாமியக் குடும்பத்துப் பெண்களிடமும் சீதனக் கொடுமையின் தாக்கம் இருப்பதையே எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

ஜோன்ராஜனின் 'போடியார் மாப்பிள்ளை' (1976) என்னும் நாவலில், மட்டக்களப்பு கன்னங்குடாவில் வாழும் பெண்கள் சீதனக் கொடுமையால் அனுபவிக்கும் துன்பங்கள் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது. போடியார் கதிர்காமத்தம்பியின் மகன் செல்லத்துரை ஏழைக்குடும்பத்துப் பெண்ணான கற்பகத்தைக் காதலிக்கின்றான். உடுத்த சீலையையும், காதலும் கழுத்திலுமுள்ள கில்லிட்டு நகைகளையும்விட வேறெதுவுமே இல்லாத கற்பகத்தை மருமகளாக ஏற்க, செல்லத் துரையின் பெற்றோர் விரும்ப

வில்லை. செல்லத்துரையின் தாய் கற்பகத்தின் மீது வீணான வசைமொழிகளைக் கூறி செல்லத்துரையின் மனதை மாற்ற முயற்சிக்கின்றாள். இங்கு சீதனம் இல்லாத நிலையால் அவளின் கற்புக்கே களங்கம் கற்பிக்கப்படுகின்றது.

பொருந்தாமணம்

சீதனம் இல்லாத காரணத்தினால் திருமண வாய்ப்பை இழந்து நிற்கும் இளம் பெண்களைத் தாரமிழந்த, வயது முதிர்ந்த ஆண்கள் இரண்டாம் தாரமாக மணக்க முற்படுகின்றார்கள். இத்தகைய பொருந்தாமணங்களினால்; பெண்கள் அனுபவிக்கும் துன்பங்களை இலங்கைத் தமிழ் நாவல்களிலும் காணக் கூடியதாகவுள்ளது.

செ.கணேசலிங்கனின் 'போர்க்கோலம்' (1969) என்னும் நாவலில் வருகின்ற தங்கம்மா குடும்ப வறுமையால் தனது அந்தஸ்திற்குக் குறைவான ஆறுமுகத்தை மணக்க நேரிடுகிறது. தங்கம்மாவின் மனக்குமுறலை அவள் அன்னத்திற்குக் கூறும் வார்த்தைகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

"உன்ரை கண்ணுக்கே தெரியேல்லையா, அவர் எனக்கு ஒரு மாப்பிளையே, கூட்டிக் கொண்டு பெருமையாய் தெருவிலை போக. அவர் கேட்டாலும் நான் மாட்டனென்று போடுவன். இப்பெல்லாம் கேட்கிறதேயில்லை. திருவிழவுக்குப் போறதெண்டாலும் அவர் தானே போவார். நான் என்பாட்டுக்குப் போவன். எப்பேன் கார் பிடிச்சால் தான் ஒருமிக்கப் போவம்".

இங்கு ஊரறிய மாலையிட்ட கணவனோடு ஊராருக்கு முன்னால் ஒன்றாகப் போக முடியாதவாறு தங்கம்மாவின் மனம் பாதிக்கப்பட்டதற்கு அவர்களின் பொருந்தாமணமே காரணமாகும். இப்பொருந்தாமணத்திற்கு சாதியம், வறுமை ஆகியனவே காரணங்களாக நாவலில் காட்டப்படுகின்றது.

செ. கணேசலிங்கனின் மற்றொரு நாவலான 'சடங்கு' (1966) என்பதில் வருகின்ற பத்மா தான் காதலித்த இராசரத்தினத்தைத் திருமணம்செய்ய முடியாமற் போனதற்கு அவளின் வறுமையும், சாதியுமே காரணமாகும்.

"சீதனத்துக்கும், சாதிக்கும், குடும்பப் பெருமைக்கும் தானா கல்யாணம்; என்னை விரும்பிக் கல்யாணம் செய்ய இந்த உலகில் ஒருவரும் இல்லையா?" எனக்கேட்டுத் தனது துயரை வெளிக்காட்டிய பத்மா பொருத்தமில்லாத திருமணத்தில் துயருற்றுத் தற்கொலை செய்கின்றாள்.

பொ.பத்மநாதனின் 'பொன்னம்மாளின் பிள்ளைகள்' (1979) என்ற நாவலில் வருகின்ற பாக்கியம்; குடும்ப வறுமையால் திருமணமாகாமல் இருந்தபோது ஐம்பது வயதான பக்கத்து வீட்டு வேலாயுதம் அவளை இரண்டாந்த தாரமாக மணக்க ஆசைப்படுகின்றார். எனினும் மகன் பொன்னுத்துரையின் எதிர்ப்பால், அவரது ஆசை நிராசையாகி விடுகின்றது.

செங்கைஆழியானின் 'இரவின் முடிவு' (1976) என்னும் நாவலில் வருகின்ற சுருட்டுத்தொழிலாளியான முத்தரின் ஒரே மகள் பாக்கிலட்சுமி ஒரு சாதாரண அரசாங்க உத்தியோகத்தனைக்கூடத் திருமணம் செய்ய முடியாமற் போனதற்கு அவர்களின் வறுமையே காரணமாகும். இதனால், அவள் சுருட்டுத் தொழிலாளியான ஐயாத்துரைக்கு வாழ்க்கைப்பட்டுப் பொருந்தா மணத்தால் வாழ்வை அழித்துக் கொள்கின்றாள். பொருந்தாமணம் அவளைக் கணபதிப் பிள்ளை மாஸ்ரரிடம் சோரம்போவதற்கும் வழிவகுத்து விடுகின்றது.

தி.ஞானசேகரனின் 'புதிய சுவடுகள்' (1977) என்னும் நாவலில் வருகின்ற பார்வதி ஒரு வறிய குடும்பத்துப் பெண். இதனால் இருபத்தேழு வயதைக் கடந்தும் அவளுக்குத் திருமணமாகின்ற வாய்ப்புக் கிடைக்க

வில்லை. இந்நிலையிற் பார்வதி தனது பருவ ஆசைகளை அடக்க முடியாமல் வீட்டில் தொட்டாட்டு வேலைசெய்யும் மாணிக்கன் என்ற பஞ்சமர் வகுப்பு இளைஞனோடு ஓடிப் போகின்றாள். பார்வதியின் உறவினர்கள் பார்வதியை மாணிக்கனிடம் இருந்து பிரித்து சித்தகவாதீனமற்ற நடேசுவுக்குத் திருமணம் செய்து வைக்கின்றனர். இப்பொருந்தாமணத்தால் அவளின் வாழ்வு பாழாகிப் போகின்றது.

பிராமண சமுதாயங்களில் வறிய குடும்பத்துப் பெண்கள் தாரமிழந்த முதியவர்களுக்கு வாழ்க்கைப்படுவது பற்றித் தெணியானின் 'பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்' (1989), சோமகாந்தனின் 'விடிவெள்ளி பூத்தது' (1989) ஆகிய நாவல்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

ஒழுக்கப் பிறழ்வுகள்

சீதனக் கொடுமையினால் திருமணமாகாமல் இருக்கும் பெண்களின் பலர், தமது பருவ வயதின் உணர்ச்சிகளுக்கு அடிமையாகி ஒழுக்கப் பிறழ்வான செயல்களில் ஈடுபடுகின்றனர். செ.கணேசலிங்கனின் 'நீண்ட பயணம்' என்னும் நாவலில் வருகின்ற சீனிவாசகத்தின் மகள் சரஸ்வதி; வீட்டிற்கு வந்து கள்ளிறக்கும் செல்லத்துரையுடன் ஒழுக்கப் பிறழ்வாக நடந்து கொள்கின்றாள். கணேசலிங்கனின் மற்றொரு நாவலான 'செவ்வானம்' (1967) என்பதில் வருகின்ற மாலினி, கொழும்பிற் கம்பனி ஒன்றில் தட்டெழுத்தாளராகப் பணிபுரியும் போது முதலாளி நாகரத்தினத்திடம் சோரம் போகின்றாள்.

மணிவாணனின் யுகசந்தி (1972) என்னும் நாவலில் வருகின்ற பரமேஸ் தனது அக்கா கனகத்தின் வாழ்வு திருமணமாகாமலே கழிந்து விடுவதைக் கண்டு தனக்கும் அதுதான் விதி என உணர்ந்து பணக்கார வாலிபன் ஒருவனுடன் சோரம் போய்த் தனது பெண்மையைப் பறிகொடுத்து விடுகின்றாள்.

இந்து மகேஷின் 'ஒரு விலைமகளைக் காதலித்தேன்' (1974) என்னும் நாவலில் வருகின்ற பிரீதாவின் ஒழுக்கப்பிறழ்வுக்கும் அவளின் வறுமையும், பருவ வயதில் திருமண மாகாத நிலையுமே காரணமாகும்.

அருள் சுப்பிரமணியத்தின் 'நான்கெட மாட்டேன்' (1976) என்னும் நாவலில் வருகின்ற இந்திரா, செங்கைஆழியானின் 'பிரளய'த்தில் வருகின்ற சுபத்திரா ஆகியோரின் ஒழுக்கப் பிறழ்வுகளுக்கு வறுமையோ பருவ வயதில் திருமண வாய்ப்பை இழந்த நிலையோ காரணமல்ல. இதற்குப் பெற்றோரின் கவனக்குறைவும் பிள்ளைகளின் அவசர புத்தியுமே காரணமாகும். சுபத்திரா பாடசாலையில் படித்துக் கொண்டிருக்கும் காலத்திலேயே வாமதேவன் என்ற இளைஞனிடம் தனது பெண்மையைப் பறிகொடுக்கின்றாள். இந்திரா தனது உடன் பிறவாத சகோதரனான பொன்னம்பலத்துடன் உடலுறவு கொண்டு கருத்தரிக்கின்றாள். இவ்வாறு திருமண மாகாமலேயே பெண்மையைப் பறிகொடுத்த பல பெண்களை இலங்கைத் தமிழ் நாவல்களில் பரவலாகக் காணலாம்.

செ.கணேசலிங்கனின் 'சூரியன் கிழக்கில் உதிப்பதில்லை' (1989), 'குடும்பச் சிறையில்' ஆகிய நாவல்களில் வருகின்ற பெண்கள் குடும்ப அமைப்பை வெறுத்துச் சுதந்திரமாக வாழ விரும்புவர்களாகக் காட்டப்படுகின்றனர். 'சூரியன் கிழக்கில் உதிப்பதில்லை' என்னும் நாவலில் வருகின்ற சித்திரா,

"ஒருவனக்குச் சமைத்துப்போட்டுப் பிள்ளை பெற்றுக் கொடுத்து அடிமைப் பணிகளும் செய்ய நான் தயாரில்லை" எனக் கூறி நிற்கின்றாள்.

மற்றொரு நாவலான 'குடும்பச் சிறையில்' என்பதில் வருகின்ற சுகன்யா,

குழுதினி என்ற இரு பெண்களும் புலம் பெயர்ந்து அமெரிக்காவில் வாழ்பவர்கள். அங்கு மகாதேவன் என்ற தமிழ் இளைஞனோடு நட்புக்கொண்டு பாலியல் இன்பத்தை அனுபவிக்கின்றனர். இவர்கள் திருமண பந்தத்தினை விரும்பாதவர்களாகவே காட்டப்படுகின்றனர்.

இவ்வாறு திருமண பந்தத்தை விரும்பாமல் கட்டுப்பாடற்ற பாலியல் இன்பத்தை அனுபவிக்கத் துடிக்கும் பெண்கள் ஒருபுறமிருக்க, வெளிநாட்டவர்களுக்கு ஒப்பந்த அடிப்படையில் மனைவியாகிச் செல்பவர்களையும் இலங்கைத்தமிழ் நாவல்களில் காணமுடிகின்றது. சான்றாக செங்கை ஆழியானின் 'மழைக்காலம்' என்னும் நாவலில் வருகின்ற தேவி குடும்ப வறுமையால் திருமண வாய்ப்பு நழுவிப்போக ஜேர்மனியிலுள்ள இளைஞன் ஒருவனுக்கு ஐந்து ஆண்டு களுக்கு ஒப்பந்த மனைவியாகிச் செல்கின்றாள்.

முடிவாக

பெண்ணை இல்லாளாகவும், குடும்ப விளக்காகவும் கண்ட தமிழர் பண்பாட்டில் அவளை வியாபாரப் பண்டமாக்கி, அவளின் மனித உணர்ச்சிகளையே புறக்கணித்து வஞ்சித்த நிலையில்; அவள் குடும்ப அமைப்பையே வெறுத்து, கட்டுப்பாடற்ற வாழ்வுக்குள் நுழைந்தால், தமிழர் சமூகத்தின் பண்பாட்டின் ஆணியே அறுந்துபோகலாம். இந்த ஆபத்தான நிலையைப் போக்க பெண்ணுக்கு வாழ்வளிக்கத் தடையாகவுள்ள சீதனக் கொடுமை முற்றாகவே அகற்றப்பட வேண்டும். இது வெறும் கோஷமாக இருக்கக் கூடாது. தமிழர் பண்பாட்டிலும், பெண்களின் வாழ்விலும் அக்கறையுள்ளவர்களுக்கு இது இதய சுத்தியுள்ள கடமையாகவே அமைய வேண்டும். இதன்மூலம் எமது சமூகத்தை அழிவிலிருந்து பாதுகாக்க முடியும் எனலாம்.

சுதந்திரத்திற்கு முற்பட்டகால ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகளிற் பெண்கள்

பேராசிரியர் செ.யோகராசு,
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

முன்னுரை

மேற்குறிப்பிட்ட விடயத்தை ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் அணுகும் முயற்சியே இங்கு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இவ்வணுகுமுறை (அ) 18ஆம் நூற்றாண்டுவரையான ஈழத்துக் கவிதை இலக்கியங்கள் (ஆ) 19ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துக்கவிதை இலக்கியங்கள் (இ) 20ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துக் கவிதை இலக்கியங்கள் என்ற அடிப்படைகளில் அமைகின்றது.

18ஆம் நூற்றாண்டுவரையான ஈழத்துக் கவிதை இலக்கியங்களில்.....

பொதுவான தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே கூடப் பெண்கவிஞர்கள் சிலரே இனங்காணப்படுகின்ற நிலையில் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் திட்டவட்டமான ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு 14ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஆரம்பிக்கின்ற நிலையில் - பெண்கவிஞர்கள் ஒரு சிலரையேனும் இனங்காண முடியாதிருப்பது வியப்புக்குரியதன்று. இக்கால ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றிலிடம் பெற்றுள்ள ஆண் கவிஞர்கள்கூடப் பெண்கள் பற்றி எதுவுமே குறிப்பிட்டிருக்கவில்லை. விதிவிலக்காக, பள்ளு, குறவஞ்சி, அம்மாண முதலான பிரபந்தங்களிலும் காவியங்கள் சிலவற்றிலுமே பெண்கள் பற்றிய சில விடயங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

பள்ளு என்ற விதத்திற் பறாணை விநாயகர் பள்ளு, கதிரைமலைப் பள்ளு, தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளு முதலியனவும்

குறவஞ்சி என்ற விதத்திலே நகுலமலைக் குறவஞ்சி முதலியனவும் குறிப்பிடத்தக்கனவாகின்றன.

மேற்கூறிய பள்ளுப் பிரபந்தங்களில், அப்பிரபந்தங்களின் ஒருபகுதியாக பள்ளு (உழவர்) வாழ்க்கை இடம்பெறுகின்ற நிலையில் அதனோடு பள்ளியர் வாழ்க்கை பற்றிய சித்திரிப்பும் இடம்பெறுகின்றது. குறவஞ்சிப் பிரபந்தத்திலும் அவற்றின் ஒருபகுதியாக குறவன் - குறத்தியர் வாழ்க்கை பற்றிய சித்திரிப்பு இடம்பெறுகின்ற சூழலிற் குறத்தியர் வாழ்க்கையின் சில கூறுகள் விவரிக்கப்படுகின்றன. மேற்கூறிய வாழ்க்கை, பெண்களின் விபரிப்புப் பற்றிக்கூட அதிகளவு கவனத்திற்குட்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. பொதுவான பிரபந்த இலக்கண மரபுகளுக்கமைவாக அவை எழுந்தனவாதலின் அவற்றிலிடம்பெறும் விவரங்கள், வர்ணிப்புகள் முதலியனவும் மரபு வழியில் ஒரே பாணியில் அமைந்திருப்பதே அதற்கான காரணமாகின்றது.

ஆயினும் கூட, தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முதன்முதலாக அடிநிலை மக்களான உழத்தியர், குறத்தியர் ஆகியோர் இலக்கியப் பாத்திரங்களாக அமைகின்றனர். அவர்கள் பற்றிய விவரிப்பு பொதுமைப் பட்டிருப்பினும் அவற்றினூடே ஓரளவாவது அவர்கள் வாழ்க்கைநிலை சார்ந்த சிலவற்றை அறியமுடிகின்ற தென்பதனை மறுப்பதற்கில்லை எடுத்துக்காட்டாக, "பறாணை விநாயகர் பள்ளு"வில் வருகின்ற மூத்தபள்ளி,

இளையபள்ளி பற்றியும் பள்ளன்பற்றியும் பண்ணையாளனிடம் பின்வருமாறு கோள் மூட்டுவது இடம்பெறும்.

"கட்டுநீர்வயற் செய்கையுற் தீண்டான் கலகப்பள்ளி மயல் வலைப் பூண்டான் பட்டியின் மாட்டைக் கீட்டியும் பாரான் பழைய தாரமென் றெண்ணையுஞ் சேரான் சட்டைக் காரியை விட்டுப் பிரியான் சற்றே பிரிந்தா லும் மிங்குத் தரியான் பெட்டிச்சேற்றுக்குக் கள்ளுக்கும் நெல்லெல்லாம் பெட்டியா லள்ளிக் கிகாட்டினா னாண்டே!"

இக்காலப் பகுதியிலெழுந்த காவியங்கள் என்ற விதத்தில் கண்ணகி வழக்குரை (காங்கேசன்:14ஆம்நாற்) மட்டுமே கவனத்திற்குரியதாகின்றது. அடிப்படையிற் சிலப்பதி காரக் காவியத்தின் செல்வாக்கிற்குட்பட்டிருக்கக் கூடுமாயினும் ஈழத்து வரலாற்றுடன் தொடர்புபட்ட பல சம்பவங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. மேலும், செந்நெரிக் காவியமாக உருவாக்காமல், பொது மக்கள் முன்னிலையிற் பாடப்பட்டு வந்துள்ள காவியமாகவும், வாய்மொழி இலக்கியச் செல்வாக்கிற்குட்பட்டதாகவும், இது காணப்படுகிறது. இந்நிலையில் இக்காவியத்தின் கண்ணகி பாத்திரம் எமது கவனத்தைப் பெருமளவு ஈர்த்துள்ளமை வியப்பிற்குரியதன்று. சிலப்பதி காரக் கண்ணகி போன்று மாணிடப் பெண்ணாகவன்றி, தெய்வ அவதாரமாக "கண்ணகி வழக்குரைக் கண்ணகி திகழ்கின்றாள் அவளது குண இயல்பு மாற்றங்களுள் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை அவள் (சிலப்பதிகாரக் கண்ணகி போன்று) வாய்மூடி மௌனியாக அமையாது, கோவலனுக்கு (மதுரைக்கு ச்சிலம்பு விற்கச் செல்கின்றபோது) ஆலோசனை கூறுபவளாகக் காணப்படுவதும், கணவன் இறந்தபின்னர் அவனது உடல்முன் நீண்ட ஒப்பாரி வைத்துப் புலம்புவதுமாகும். முன் ஆலோசனை கூறலுக்கு மாதிரி எடுத்துக்காட்டாக, பின்வரும் பாடல்கள் அமைகின்றன.

"மடவீழுந் தார்மாலை வான்மாறன் மதுரையுள்ளே விட்ட மனை தனைக் கடந்து வேற்றி டத்தே செல்லாதே பெட்டென்று முறையேதே பிரதானி தங்கள்முன்னே கட்டறிய நடவாதே காவலனே யென் கணவா

தட்டானை யண்டாதே சார்ந்துறவு பேசாதே; எட்டாதே; மங்கையர்கள் இருப்பிடத்தே செல்லாதே; முட்டாக வார்த்தை சொல்லி முன்னதிகம் பேசாதே; சிட்டாக வார்த்தை சொல்லிச் சீலம்பை வற்று வாடும்" என்றாள்

19ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதை களில்.....

மேலைத்தேயத்தவரான ஆங்கிலேயரது ஆட்சி ஏற்பட்ட சூழலில் நவீன மயவாக்கம் (Modernization) உருப்பெற்ற நிலையில்-பிரகாரை பூர்வமாக, "சமூகம்" என்பது முதன்மைபெற்று உயிர்பெற்று தன்னை வெளிப்படுத்தத் தொடங்குவது இந்நூற்றாண்டிலிருந்தே. எனவே சமூகத்திற்கும், இலக்கியத்திற்குமிடையிலே நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்ட புதிய சூழலிற் புதிய (நவீன) இலக்கிய வடிவங்களாக நாவல், சிறுகதை என்பன வெளிப்பட்டன. பழைய இலக்கிய வடிவங்கள் புதிய மாற்றத்திற்குள்ளாகின. (உதாரணம்: கவிதை, நவீன கவிதை, நாடகம், நவீனநாடகம்) பழைய இலக்கிய வகைகளுட் சில, புதிய உள்ளடக்கத்தைப் பெற்றுக்கொண்டன. (உதாரணம்: கனகி புராணம், தத்தைவிடு தூது) இத்தகைய சூழலிற் பெண்கள் பற்றிய பார்வை முன்னரைவிட விரிவும், மாற்றமும் பெறுகின்றது. இவ்விதத்தில் இக்காலத்தில் எழுந்த கனகிபுராணம், தத்தை விடுதூது, உத்தியோக லஷணகக் கும்மி என்பன முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

முதலிற் கனகிபுராணம் பற்றி நோக்குவோம். கடவுள், பெரியார் முதலானோரையோ, கோயில் முதலானவற்றையோ முதன்மைப்படுத்தி "புராணம் எழுந்த சூழலில், ஒரு பெண்ணை, அதுவும் தாசிகுலப் பெண்ணைப் பாட்டுடைத் தலைவியாகக் கொண்டு புராணமொன்று எழுந்ததென்பதே முதலில் விதந்துரைக்கப்பட வேண்டியதாகின்றது. இப்புராணம் முழுமையும் கிடைக்காத சூழலில், புராணத்தின் நோக்கமுட்பட்ட வேறெதுவும் பற்றி அதிகமறிய முடியாத சூழலிற் கிடைத்துள்ள சில பகுதிகளுடாக,

தாசியான கனகியின் அழகும் அவளைப் பலர் தேடிவருவதும், அவர்களது சமூக அந்தஸ்தும் (இவ்விதத்திற் கனகியின் செல்வாக்கும்) பற்றியே அறியமுடிகின்றது. மாதிரிக்காகப் பின்வரும் பாடலமைகின்றது.

"தத்தைவிடு தூது"வின் உள்ளடக்கமும் முற்றிலும் புதிது. தான் விரும்பிய பெண்ணொருத்தியை (அவள் விரும்பினும் பெற்றோர் தடையாகவிருந்த சூழலில்) திருமணம் செய்ய வியலாத நிலையிற் காதலனாக விளங்கிய இளைஞனொருவன் தனது மன உணர்வுகளைப் பெண்ணிடம் வெளிப்படுத்தும் முகமாகக் கிளியிடம் எடுத்துரைப்பதாக அமைந்ததே "தத்தைவிடு தூது" பெண்ணின் பெற்றோரைக் கண்டிக்கும் விதத்தில் அக் காலச் சமூகநிலை பொருந்தா மணமும்(ஆண், பெண்,) இணக்கம்பெறாத மணமும் பொருள் விரும்பும் பெற்றோரது நிலையும் கண் கரும் கண்டனத்திற் குள்ளாகின்றன. காதலில் தேல் வியுற்ற இளைஞனொருவனது தன்னனுபவம் பொது அனுபவமாகவும் மாறிய நிலையில் பெண்விடுதலை பற்றிய சிரத்தையின் முதல் வெளிப்பாடாக இத் தத்தைவிடு தூது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இடம்பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. சான்றாக, பின்வரும் பாடல்களமைகின்றன.

"கூட்டிற் பகங்கீளிபோற் கோதையரை யெய் போதும் வீட்டிலடைத்து வைக்கும் விரகிலருக்கியாதுரைப்போம் பூட்டித் திறந்தெடுக்கும் பொருளாகக் கருதீளரோ கேட்டோர் நகைப்பதுவும் கேட்டிலரோ பைங்கீளியே கிடுக்கவாய்ப் பைந்தொடிபாற் கீளத்தாய் பகங்கீளியே. (ச.16)

கண்ணை மறைத்தே கொடு போய்க் காட்டில்வீடும் பூகுளையப்போற்; பெண்ணை மனையடைத்துப் பின்னொருவர் கைக் கொடுப்பர்

கண்ணான் முன் கண்டுமில் காதலர் சொற் கேட்டுமில்ர் எண்ணாது மெண்ணி இருந்தயர்வர் மங்கையர்கள் இக்கொடுமைக் கியாது செய்வதீசையாய் பைங்கீளியே (ச.19)

தத்தைவிடுதூது ஆசிரியரான தி.த.சரவண முத்துப் பிள்ளைக்கு முன்னரே மாயூரம் வேத நாயகம்பிள்ளை "பெண் மதி மாலை" பாடியிருப்பினும் அவை போதனைப் பாங்குடை

யவை, மிதவாதச் சிந்தனைகள் கொண்டவை, அதுமட்டுமன்றி, பாரதியார் "பெண் விடுதலைக் கும்மி" பின்னரே பாடிய நிலையில், தத்தைவிடு தூதுவின் செல்வாக்கு அவரது கவிதைகளில் இடம் பெற்றிருக்கலாமென்று கைலாசபதி முதலான ஆய்வாளர் தெரிவித்திருப்பதும் இவ்வேளை நினைவுசுரப்பட வேண்டியதொன்று.

"உத்தியோக லக்ஷணக்கும்மி" ஈழத்து இலக்கிய ஆர்வலர்களாற் பரவலாக அறியப்படாதொன்று. "யாழ்ப்பாண நாட்டின் ஓர் அரிய சரித்திரப் புத்தகமாகவும் தேச சரித்திரமாக அறிய விரும்புவோருக்கு மிக உதவியாகவும்" விளங்கும் இந்நூலிற் பெண்கள் பற்றி அதிக விடயங்கள் இடம் பெற்றிருக்கவில்லை. ஆசிரியர் நோக்கில் அது அவசியமமல்ல. ஆயினும், உத்தியோகத்தர் சிலரது சிற்சில செயற்பாடுகள் பற்றி விவரிக்கின்றபோது அரிதாக பெண்கள் பற்றியும் குறிப்பிட வேண்டி ஏற்பட்டமையும், அத்தகவல்கள் முக்கியமானவையாக விருப்பதும் மனங்கொள்ளற்பாலது. உதாரணமாக:-வரி வசூலிக்கின்ற உத்தியோகத்தர் பற்றி எடுத்தாரைக்கும்போது கிராமத்துச் சந்தையிலுள்ள பெண்கள் நிலை பற்றிய விவரிப்பு இடம் பெறுகின்றது. உதாரணம்:-

கீரைகள் வீற்கீற பெண்களின் கைமுதல் கெட்டியாயாரும றிவாரொ ருபணம் ஆரையறுத்தவர் வாடை கொடுப்பது அந்யாய மல்லவோ ஞானப் பெண்ணே(236)

படியால் அரிசீகள் வீற்கீற பெண்கள் பணக்காரர் அல்ல ஏழைச் சனங்கள்தான் துடியாகப் போயிவர் காசிலே கைவைத்தால் இடியாரோ கொத்தாலே ஞானப் பெண்ணே. (237)

நெல்லும் அரிசீயும் வீற்கீற பேதையை நெருங்கி இவர்கள் வாதாடுஞ் சமயத்தல் பல்லும் பறக்க இடித்த கதையைச் சொல்லீச் சீர்க்கீறார் ஞானப் பெண்ணே" (238)

மேற்கூறியவாறு மரபுசார்ந்த இலக்கிய வடிவங்களான புராணம், கும்மி, தூது என்பன நவீன சூழலிற் புதிய உள்ளடக்கங்களைப் பெற்றனவெனினும், அவ்வாறமையால் பழைய உள்ளடக்கங்களுடன் எழுந்த

இலக்கிய வடிவங்களும் இக்காலப் பகுதியில் எழுந்துள்ளன. அகமதுக் குட்டிப் புலவரியற்றிய இசுவா அம்மாளை அத்தகைய தொன்று. பெண்ணின் கற்பின் மகத்துவத்தைப் பேசுவதே அதன் தலையாய நோக்கமாகும். (நாட்டாரிலக்கிய மரபு சார்ந்த கதைப் பாடலாக இந் நூலுள்ளமை இதன் சிறப்பியல்பாகும்) இதுவும் பொதுமக்கள் முன்னிலையிற் படிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. சுருங்கக் கூறின, 19ஆம் நூற்றாண்டி லெழுந்த முற்கூறிய இலக்கியங்களிலேதான் முதன் முதலாகச் சமகாலப் பெண்களது சமூகநிலை, அவலநிலை, யதார்த்த வாழ்க்கை நிலைமைகள் முதலியன ஓரளவிற் கென்றாலும் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவைகூட ஆண் கவிஞர்களாலயே பாடப்பட்டுள்ளன என்பதும், பெண் கவிஞர்கள் இருந்தமை பற்றி எதுவும் அறியமுடியவில்லை என்பதும் வற்புறுத்தப்பட வேண்டியனவே.

20ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துக் கவிதைகளில்.....

ஈழத்தில் நவீன தமிழ்க் கவிதை முகிழ்ப்பு. இந் நூற்றாண்டின் நான்காம் தசாப்தமளவிலேயே இடம்பெற்றது. எனவே, இதற்கு முற்பட்ட ஆரம்பகாலப் பகுதியில் (1900-1940) வாழ்ந்த கவிதைகள் நவீன கவிதை ஊற்றுக்களாகக் கொள்வதே பொருத்தமானது. இக் காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணப் பிரதேச கவிஞர்களது கவிதை முயற்சிகளும், மலையகப் பிரதேசக் கவிஞர்களது கவிதை முயற்சிகளும் முக்கிய இடம் பெற்றுள்ளன.

நவீன கல்வியும், ஆங்கிலக் கல்வியும், சமூகம் பற்றிய உணர்வும் மேன்மேலும் அதிகரித்துவந்த சூழலிற் பெண்கள் பற்றிய சிரத்தையும் ஓரளவு அதிகரித்து வந்தது. சமூக உணர்வு என்பது சமூகச் சீர்திருத்த நோக்காகப் பரிணமித்த சூழலில் 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திற் பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை "எங்கள் தேசநிலை" (1922), யாழ்ப்பாண சுவதேசக் கும்மி (1920) என்பனவற்றை நவீன நோக்குடனும் "இதோப தேச கீத ரச மஞ்சரி" (1901)யை மரபுநிலை நின்றும் இயற்று கின்றார். இவற்றிலே பெண்கள் பற்றிய நோக்

கானது பெண்களின் முன்னேற்றம், குறைபாடுகள், தேவைகள் என்ற அடிப்படைகளில் வெளிப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ் விதத்திற் பெண்கல்வி, சீதன வழக்கம், நவநாகரிக மோகம், நகைமோகம் முதலியன பேசப்படுகின்றன.

மேற்கூறியவற்றுள் பெண்கல்வி சார்ந்த முக்கியமான விடயமொன்று பற்றி இவ் வேளை குறிப்பிட வேண்டியதவசியம். அதாவது, சமகாலச் சீர்திருத்தவாதிகள் பலர் போன்று பாவலர் துரையப்பாபிள்ளையின் பெண் கல்வி பற்றிய நோக்கும் வரம்பிற் குட்பட்ட தொன்றாகவே காணப்படுகின்றது. "குண்டான் வழித்திடும் பெண்களுக்கு- கல்வி கூடாதெனச் சொன்ன" தக்காலம் என்று பாரம்பரியத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் மனோ நிலை கண்டிக்கப்படுவதுண்மைதான். எனினும், நவீன பெண்கல்வி இவ்வாறான வரையறை பெற்றிருந்தமையை மறுப்பதற்கில்லை.

"வீட்டினிற் சீவிய மின்பம் நிறைந்து
விளங்குதற் கேற்ற சுகீர்த்தகலை
ஊட்டுதல் போதும் பீ.ஏ. எம்.ஏ. பட்டம்.
உதவாது பெண்கட்டுச் சங்கமின்னே"

முப்பதுகளிலே உருவான "ஈழகேசரி" காலக் கவிஞர்களும் பொதுவாகப் பாவலர் துரையப்பாபிள்ளையின் பாதையிலேயே நடைபயின்றனர். விதிவிலக்காக ஓரிருவர் மட்டும் பாரதியாரின் செல்வாக்கிற்குட் பட்டுச் சிலவேளைகளிற் புதுமைப் பெண்ணைக் காணமுற்பட்டனர். எ-டு.

வாழி நீ வாழி பல்லான் டிங்கே
வையந் தழைத்திட வருத்த மஃதகல
ஏழைகள் வீட்டில் இரப்பவர் குடிசையில்
இருந்தி படைத்த செல்வந்தம் மனையில்
ஆழி செலுத்தியே அரிவை நீ வாழி
அனைவருள் சமமென அகத்திற் கொள்ளுதி
ஊழிய காலம் உன்னர சோங்க
உத்தம மகளே! உலகிடை வாழி! .....

மாதர்தம் அறங்கள் வையத்த லோங்கிட
மடமையும் மற்றுள தாழ்வெலா மகன்றிட
வேதத்த லுள்ளன விதியெலா மோம்ரியே
வெறுப்பவர் தஞ்சீரந் தாழ்ந்துணை வணங்கிடச்
சாதத்தி னோடு தருமமும் வாழவும்
சார்ந்தன தெய்வச் சாதியும் படைது நீ
பாதத்தி லசைவுறு கிண்கணி யார்ப்பு

பாவையே பாரீனைப் புரந்தாநீ வாழி!"

எனினும், பெண்களின் தாய்மைக் குணத்தை, மனைவி, தாய் என்ற நிலைகளில் வைத்துப் போற்றுகின்ற பண்பு இக்காலக் கவிஞர் பலரிடம் காணப்படுகின்றது. சோம சுந்தரப் புலவரின் "தாரமாய்த் தாயானள்கை" இவ்விதத்திற் பிரசித்தமானதொன்று சரமகவியாக "கல்லடி வேலன்" பாடிய பாடலும் முக்கியமானது. சச்சிதானந்தனும் இத்தகைய பாடல்களை எழுதியுள்ளார் (அவை சுதந்திரத்திற்குப் பின்னரா முன்னரா எழுதப்பட்டதெனச்சரியாக அறியமுடியவில்லை.)

மலையகப் பெண்தொழிலாளி, குறத்தி ஆகியோர், பற்றி மு. நல்லதம்பியும், ஏழைப் பெண்ணின் காதல் பற்றி சச்சிதானந்தமும் எழுதிய பாடல்களை நினைவுகூர வேண்டிய தேவையுண்டு. மலையகப் பெண் தொழிலாளி பற்றிய பாடலின் ஒரு பகுதி பொருத்தம் கருதிப் பின்ன ரோரிடத்தில் தரப்படுகின்றது. குறத்தி பற்றிய பாடல் குறவஞ்சிப் பிரபந்தங்களிற் குறிசொல்லும் குறத்தி பற்றிய பாடல்களின் பாணியில் அதன் சாரம்சமாக வெளிப்படுகின்றது.

மேற்குறிப்பிட்ட ஏழைப் பெண்ணின் காதற் பாடல் பற்றிச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டிய விடயமொன்றுள்ளது. சங்க காலத்தலைவன், தலைவி, மரபைப் பின்பற்றி அத்தகைய பாத்திரங்களின் கூற்றாக 20ஆம் நூற்றாண்டிலும் காதற்பாடல்கள் எழுந்த வாழ்ந்த மரபு மாறி, சமகாலத்து ஆண்கள், பெண்களது காதல் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் தோன்றுவதன் ஆரம்ப நிலையை இப்பாடல் குறிப்பிடுகின்றதெனலாம். (எனினும், இங்குவரும் பெண் தன் காதல் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, காதலனின் மனிதாபிமானச் செயற்பாடொன்றினை எண்ணிப் புளகாங்கித மடையும் நிலையே வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது).

எனினும், இக்காலப் பகுதியில் முனைப் புற்று விளங்கிய பெண்கள் தொடர்பான இரு பிரச்சினைகள் பற்றி எழுந்த இரு படைப்புகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். இத்தகைய

பிரச்சினைகளுள் ஒன்றாக அமைந்துள்ள பெண் கடத்தல் பற்றி எழுந்த அழகம்மா திருமண அலங்கோலக் கும்மி அவற்று ளொன்று. முழுமையுங் கிடைக்காத அக்கும்மியின் ஆரம்பம் பின் வருமாறமைகின்றது. "வண்ணை நயில்கக் கழகம்மா வென்றொரு மங்கை பிறந்து விளைத்த துயர்களைக் கண்ணாரக் கண்டவர் பெண்களை நம்பக் கருதுவாரே வென்று பாருமடி"

மேற்கூறிய பிரச்சினையைவிட முக்கியமான பிரச்சினையாகவுள்ளது சீதனப் பிரச்சினையாகும். சீதனப்பிரச்சினையானது ஈழத் தமிழ்ச் சமூகத்திலே முக்கியம் பெற்றிருப்பினும், பாரதியார்கூட சென்ற நூற்றாண்டினாரம்பத்திலே யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்திலே நிலவிய சீதனப் பிரச்சினை பற்றிக் குறிப்பிட்டிருப்பினும் - அதுபற்றி இன்றுவரை ஈழத்திலெழுந்த படைப்புகள் சொற்பமே. இவ்விதத்தில் "ஈழத்துக் குழுஉ இறையனார்" இயற்றியுள்ள சீதனக்காதை கவனத்தைக் கோருமொன்று. சிறு வயதிலிருந்து தன்னை நம்பியிருந்த முறைப் பெண்ணொருத்தியைச் சீதனங் கிடைக்காத சூழலிற் கைவிட்டுவிட்டு கொழுத்த சீதனத்துடன் இன்னொரு பெண்ணை மணக்கின்ற இளைஞனொருவன் பற்றியும், அக் கவலை காரணமாக நெஞ்சவலி ஏற்பட்டு இறந்துவிடும் பெண் பற்றியுமான கதையாக எழுந்த சீதனக் காதை சிறந்த அங்கதக் காவியமாகவும் திகழ்கின்றது. சீதனஞ் சேர்ப்பதற்குப் பட்ட கஷ்டங்கள் பற்றி விவரிப்பதாகவுள்ளது பின்வரும் பகுதி: கொழும்பினில் வாழும் கோதிலம் மைந்தனைத் தந்திகொடுத்துச் சட்டின வழைத்துப் பலவாறெண்ணிப் பண்புடனவரிடம் இருந்த யொருளை ஒருங்கு சேர்த்தும் நாங்கள் சேமித்த நலமுறு பணத்தைக் கூட்டித்தீரட்டியும் குறைந்திடுதொகைக்கோ ஈடுகள் வைத்துத் தேடியே எடுக்க அங்கு மிங்கு அலைந்து தீர்ந்து பணமிகப் படைத்தோர் படிகளி லேறியும் பலவித மாய்ப் பணத்தைப் புரட்டி விளம்பிய தொகையை விரும்பிச் சேர்த்திட அன்பர் பட்ட அருமிடி தண்ணைச் சாற்றிட எனக்கோ ஆற்றவில்லையால் மாதமுஞ் சென்றது மன்னிடும் மருகன் சொன்ன தொகையில் பன்னீ ராயிரம் குறைந்தது காணுதிர் கூட்டியே எடுக்க

ஆவலாக அக்கப் பாடுகள்
பட்டுத் தீர்ந்தனர் பதறிக் கவன்றனர்"

தவிர இக்காலத்திற் காதலியாற்றுப் படை
என்ற நவீன பிரபந்தமொன்று எழுந்தாலும்
கூட, அது யாழ்ப்பாண மக்களது பண்
பாட்டம்சங்களை ஆவணப்படுத்துகின்றதே
தவிர, பெண்கள் நிலைபற்றி எதுவுமே
குறிப்பிடப்படவில்லை.

ஆக நாற்பதுகளளவில் நவீன கவிதை
முகிழ்க்க ஆரம்பித்த சூழல் தொடக்கமே
பிரக்ஞைபூர்வமாகப் பெண்கள் பற்றிய
பார்வை உருவாகத் தொடங்கியது எனலாம்.

நவீன கவிதைகளில்.....

ஏறத்தாழ பத்தாண்டுகளுக்குக் குறைந்த
காலப்பகுதி பற்றியே கவனத்திற்குட்படுத்த
வேண்டிய நிலை (ஈழத்திற்கு 1948இல்
சுதந்திரங் கிடைத்தமை காரணமாக) எமக்கு
ஏற்பட்டுள்ளது என்பதனை முதலிலேயே
மனங்கொள்வது அவசியமாகின்றது. குடும்ப
வாழ்வும், காதலும், இதிகாசங்கள் எடுத்து
ரைக்கும் பண்பாடு சார்ந்த விமர்சனமும்,
பெண்களது உழைப்புமே இக்கால நவீன
கவிதைகள் வெளிப்படுத்தும் முக்கியமான
விடயங்களாகின்றன. காதல் அனுபவம்
அல்லது உணர்ச்சி என்பது ஈழத்தில் முதன்
முதலாக இப்போதுதான் கவிப் பொருளா
கின்றது. மஹாகவி, யாழ்ப்பாணன், நாவற்குழி
யூர் நடராசன், சாரதா, அ.ந.சுந்தராமி முத
லான கவிஞர்கள் இப்போது கவனத்திற்குரி
யவர்களாகின்றனர். கிராமத்தில் - வயற்
புறத்திற் காணப்படுகின்ற பெண்கள்மீது
இக்காலக் கவிஞர்களுக்கு மிகுந்த காதல்
பிறக்கின்றது!

"கிளிமொழியான் என்னுடைய நெஞ்சைக் கிள்ளி
ஹிருதயத்திலே பொருத்திச் சென்றான் மாது"
என்றவாறு காதல் உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்து
கின்றார் மஹாகவி, கூடவே, காதலிக்கின்ற
பெண்ணுக்கு எச்சரிக்கை யொன்றும் அவரால்
வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

முத்திருக்கும் பவளத்தில் சீமீளில் மட்டும்
மயங்கி வீட்டால் அவற்றையெல்லாம்

காலக் கள்வன் எத்தவிட்டபின் ஆசை ஒழுந்து போகும்
ஆதலால் அணங்கே எழில்களெல்லாம்
பத்தாதில் வாழ்க்கையிலே பயணம்போக,
பாதையெது வானாவும் கஷ்டப்படும்
அத்தானும் நானுமாய்ப் போகவேண்டும்
என்று சொல்லும் காதலுளம் அதுவும் வேண்டும்.

பொதுவுடைமைச் சிந்தனைகள் பரவத்
தொடங்கிய இக்காலப் பகுதியில் பிரக்ஞை
பூர்வமாகப் பெண்களது உழைப்பு முதன்மைப்
படுத்தப்படுகின்றது. தேயிலைத் தோட்டத்திற்
பெண்பற்றி அ.ந.சுந்தராமி இவ்வாறு பாடு
கின்றார்.

தேயிலைத் தோட்டத்திலே

"காலையிலே சங்கெழுந்து பம்.மும் ! நேரம்
கணக்காக்க! எழுந்தவா தூக்கம் போதும்
வேலைசெய்யவேண்டு"மெனச் சொல்லு மஃது!
வேல்வீழியான் உடன் விழித்தான்! துடித் தெழுந்தான்!
பாலையுண வேண்டுமெனப் பாலகன் தான்
பதறுமன்றோ? என நிலைத்தான் பாய்மேற்
பாலன் காலை மெல வருடினான் கமலப் பூபோல்
கண்விழித்துக் காலையுதைத் தெழுந்தான் பாலன்!

பால் குடித்து முடிய அந்தக் குழந்தை இன்பப்
பசி முகத்தில் பால் வடியக் கலகலென்று
மால் தீர் உளத் துன்ப மாசு ஓட
மனங்குரீரர் சீர்த்துத் தன் கையை ஆட்டி
காலை யுதைத் திரும் திரும் காட்சி நல்கும்
காரிகை மனத்தின்பம் சீறிப் பொங்கும்!
நாலைந்து முத்த மந்த விவறியிற் கொட்டி
நங்கை தன் வேலைக்குக் கிளம்பு கின்றாள்!

பாலையிலே தண்ணீரில் இட்டிருந்த
பழையதனை எடுத்தே உண்டு மிஞ்ச
மானை நிகர் கண்ணாள் தன் மனைவாளர்க்கு
மற்றிதனை வைத்துவிட்டு வீரைந்து சென்று
கானகத்து மூங்கிலிலே வேய்ந்த கூடை
கழுத்தினிலே பின்புறமாய்த் தொங்கவிட்டு
தானெழுந்து வீரைவாள் தன் வேலைக்காடு
தன் கண்ணின் துயரத்தைத் துடைத்துக் கொள்வாள்.

முன்னர் ஈழகேசரிக் கவிஞரான மு.நல்ல
தம்பி தேயிலைத் தோட்டத் தொழி லாளியை
இவ்வாறு பார்த்தமை இவ்வேளை நினைவு
சூரத்தக்கது.

தேயிலை கிள்ளல் தேயிலைத் தோட்டத்திலே

தேயிலைத் தோட்டத்திலே - நின்று
தெந்தமை பாடிடும் பைந்தொடி மாதரே
ஆயிர மாயிரமாய்க் கொழுந்துகள்
அங்கங்குமோடி தின்றாடிப் பறிப்பமே.

நீலமுகில் கிழித்தே - கதிர்
நீட்டி மிகு குளிர் ஒட்டும் பொழுதந்தக்
காலைநல் வேளையிலே - எங்கள்
காலைக் கடன்கள் கழித்துப் புறப்பட்டோம்.

பின்னாக்குப் பால் கொடுத்தே ஏணையிற்
பின்னாக்குழிச்சொல்லி மெள்ள வளர்த்தியே
உள்ளக் களிப்புடனே - வந்தோம்
உச்சீக்கு முன் கொழுந்திதாப்படைக்க வேண்டும்.

நல்ல நிறை தவறோம் - எந்த
நாளும் கடவுளை நன்று வணங்குவோம்
புல்லென்றாலும் கணவன் என்று
போற்றி அவர் சொல்லை ஏற்று மகிழ்வோம்.

மேலும் முற்பட்ட கவிஞர் பெண்ணை
சீதையினம்சமே திரௌபதி யம்சமே திறன்மிகு
நமனைத் திகைத்திட வைத்த சோதியாடு
சாவித்திரி அவளம்சமே என்று பார்க்க
பொதுவுடைமைச் சிந்தனைகள் பரவிய இக்
காலத்துக் கவிஞன் பின்வருமாறு பார்ப்பதும்
குறிப்பிடத்தக்கது.
"வானத்துக் கம்பளம் பார்த்தையோ-எண்ணில்
வயிர்கள் சீதறிக் கீடந்தன
மோனத் தவம் அவை செய்தவோ - ஒரு
முகமலா தவை ஓயந்தன.

மல்லிகைப் பூக்கள்! இவைகளை - ஒரு
மாலையாக இங்கு கட்டியே - நெஞ்சக்கள்ளி
என் காதலிக் கீந்திட - நான்
கருதினேன்! ஆயின் கை கூடுமோ?

வானத்துக் கின்றம்மை வார்த்தை - எந்தன்
வள்ளியைப் போலுடல் மீதெல்லாம்
காண வெறுத்தும் கொப்புளம் - இங்கு
கணக்கில்லையே அவை தோன்றின!

கிராம, நகர ஊடாட்டம் அதிகரித்து வந்த
குழலில் நகரப் பெண்களது நாகரிக மோகம்
கண்டிப்பிற்குள்ளாகின்றமையும் நிகழ்கின்றது.

"பார்த்துப் பார்த்துக் காத்திருந்த
பட்டணத்து மச்சினி
நேத்து வந்தா அவ்வைப் பார்க்க
ஆத்திரந்தான் வருகது!

கையைக் கையைத் தாக்கீச் சின்னக்
கடிகாரத்தைப் பார்க்கிறா,
காரைக் காணேன் என்று சொல்லிக்
கடுமை யாகப் பேசுறா!

"கா" இரைந்து "ஹோன்" அடித்துக்
காலத்தோடு வந்ததும்

காற்செருப்புக் கடகிடின்னக்
காடில் ஏறிப் போகிறா!

பொழுது பட்டுப் பன்னிரண்டு
மணியளவில் வருகிறா,
"பொழுது போக்குக் கேற்ற படம்"
என்று சொல்லிப் புழுதுறா!

பட்டணத்து மச்சினியைப்
பார்க்கப் பயம் ஆகது
கூட்டிக் கொண்டால் வேறு சனியன்
வேண்டா மென்று தோணுது!

பெண்ணைச்சனியனாக மேற்குறிப்பிட்ட
கவிஞர் காண, மற்றொரு கவிஞரான சாரதா
இவ்வாறு பார்க்கின்றார்:
"பேதை மனத்தினர்கள்
பெண்ணாய்ப் பிறந்தவர்கள்
போதை நிறைந்தவர் போல் - கிளியே
புத்தி மீசுகிறவர்"

பூசீ மினுக்கீவரும்
போக்கீர் வாலிபரை
நேசித்தடல் கலந்தே - கிளியே
நிந்தைப்படுவாரடி.

ஆங்கில நாகரிகம்
ஆக்கும் புதுமைகளில்
சங்கீவர் போக்கிலுக்கு - கிளியே
சும் எடுப்பு மில்லை.

ஆடம்பரப் படிப்பும்
ஆங்கிலப் போல் நடிப்பும்
முடப் பழக்கமடி - கிளியே
முத்தமீழ் நாட்டினர்க்கு!

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப
காலத்துப் பாவலர் துரையப்பாப்பிள்ளை
முன்னர் காட்டப்பட்டவாறு பெண்கல்வி
பற்றிக் கொண்டிருந்த பார்வை, நாற்பதுகளினி
றுதியிற்கூடப் பெருமளவு மாற்றங் காண
வில்லை என்று கூறுவதற்கு மேலுள்ள கவிதைப்
பகுதிகள் வாய்ப்பளிக்கின்றன. என்பதிலே
தவறில்லை!

நாற்பதுகளிலுருவான யாழ்ப்பாணக்
கவிஞர்கள் பலர், முன்னையோர் போலன்றி
ஆசிரியத் தொழில் காரணமாக வெளி
மாவட்டங்களுக்குச் செல்கின்ற நிலைக்
குடப்பட்டனர். புதிய அனுபவங்கள் பெற்றுக்
கொண்டனர். அத்தகைய குழலில் விபச்சாரத்
தொழிலிலீடுபடுவர் பற்றிய கண்டனக்

கவிதையும் எழுந்துள்ளது. "கண்டபலன்" என்ற சாரதாவின் கவிதை அப்பொருள் பற்றியதே. அதன் ஆரம்பம் பின்வருமாறு: "கண்டியிலே மருத்துவப் பெண் துதியாகக் கடமை செய்யும் ஒருத்தியவள், கனிசமான பெண்ணழகி கண்வலையிட்பன்வர்க் கத்தைப்பிடித்து வைக்கும்" மாயாவி - என்றாற் போதும்" அன்னவளின் காதலுக்கு ஆசைப் பட்டு, ஆண்டிகளாகப் போனவளின் அடிச் சுவட்டைப் பின்பற்றி வந்தவன்போல், அன்றோப் பேதை பேசுவைத்து வந்தானப் பெண்ணும் நின்றாள்"

நீண்ட காலமாக, குறிப்பாக, யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் நிலவிவந்த கோயில் நடனம் நாவலர் காலந்தொட்டுக் கண்டனத்திற் குள்ளாகத் தொடங்கியது. நாற்பது களிலுருவான கவிஞர்கள் கவிதைகளுடாக அத்தகைய நிலையினையும் கண்டிக்க முற்பட்டனர். "தாசியர் நடனம் பொல்லாதே - தமிழ்ச் சாதியின் மானத்தை வில்லாதே காசுக்குப் பேயினைக் கொள்ளாதே - இவர்காமக் கலவிக்குச் செல்லாதே.

பூசீ மினுக்கீடும் பொல்லாத - இந்தப் "பூவையர்" வேஷத்தில் வல்லாரே பேசீ மயக்குவர் செல்லாரே - எனமப் பேடிக்களாக்குவர் செல்லாதே.

கோவிலின் தூய்மையைக் கொல்லாரே - இக் கோபிகள் மாயையில் நீல்லாரே, தேவுக்குப் பூசனை செல்லாரே - வேசைத் தேவடி யார்வர வில்லாது?"

முற்பட்ட கவிஞர்கள் சிலர் இலட்சிய நோக்கிற் புதுமைப் பெண்ணைக் கண்ட சூழல் நாற்பதுகளில் கனவுமாறி, நடை முறை வாழ்விற்கு புதுமைப் பெண்களைக் காண்கின்ற நிலையையும் இக்காலக் கவிஞர்கள் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். (சாரதாவின் கவிதை யொன்றிலே) வாலிபனொருவன் சலவைத் தொழிலாளியான பெண்ணொருத்தியிடம் சேட்டை விடத் தொடங்கியபோது கூறிய அவளது பதிலடி பின்வருமாறு வெளிப் படுகின்றது. "பேசாமற் கேட்டுநின்ற பெண்ணைக்கைத்துக்

கணைத்துடனே கூசாமற் சொன்னதீது, கூர்ம அலவ தாரமே, உன் வாச மகோகரமில் லாமறிவேன், வாயடக்குள் ஆசாவா சந்தவிர்க்கும் அணைத்திடினிக் கழுதை யென்றாள்.

இக் கவிதையின் முடிவுப் பகுதி மிகுந்த கவனத்திற்குரியது: பெண்ணென்றால் காமவிவாதி ரீடித்தலையும் பேடிக்களை முன்னின்று சொல்லம்பால் முறியடிக்கும் மோகினிகள் இன்றுந்தான் உளிரங்கள் இன்தமிழ் நாட் டெல்லையுள்ளே என்னென்பேன் பெண்ணினத்தின் எழுச்சி யுகம் இதுவன்றோ.

இங்கு கவனத்திற்குரிய விடயமொன்றுள்ளது. பெண்கள் மத்தியிலிருந்து எழுகின்ற எதிர்ப்புக்குரல் ஈழத்துக் கவிதையில் முதன் முதல் கேட்கத் தொடங்குவது இக் கவிதையிலிருந்துதான் என்பதே அதுவாகும்.

மேற்கூறியவற்றை விட, முக்கியமான மற்றொரு விடயம், இதிகாசக் கதைகள் அறிந்தோ அறியாமலோ மறு வாசிப்பிற்குட்படுகின்ற நிலையாகும். இவ்விதத்தில் சாரதாவின் மூன்று கவிதைகள் விதந்துரைக் கப்பட வேண்டியவை. இவற்றுள் "நியாய வாதம்" என்ற கவிதை, அஸ்வமேத யாகம் காணவந்த வேளையில், இராமனிடம் "சீதையை இராமன் காட்டிற்கு அனுப்பியது தவறு, என்று சுட்டிக்காட்டுவது பற்றியது. அதன் நடுப் பகுதி: "கற்பரசி சானகியின் களங்கமீலா இதயத்தில் அற்புதமென நக்கலொழி அம்புகுவ விட்டனை, நீன் சொற்பரவி உலகு தொழித் துன்புடவரக் கரை மாய்த்து விற்றபெருமை பெற்று தெல்லாம் விழலன்றோ விறலரசே!

மாடாடு வாங்கவிற்கும் வழக்கமின, மங்கையரைச் சோடாக வைத்து இன்பத் துயத்து மனங்கைத்து வீட்டால் கூடாதென் றோட்டுதற்கோர் கொள்கையுண்டோ ஆடவர்க்கு? வாடாத கற்பரகம் வாடுதுன்றன் வன்மத்தால்!

"பரதன் சீற்றம்" உலக வசைக்கு அஞ்சி குலகுருவின் கட்டளைப்படி சீதையை நாடு கடத்தத் துணிந்த இராமன் மீதும், குலகுரு மீதும் பரதன் வெகுண்டெழுவது பற்றியதாக அமைகின்றது.

ஒட்டி யுலர்ந் தருக்குலையும்
உன் மத்தன் உளந்துணிந்து
சட்ட மின்று சாத்திரங்கள்
சாட்டி யுயிர்ச் சானகியம்
கட்டியமு தைக்கொடிய
காட்டுணம்முட் புதர் நடுவே
கொட்டி விடக் கட்டளையும்
இட்டனனோ முட்டனவன்?

குருட்டுமனம் படைத்தவனோ
குலமகளின் கற்பறிவான்?
இருட்டுவிழி அந்தகங்கோ
பகலநுமை தெரியுமண்ணா?
மருட்டும் முளி வார்த்தையுனை
மயக்கியதோ? மங்கையினை
வீரட்டுதற்குத் துணிந்தனையோ
வெவ்வனத்துக் கெம்மரசே!

சீதையினைக் காட்டகத்தே
சேர்ப்பததுன் தீர்ப்பு எனில்
கோதுறுமீவ் வரசியலின்
கொடுநியமம் ஏற்ப தெனில்
மாதர்களின் கற்பிணக்கும்
மங்குதிகை வந்ததுகாண்
சோதரனே! உன் புகழ்த்
தொலையுதயா னுந்தொலைந்தேன்"

துஷ்யந்தனாற் புறக்கணிக்கப்பட்ட
சகுந்தலையின் மன உணர்வுகளை நுணுக்க
மாகப் படம் பிடிக்கின்றது, சகுந்தலை துயர்,
சலவைப் பெண் தொழிலாளியின் எதிர்ப்புக்
குரலைவிட, சகுந்தலையின் எதிர்ப்புக் குரல்
ஓங்கி ஒலிக்கின்றது:

"மன்னவனே உண்மைகளை
மறைப்ப தென்றால், மற்றவர்கள்
என்ன செய்யார்? என்னை யொத்த
ஏழைகளுக் கொங்கு புகல்?
பெண் குலமே, காழகரற்
பீட்டியப் போதையோ!
என்ன செய்யேன்? நம்பினதற்கு)
இரண்டுகள் செய் திட்டனையோ?

காந்தருவ மறைபேசிக்
கற்பழித்தாய், கருத்தீர்த்தேன்
சேர்ந்திருப்போம் என்றுவரத்
தெருப்புறத்துத் தள்ளுகிறாய்,
வேந்தறக் கடமையிலிவ்
வித்தையை நான் கண்டதில்லை
ஆய்ந்துணராச் செய்கையினால்
அவமானம் ஆச்சுக்கையோ!"

சுருங்குக்கூறின் 20ஆம் நூற்றாண்டில்,
குறிப்பாக, நவீன கவிதை இடம்பெற ஆரம்

பித்தபோதுதான் மேற்கூறிய விதங்களிற்
பிரக்ஞபூர்வமாகப் பெண்களது நிலை
பலகோணங்களிங் பார்க்கப்படுகின்றபோக்கு
உருவாகத் தொடங்கியது என்பதில்
தவறில்லை. இப்போக்கின் அகலமும் ஆழமும்
சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்ட கவிதைகளிலேயே
பெருமளவு வெளிப்படுவது கவிதை ஆர்வலர்
பலருமறிந்த விடயமே.

**சுதந்திரத்திற்கு முற்பட்டகாலப் பெண்
கவிஞர்கள்**

பெண்கள் பற்றி இதுவரை கவனிக்கப்
பட்டவை அனைத்தும் ஆண் கவிஞர்களது
படைப்புகளும், ஆண் கவிஞர்களது பார்வை
களுமே என்பதனை எடுத்துரைக்க வேண்டிய
தவசியமன்று. 19ஆம் நூற்றாண்டு முடிவுவரை
அத்தகைய நிலை தவிர்க்க வியலாததாகவே
அமைந்திருந்தது, பெண் புலவர்கள் இருந்
தமை பற்றிய குறிப்புகள் எதுவும் கிடைத்தி
ருக்கவில்லை.

20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை
கூட, பெரும்பாலானோர் ஆண் கவிஞர்களே.
எனினும், இக் காலப் பகுதியில் வாழ்ந்த பெண்
கவிஞர்கள் நால்வர் பற்றி அண்மைக் காலமாக
அறியமுடிந்துள்ளது. மீனாட்சியம்மாள்
நடேசய்யர், பண்டிதை பத்மாசனி அம்மாள்,
திருநெல்வேலி M R வித்தியாவல்லியம்மாள்,
மயிலிட்டி சி. ஞானாம்பிகை என்போரே
அவர்களாவர்.

மேற்கூறியவர்களுள் மீனாட்சியம்மாள்
நடேசய்யர் ஓரளவு பரவலாக அறியப்பட்ட
வர். அடிப்படையில் (மலையக) அரசியற்
சார்புடைய பாடல்களே இயற்றியி ருப்பவர்,
இந்தியர்களது இலங்கை வாழ்க்கையின்
நிலைமை (1940) அவரது முக்கியமான
தொகுப்பு! ஈழத்து ஆட்சியாளர் களுக்கெதி
ரான (அன்றைய சூழலில் ஆங்கிலரும்
சிங்களரும்) வலுவான (கவிதையூடான) முதல்
எதிர்ப்புக் குரல் இவருக்குரியது என்றாலுங்
கூட பெண்களது பிரச்சினைகளோ, துயரங்
களோ இவரது பாடுபொருளாகவில்லை:

பண்டிதை பத்மாசனி அம்மையார் பக்திப்
பாடல்கள் இயற்றியவர். இவ் விதத்தில்

முன்னோடியானவர் (உ-ம்:- புலோலி பசுபதீஸ்வரர் பதிற்றுப்பத்தந்தி -1925) மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைத் துறையில் முதற் பெண் கவிஞரும் இவர்தான்! (உ-ம்:- தோமஸ்கிரே இயற்றிய ஒரு நாட்டுப் புறத்தேவாலய முற்றத்தில் எழுதப்பட்ட இரங்கற்பா) வித்தியாவதியம்மாள் சமகால முக்கியமான பிரமுகர்கள் சிலவற்றைப் பற்றி, நிகழ்வுகள் சில பற்றி ஜனரஞ்சகப் பாடல் வடிவத்திலே எழுதியுள்ளார். உ-ம்:- ஸ்ரீமான் சேனாதிராசா கொலை (விசித்திரக் கவிகள் - அட்சயவருடம், பங்குனி)

மேற்கூறிய கவிஞர் போன்றே இன்றுவரை பரவலாக அறியப்படாதவரான சிஞானாம் பிகை, சமகாலச் சமூகப் பிரச்சினைகள் சிலவற்றை ஜனரஞ்சப் பாடல் வடிவத்தில் எழுதியுள்ளார். (உ-ம்:- மேலைத்தேய மதுபான வேடிக்கைக் கும்மி) மதுபானப் பிரச்சினை ஆண்களுடன் தொடர்பு பட்டதா யிருப்பினும் அதனாலேற்படும் விபரீதங்களை விளக்குமிடத்து ஆடவர் தாசிகளிடம் செல்வ தும், அவ்வழி தாசிகளின் செயற்பாடுகளைக் கண்டிப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும், வேறு சில பாடல்களில் பெண்கள் மேலைத் தேய நாகரீகங்களுக்கு (உடை மோகம், ஆங்கில மொழி மோகம்) ஆட்படுவதும், நகை மீதான அபரிமிதமான மோகமும், மாப் பிள்ளைமாரை மதியா மையுமான விடயங்கள் கண்டனத்திற் குள்ளாகின்றன. பெண்களின் நகை மோகம் பின்வரும் பாடலிற்கண்டிக்கப் படுகிறது.

"அம்மனைப் போல் தமை ஆபரணத்தா லலங்கரித்துக் கொண்டு கைத்துவாயுங் கொண்டு றெயம்மைபோற் கோவீர்துப் போகிற பெண்களின் போக்கை யுணர்ந்து நீ பாருமடி"

ஒப்பீட்டளவில், சுதந்திரத்திற்கு முற்பட்ட காலப் பெண் கவிஞர்களுள் ஞானாம்பிகை மட்டுமே பெண்கள் பற்றி-அவரது பார்வை எத்தகையதாயினும்-நோக்கியுள்ளமை குறிப்

பிடத்தக்கது. பெண் கவிஞர் பலர் கவிதை யுலகிற்குள் வரவும், தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றிலே சாதனை படைப்பதற்குமான வாய்ப்புகள் சுதந்திர காலத்திற்கு பின்னரே ஏற்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. (வாய் மொழி இலக்கியப் பாடல்கள் வெளிப் படுத்தும் பெண்கள் பற்றிய பார்வை விரிவஞ்சி இங்கு இடம்பெறவில்லை.

முடிவுரை

1. ஈழத்துக் கவிதைகளில் 18ஆம் நூற்றாண் டிற்கு முன்னர் உழத்தியர், பள்ளியர் முதலானோரது வாழ்க்கை முறைச் சித்தி ரீப்பு பொதுமை நோக்கில் ஓரளவு வெளிப் பட்டுள்ளது. கண்ணகி குண இயல்புகள் மாற்றங் கண்டுள்ளன (கண்ணகி வழக் குரை)
2. 19ஆம் நூற்றாண்டிலே தேவதாசிப் பெண் ணொருத்திமீது புராணம் எழுகின்றது. பெண்ணின் துயர் சூழ்ந்த வாழ்வு கவனத்திற் குள்ளாகின்றது. (முன்னதற்கு உ-ம்: கனகி புராணம், பின்னையவற்றிற்கு உ-ம்: தத்தை விடு துது- உத்தியோக லக்ஷணக்குமமி.
3. 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலே பெண் சீர்திருத்த நோக்கில் அணுகப் படுகின்றாள் (உ-ம்: - பாவலர் துரையப்பா பிள்ளை) சீதனப் பிரச்சினை முதன்மை இடம்பெறு கின்றது. நவீன கவிதை முகிழ்புற்ற நிலையிற் பெண்ணின் காதல் உணர்வு, குடும்ப நிலை, இதிகாசக் கதைகளின் மறுவாசிப்பு, பெண்ணின் எதிர்ப்புக் குரல் முதலியன (ஆண்) கவிஞர்களின் பார்வை யூடாக வெளிப்படுகின்றன!
4. இக்காலப் பெண் கவிஞர்கள் சிலரே: அவர்கள் கவிதை இலக்கிய வரலாற்றிலே முக்கியமானவர்கள். ஆயினும், பெண்களை முதன்மைப்படுத்தாத பெண் கவிஞர்கள்!

உசாத்துணை நூல்கள்

- 01 அகமதுக்குட்டிப் புலவர்-இசுவா அம்மாணை
- 02 அகிலேஸ்வரசர்மா, சி - தற்கால நாகரிக வேடிக்கைப் பாக்கள்.
- 03 ஈழத்துக் குழுஉ-இறையனார் - தூவுதூஉம் மலரே (சீதனக்காதை)
- 04 உத்தியோக லக்ஷணக்கும்மி - இயற்றியவர்?
- 05 கல்லடி வேலன் - அழகம்மா திருமண அலங்கோலக் கும்மி
- 06 சச்சிதானந்தன் - ஆனந்தத் தேன்
- 07 சண்முகதாஸ், பேராசிரியர் - வடமராட் சியின் கலை இலக்கியப் பண்பாட்டுப் பங்களிப்பு
- 08 சதாசிவம், ஆ, பேராசிரியர் - ஈழத்துக் கவிதைக் களஞ்சியம் (தத்தைவிடுதூது)
- 09 சாரதா - கவிச்சுவடு
- 10 சிவலிங்கராசா, பேராசிரியர் - யாழ்ப்பாணத்துப் பண்பாட்டுக் கோலங்கள்
- 11 சுதர்சன் - மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகள் (தொகுப்பு)
- 12 செல்லையா - அல்வையூர் மு. வளர்பிறை
- 13 சோமசுந்தரப் புலவர் - சிறுவர் செந்தமிழ்
- 14 நடராசன் நாவற்குழியூர் - சிலம்பொலி
- 15 நட்டுவச்சப் பையனார் - கனகிபுராணம்
- 16 மு. நல்லதம்பி - இளைஞர்விருந்து
- 17 மீனாட்சியம்மாள் நடேசய்யா - இந்தியர்களது இலங்கை வாழ்க்கையின் நிலைமை
- 18 சி. வரதபண்டிதர் - தொகுப்பு வரத பண்டிதம்
- 19 ஞானாம்பிகை, சி - மேலைத்தேய மதுபான வேடிக்கைக் கும்மி
- 20 வித்தியாவல்லியம்மாள் - பூர்மான் சேனாதிராசா கொலை விசித்திரக் கவிகள்

சுதந்திரத்திற்கு முந்திய ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளிற் பெண்கள்

கலாநீதி அம்மன்களி முருகதாஸ்

அறிமுகம்

ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்பது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் ஒரு பகுதியாகும். ஈழம் தனது தனிப்பட்ட புவியியல் நிலையாலும், அரசியல் நிலையாலும், சூழலாலும், வாழ்க்கை முறையாலும், தமிழைப் பேசும் முறையாலும் தனக்கெனத் தனியான இலக்கிய வரலாற்றை அமைத்துக்கொண்டுள்ளது.

அந்தவகையில் ஈழத்துச் சிறுகதை இலக்கியம்பற்றிப் பார்க்கும்போது தென் இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் சிறுகதை தோன்றிய காலத்துக் காணப்பட்ட

1. சமூக, அரசியல் நிலைகள்
2. இலக்கியச்சூழல்

என்பன அவதானிக்கப்பட வேண்டிய விடயங்களாகின்றன. சிறுகதை என்பது உலகளாவிய நிலையில்

கைத்தொழிற்புரட்சி
ஜனநாயகம்
அச்சு
கல்வி
வாசிப்புப் பழக்கம் அதிகரித்தல்
மத்தியதரவர்க்கம்

என்பனவற்றுடன் ஆரம்பிக்கின்ற தென்பர். அத்தோடு, பெண்களின் வாசிப்பும் பழக்கத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

இந்தச் சமூகச் சூழல் தோன்றியபோது சிறுகதைக்கான வித்தும் இடப்படுகிறது. அச்சுத்தொழிலும், பத்திரிகைகளின் வளர்ச்சியும் உரைநடையிலே மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தன. கட்டுரை, நாவல், சிறுகதை போன்ற

வசனநடையிலான இலக்கியங்கள் தோன்ற இந்தச் சூழல் வித்திட்டது. இவற்றில் நாவலும், கட்டுரையும் முதலில் தோன்ற, சிறுகதை பின்னர் தோன்றியது. கூட்டுக்குடும்ப உடைவின் வெளிப்பாடான இந்த இலக்கியவகையின் தோற்றம் தமிழ்நாட்டிலே முதன்முதலில் பாரதியுடன் ஆரம்பித்து: மாதவையா வ.வே. சு. ஐயர் எனத் தொடர்ந்து 1930களிற் புதுமைப்பித்தனிடம் முழுமை பெறுகிறது. புதுமைப்பித்தனோடு சேர்ந்து கு.ப.ரா. மௌனி, பி.எஸ். ராமையா போன்ற எழுத்தாளர்கள் வெவ்வேறு கோணங்களில் இதனை வளர்த்துச் சென்றனர். தத்தமது சிறுகதை ஆளுமைமூலம் தமிழ் இலக்கிய யத்திற்குப் பெருமை சேர்த்தனர்.

ஈழத்துச் சிறுகதைகள் பற்றி நோக்கும் போது, அதன் பிரதான போக்குகளின் அடிப்படையில் மூன்று காலகட்டங்களாக வகுத்து நோக்கலாம்.

இலங்கையிற் சுதந்திரத்துக்கு முந்திய காலப்பகுதியில் டொனமூர், சோல்பரி அரசியல் யாப்புக்கள் இலங்கையின் ஜனநாயக அரசியலைத் தோற்றுவிப்பதற்கான அடிக் கல்லை நாட்டின. மிசனரிகளின் கல்வி முயற்சியும், சுதேசிகளின் முயற்சியும் பாடசாலைக் கல்விக்கு வித்திட்டன. கல்வியில் மேல்தட்டு வர்க்கத்தினர் பலரும் ஈடுபாடு காட்டத் தொடங்கினர். ஆங்கிலக்கல்வி பெற்ற இவர்கள் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் வேலை வாய்ப்புகளைப் பெற்றுக் கொண்டனர். பிரித்தானிய கல்வித்திட்டமானது

நவீன இலக்கியங்களை வாசிப்பதற் கான பரிச்சயத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. இவர்கள் மத்தியதர வர்க்கத்துச் சிந்தனைகளை உடையவராகினர். தமது கல்வியினூடாகப் பெற்ற புதிய அறிவைத் தமிழுக்குக் கொண்டு வர முயன்றனர். இலங்கையில் தமிழில் முதற் சிறுகதை யாளர்களான இலங்கையர்கோன், சம்பந்தன், சி. வைத்திலிங்கம் ஆகிய மூவருமே மத்தியதர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடற்குரியது. கலாநிதி. செ. யோகராசா இவர்களுடன் ஆனந்தன், சுயா ஆகியோரும் முக்கியப்படுத்தப்பட வேண்டியவர்கள் என்பதை தனது ஈழத்துச் சிறுகதைகள் ஒரு மறுமதிப்பீடு என்ற கட்டுரையிற் குறிப்பிடுகிறார். (வெளி-2004) இலங்கை யைப் பொறுத்தவரை பெண்கள் கல்லூரிகள் அதிகம் நிறுவப்பட்டிருந்தாலும் எனினும் நாமறிந்த வரை சிறுகதை வரலாற்றில் பெண்களின் சிறுகதைகள் ஒன்றேனும் இக் காலகட்டத்தில் இல்லையென்றே கூறலாம்.

இலக்கியச் சூழல் இலங்கையின் சஞ்சிகை மற்றும் இலக்கியச்சூழல் என்று நோக்கும் போது இலங்கையில் வெளிவந்து கொண்டிருந்த சஞ்சிகைகளை விடவும் தென்னகத்திலிருந்து அதாவது தமிழ்நாட்டிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்த சஞ்சிகைகளே இலங்கைத்தமிழ் வாசகரின் விருப்பு வாசிப்புக் குரியனவாக இருந்தன. கல்கி, கலைமகள், குமுதம், ஆனந்தவிகடன் போன்ற சஞ்சிகைகள் அன்றிலிருந்து இன்று வரை இலங்கையில் செலுத்தும் செல்வாக்கைக் கொண்டு இதனை அறியலாம். 1930களில் மணிக்கொடி பத்திரிகை சிறுகதைக்கென்றே வ. ரா போன்றோரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது அது தன்னுடைய கனதியான பணி காரணமாக இன்றும் தமிழ் இலக்கிய உலகில் தனக்கெனத் தனி இடத்தைத் தக்க வைத்துக்கொண்டது. மணிக் கொடிப் பத்திரிகையின் தூண்டுதல் காரண

மாக இலங்கையில் மறுமலர்ச்சி சஞ்சிகை தோன்றியது.

சிறுகதைகள் எழுதவேண்டும் என்ற ஆர்வம் சுதந்திரத்துக்கு முந்திய காலப்பகுதியில் இலங்கையிலும் காணப்படுகிறது.

இலங்கையில் 1930 ஆண்டுகளில் பின்னரைப்பகுதியில் தமிழ்ச் சிறுகதை தோன்றத் தொடங்கியபோது இலங்கையர்கோன் சம்பந்தன் சி. வைத்திலிங்கம் ஆகியோர் முக்கிய சிறுகதை எழுத்தாளராகின்றனர். ஆனால் இவர்களுக்கு முன்னரே கதை எழுதும் முயற்சிகள் நடைபெற்றுள்ள என்பது அண்மைக்கால ஆய்வுகளில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. அவையாவன

உதயதாரகை ஆசிரியர் ஆணல்ட் சதா சிவம்பிள்ளையின் தொகுப்பான நன்னெறிக் கதா சங்கிரகம்

பண்டிதர் சந்தியாகோ சந்திரவர்ணம் பிள்ளையின் தொகுப்பான கதாசிந்தாமணி

தம்பிமுத்துப்பிள்ளையின் ஊக்கக்கதைகள் ஐதுருஸ் லெப்பை மரைக்காரின் வைறதர்ஷா சரித்திரம் என்பவை அவை ஆனால் இவற்றைச் சிறுகதைகளாகக் கொள்ளலாமா என்பது சந்தேகமே.

ஆங்கிலமொழிமூலம் மேனாட்டு நாகரிகம் பரவி விவசாயப் பொருளாதாரம் அழிக்கப்பட்டு ஆங்கிலக் கல்வியே ஊதிய மூலமாக மாறிய போத சிறுகதை யாழ்ப்பாணத்தில் தோன்றியது என்பர். கா சிவத் தம்பி இதனைவிட ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டபடி தமிழ்நாட்டின் இலக்கியங்களின் தாக்கமும் எழுதாளர்களைப் பாதித்தது என்பதில் ஐயம் இல்லை. கல்கி, கலைமகள், ஆனந்தவிகடன் போன்ற சஞ்சிகைகளுடன்

இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த ஈழகேசரியும் சிறுகதைகளை வெளியிடத் தொடங்கியது. க. குணராசாவின் கண்கெடுப்பின் படி 1950களுக்கிடையில் பின்வருவோர் எழுதத்தொடங்கினர்.

எழுத்தாளர்	எழுதத்தொடங்கியஆண்டு
இலங்கையர்கோன்	1930
கோ. நடேசையர்	
சோ. நடராசன்	1934
சோ. சிவபாதசுந்தரம்	1936
சுயா	1936
சம்பந்தன்	1938
ஆனந்தன்	1938
பாணன்	1938
வைத்திலிங்கம்	1939
பவன்	1939
அ.செ. முருகானந்தன்	1940
சோ.தியாகராஜன்	1934
வரதர்	1940
அ.ந.சுந்தசாமி	1941
கனகசெந்திநாதன்	1941
சு.வே	1943
இராஜஅரியரத்தினம்	1945
நாவற்குழியூர் நடராஜன்	1943
கசின்	1946
சொக்கன்	1947
கு பெரியதம்பி	
கே.கணேஸ்	1945

மேற்குறிப்பிட்டவர்களில் பலர் ஆரம்பத்தில் ஆனந்தவிகடன் கலைமகள் ஆகியவற்றில் எழுதி ஈழகேசரியிலும் கதைகளை எழுதியுள்ளார். இலங்கைத் தமிழரைப் பொறுத்தவரை தமிழகம் தாய்நாடு இலங்கை சேய்நாடு என்ற கருத்துநிலை ஒன்று செயற்பட்டுள்ளது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. பேசும்மொழி தமிழாக இருந்ததினாலும் பண்பாடு ஒன்றாக இருந்ததினாலும் தமிழக அரசியல் சமூக பொருளாதார நிலைமைகள் எம்மை நிறையவே பாதித்துள்ளன. அந்த வகையில் தமிழக இலக்கி

யங்கள் நமது இலக்கியங்களாகவே கொள்ளப்பட்டன. இரு பிரதேசங்களினதும் அரசுகள் வேறுபட்டாலும் தமிழக இலக்கியங்களை எந்தவிதத் தயக்கமுமின்றி நாம் எம்தென ஏற்றுக்கொண்டு அதனையே சிறந்ததெனக் கருதி நுகர்ந்த நிலை இருந்தது. இன்றும் இருக்கிறது. அதன் காரணமாக இலங்கை தமிழகத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தின் நுகர்வுச் சந்தையாகவும் இருந்தது. தமிழகச் சஞ்சிகைகளை இங்கு பெறத்தக்கனவாக இருந்ததினால் அவற்றின் வாசகர்கள் சிலர் சிறுகதை எழுதும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர் எனலாம் தமிழகச் சஞ்சிகைகளான நவசக்தி, சுதந்திர சங்கு கலைமகள் கிராமஉழியன் ஆனந்தவிகடன், மணிக்கொடி, சக்தி ஆகியவற்றை வாசித்துள்ளனர். 1930-1949 வரையான இக்கால கட்டத்தில் தமிழகத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்திய காந்தியம் பகுத்தறிவு இயக்கம் என்பன இலங்கையிலும் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளன. கல்கி கலைமகள் ஆனந்தவிகடன் போன்ற சஞ்சிகைகள் இவ்வயிக்கங்களின் கொள்கைகளை முன்னெடுத்துச் சென்றதுடன் சிறுகதைகள் போன்ற நவீன எழுத்துகளையும் வெளியிடுவதில் முன்னின்றன. இலங்கையில் பொன்னை யாவால் 1930இல் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட ஈழகேசரி சிறுகதை எழுத்தாளர்களுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்தது. சி.வைத்திலிங்கம் 'இலங்கையர் கோனும் நானும்' என்ற கட்டுரையிலே

உன்னதமான லட்சியங்களும் கனவுகளும் எங்கள் வாழ்க்கையில் நிரம்பி இருந்த நாட்கள் இவை. இலக்கியத்தைப் படிப்பதிலும் நாடகங்களைப் பார்ப்பதிலும் சங்கீத ரசனையிலும் எங்கள் இருவருக்கும் எப்பொழுதுமே பெரிய ஆர்வம் எழுத வேண்டும் ஏதாவது சிருஷ்டிக்க வேண்டும் என்ற உணர்ச்சி என்றும் சிறகடித்துக் கொண்டிருக்கும் சோ. சிவபாத சுந்தரம், சோ. நடராசா,

திரு. நீலகண்டன் இலங்கையர் கோன் நான் எல்லோருமே சேர்ந்து இலக்கியங்களை விமர்சனம் செய்வதிலும் அக்காலத்தில் எழுத்துலகில் பிரபலமாக இருந்த சிறுகதையாசிரியர்களின் சிருஷ்டிகளைப்பற்றி ஆராய்வதிலும் கவனஞ் செலுத்தி வந்தோம். மணிக் கொடி பத்திரிகையின் இலங்கையர் கோனை முழுக்க முழுக்க ஆக்கிரமித்துக் கொண்டது எனக்குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆகவே எழுதவேண்டும் என்ற ஆர்வமே இவர்களை எழுத வைத்தது எனப்துடன் இந்திய சிறுகதைகளே இவர்களின் கதைகளுக்கு அதர்ஷ்சமாக அமைந்தன.

இது இலங்கை இலக்கிய வரலாற்றில் சமுதாய சீர்திருத்தக்காலம் (நா. சுப்பிரமணியன் சிட்டி சிவபாதசந்தரம்) என அழைக்கப்படுகிறது. அக்காலத்தில் எழுதியோரெல்லோரும் ஆண்களாகவே இருந்தமையும் அவர்கள் சிறுகதை எழுத வேண்டுமென்ற ஆர்வம் காரணமாக எழுதியமையும் சமூகப் பிரச்சினைகளைப் பெரும்பாலும் எழுதினர் எனக்கூற முடியாது அத்துடன் இலங்கை பெற்ற சுதந்திரம் கத்தியின்றி ரத்தமின்றி யுத்தமில்லாமல் பெற்ற சுதந்திரம் ஆதலால் சமூகப்பிரச்சினைகள் பெரிதாக மேற்கிளம்பவில்லை. மேலும் இக்காலத்து எழுத்தாளர் தம் கதைகளில் ஆண்களையே முக்கிய பாத்திரமாகக் கொண்டு எழுதியுள்ளனர்.

சிறுகதைகளில் பெண்கள் பற்றிய சித்தரிப்பு

பெண்கல்வி அதிகரித்தாலும் பெண்கள் இக்கால கட்டத்தில் எழுத முயலவில்லை என ஊகிக்க முடிகிறது. எழுதியவர்கள் பெண்கள் பற்றிய பிரச்சினைகளை அதிகம் உள்வாங்காதவர்கள் அக்காலகட்டமும் அப்படியே, பெண்கள் கல்வி கற்பதையோ வேலைக்குப் போவதையோ கற்பனை பண்ணாத காலம். பாவலர் துரையப்பாப்பிள்ளை போன்றோர்

பெண்கள் சமூக மாற்றங்களுக்கேற்பத் தம்மை மாற்றிக் கொள்வதை விரும்பவில்லை. எனவே முற்போக்கான பெண்பாத்திரங்களை இவர்களின் கதைகளில் அடையாளங்க காண்பது கிரமம். இவர்களின் கதைகளில் சாதாரணமான பெண்களே கதைகளின் தேவையைப் பொறுத்து இடம் பெறுகின்றனர்.

பாத்திரங்கள்:

சாதியத்துக் கெதிரான பெண்ணின் குரல்

ஆனந்தனின் தண்ணீர்த்தாகம் (1939) என்ற கதையில் தாழ்த்தப்பட்ட குலத்தைச் சேர்ந்த மீனாட்சி என்ற சிறுமி ஒருத்தி தண்ணீர்த்தாகம் காரணமாக பிராமணர் ஒருவரின் கிணற்றடியில் வைக்கப்பட்டிருந்த செம்பிலிருந்த தண்ணீரை எடுத்துக் குடிக்க முயல்வதும் அவள் பிராமணரால் செம்பால் எறிந்து விரட்டப்படுவதும் அதனால் அவளுக்கு நெற்றியில் காயமேற்படுவதும் பின்னர் அவள் கிறித்தவத்துக்குமாரி தாதியாக வெளியேறி வைத்தியசாலையில் கடமை யாற்றுகையில் அப்பிராமணர் தண்ணீர் விடாயால் துடிப்பதும் அவள்கையால் நீரருந்துவதும் காட்டப்படுகின்றன. அவள் தண்ணீரைக் கொடுக்கும் போது ஐயாபறைச்சி தண்ணீர் தந்தால் குடிப்பீர்களா? தாங்கள் பிராமணரல்லவா என்று நியாயத்தைக் கேட்பவளாக காட்டப்படுகிறாள். தவறை உணர்ந்து மன்னிப்புக்கேட்டு தண்ணீரை வாங்கிக்குடித்த பிராமணர் அவளின் கால் கனிலேயே வீழ்ந்திருக்கிறார்.

மாமி- மருமகள் பிரச்சினை

நாவற்குழியூர் நடராஜனின் மாமி (1944) என்ற கதையில் புதிதாக மணம்முடித்த மகன் மனைவியோடு மகிழ்ச்சியாக இருப்பதை வெறுக்கின்ற தாய் காட்டப்படுகிறாள்.

இவங்கள் கொடுக்கிற இடம்தானே இதெல்லாம், நான்குமணியாய் விட்டால்

போதும் டாங்கு டீங்கென்று சோடித்துக் கொண்டு நாட்டியக்காரிகள் மாதிரிக் கிளம்பி விடுகிறார்கள். புருஷன் என்று ஒருவன் இருக்கிறானே அவன் ஆபீசால் வேர்த்தக் களைத்து வரும் பொழுது கொஞ்சங் கோப்பியைக் கீப்பியைக் கொடுத்து, சிச்சி அந்த நினைவே கிடையாது. என்ன பிறவிகளடி இது என்று இரைந்து கொண்டு குசினிக் கும் கூடத்தக்குமாக நடந்து கொண்டிருந்தாள் தங்கம்மாள். என்று தொடங்கும் கதை பிள்ளைகளைப் பெற்று வளவுமன் என்றாள் தங்கம்மாள் ஒரு ஏக்கம் நிறைந்த குரலில் தன்மகன் தன்பக்கத்துக்குப் பேசவில்லையே என்ற ஆத்திரத்தால் போலும் என முடிவடை கிறது.

கணவனால் ஏமாறும் பெண்

அ.செ. முருகானந்தத்தின் வண்டிற் சவாரி (1944) சிறுகதையில் வரும் கழுகன் செல்லையாவின் மனைவி கணவன் திரு விழாவைச் சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டும் என எண்ணும் புகழாசையால் திருவிழாச் செலவுக் காக தாலிக்கொடியைப் பறி கொடுத்து நிற்பவளாகக் காட்டப்படுகிறாள்.

வயிற்றுப்பசி தீர்க்க அலையும் கிழவி

கனக செந்திநாதன் (1945) ஒரு பிடி சோறு கதையில் வறுமையின் பிடியில் ஒரு பிடி சோற்றுக்காக அலையும் கிழவியும் கர்வம் மிக்க ஒரு பெண்ணும் என எதிரெதிரான பெண்பாத்திரங்கள் சித்தரிக்கப்படுகின்றன.

வறுமைக்கூழலில் மகனின் பசி தீர்க்க முடியாத பெண்

வைத்திலிங்கத்தின் பாற்கஞ்சி என்ற சிறுகதையிலே வருகின்ற காமாட்சி முருகேசன் என்ற விவசாயியின் மனைவி. வயல் விளைச்சலை வாழ்வின் மலர்ச்சிக்காக எதிர்பார்க்கும் குடும்பம், வயல் மழையால் அழிந்து போனதால் குழந்தைக்குப் பாற்கஞ்சி கொடுக்க இயலாதவளாகக் காட்டப்படு

கிறாள். இச் சிறுகதையில் காமாட்சி வரும் வாழ்க்கையை ஏற்றுக்கொண்டு வறுமைக் கெதிராக ஏதும் செய்ய முடியாதவளாகவே காட்டப்படுகிறாள்.

கணவனுக்குப் பயந்து வாழும் பெண்

அ.செ. முருகானந்தத்தின் பாடுபட்டுத் தேடி (1946) என்ற சிறுகதை "தின்னாமல் குடியாமல்" பணம் சேர்த்து இறுதியில் திருடர்களிடம் எல்லாவற்றையும் பறிகொடுக் கும் கிளறிக்கல் ராமலிங்கம் பற்றியது. இச் சிறுகதையில் அவரின் மனைவிக்கு முக்கிய பங்கில்லையெனினும் கணவனைப் பற்றியும் மனைவியைப் பற்றியும் அ.செ.மு. வர்ணிக்கும் முறை அலாதியானது. கதை இப்படி ஆரம்பிக்கிறது.

ஒன்று கிளறிக்கல் மெஷின் மற்றது சமையல் மெஷின் ஒன்று படித்தது, மற்றது படிக்காதது. ஒன்று ஆண், மற்றது பெண். ஒன்று புருஷன், மற்றது மனைவி, ஒன்று மகத்தான பிரிட்டிஸ் சாம்ராஜ்யம் இயங்கத் தினமும் வேலைசெய்வது, மற்றது அது வேலைசெய்வதற்கு வேண்டி வேலை செய்வது - ஓர் உப இயந்திரம். ஒன்றுக்குப் பெயர் ராமலிங்கம், மற்றதுக்குப் பொன்னம்மா.

இன்னோரிடத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார்.

சாப்பாடு முடிய அன்றைய வரவு- செலவுக் கணக்குகள் பொன்னம்மாவின் செலவினங்கள் யாவும் புள்ளி விபரமாக இருக்கும். அவற்றைப் பார்த்து அவற்றுக்கு ஒரு சிறு விமர்சனமும் செய்யப்படும். பொன்னம்மாவின் கை ஓட்டைக்கை என்று ராமலிங்கம் தினமும் கண்டிப்பதுண்டு. செலவுகளைக் கொஞ்சம் இறுக்கிப் பிடிக்கும் படி உபதேசஞ் செய்யும், இந்தக் குறை குற்றங்கள் உபதேசம் ஒன்றுக்கும் பொன்

னம்மா வாய் திறக்கக்கூடாது. பேசாமல் பொறுமையோடு கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். இடையிலே ஒரு வார்த்தை சொன்னால் ராமலிங்கத்துக்கு பிரமாதமாகக் கோபம் பிறந்து விடும். பெண்களுக்கு எந்த விசயத்திலாகட்டும் பேச்சு என்ன வேண்டி யிருக்கிறது? என்பது ராமலிங்கத்தின் கட்சி,

பென்னம்மா பற்றிய இந்தவிபரிப்பு களில் அன்றைய தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் மனைவியின் நிலை (சில சந்தர்ப்பங்களில் இன்றும் கூட) சிறப்பாகச் சொல்லப்படுவதைக் காணலாம்.

காதலை நிறைவேற்ற முயலும் பெண்

சம்பந்தனின் வாழ்வு (1949) என்ற கதையிலே இன்னொருவனுக்காக நிச்சயிக்கப்பட்ட? அல்லது திருமணம் செய்த பெண் நீண்ட காலமாகத் தான் காதலித்த காதலனைத் தேடிச் செல்லுவது காட்டப்படுகிறது. அதாவது அவளை அவன் விரும்பினாலும் அவளோடிணைவதை அவன் தவிர்த்து சிறுவர் இல்லம் ஒன்றை நடத்திவருகிறான். அவனைத்

தேடி அவள் செல்வதாக அக்கதை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆங்கில மோகம் கொண்ட பெண்

பவன் எழுதிய ஆசைச்சட்டம்பியார் (1946) கதையில் ஆங்கிலக் கல்வி மற்றும் ஆங்கிலப்பண்பாட்டு மோகம் கொண்ட விஸ்ஸா என்ற பெண் சித்தரிக்கப்படுகிறாள். கனவனை தலையணை மந்திரத்தால் மயக்கும் பெண்ணாக அவள் கூறப்படுகிறாள்.

மேற்குறிப்பிட்ட கதைகளில் ஆனந்தன் படைத்த மீனாட்சி என்ற பாத்திரத்தைத் தவிர பொதுவில் பெண்பாத்திரங்கள் அன்றைய சமூகத்தில் காணப்பட்ட பெண்களின் பிரதிபிம்பமாக சாதாரணமாக பாத்திரங்களாகவே படைக்கப்பட்டுள்ளன.

இது அக்கால சமூக சிந்தனையின் வெளிப்பாடே, பிற்காலச் சிறுகதைகளிலே தான் பண்பாட்டைக் கேள்விக்குள்ளாக்கும் பாத்திரங்கள் படைக்கப்பட்டன. பெண்களின் பிரச்சினைகள் கணக்கெடுக்கப்பட்டன.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. முருகானந்தன் அ.செ. 1986 மனிதமாடு (சிறுகதைத்தொகுப்பு) யாழ் மாவட்டக் கலாசாரப் பேரவை யாழ்ப்பாணம்.
2. செங்கைஆழியான் தொ.ர் ஈழத்து முன்னோடிச் சிறுகதைகள்.

சுதந்திரத்திற்கு பிற்பட்டகால தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் பெண்கள்

தாமரைச் செல்வி

அறிமுகம்

சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்ட தமிழ்ச்சிறுகதைகளில் பெண்கள் என்ற இந்தத் தலைப்பு இங்கே சிறுகதைப் படைப்புகளில் பெண்கள் என்றே நோக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் பெண்கள் என்பது நீண்ட அகன்ற பெரும் பரப்பு என்பதால் அவற்றை ஆய்வு செய்வதற்கு பெரும் கால அவகாசமும் பெரும் முயற்சியும் தேவை. அதற்குச் சாத்தியம் இப்போது இல்லை. ஏனெனில், நமது குழலின் நிலமைகள் அதற்கு முழுமையாக இடமளிக்க வில்லை. எதிர்காலத்தில் நிலமைகள் சாத்தியமாகும் போது அல்லது அதற்குரிய வசதிகள் அமையும் போது அந்தப் பெரும் பரப்பில் ஆய்வு செய்ய முடியும். எனவே, சுதந்திரத்திற்கு பிற்பட்ட தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் பெண்கள் நிகழ்த்திய சாதனைகளையும் பங்கேற்புகளையும் இந்தக் கட்டுரையில் பதிவு செய்திருக்கிறேன். இது கூட எதிர்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட இருக்கும் சுதந்திரத்திற்கு பிற்பட்ட தமிழ்ச்சிறுகதைகளில் பெண்கள் என் இன்னொரு பொருள் தரக்கூடிய முழு மொத்த சிறுகதைகளில் என்ற ஆய்வுக்கு உதவும். எனவே, அத்தகைய ஆய்வுக்குரிய முன்னோட்டமாகவும் இதைக் கொள்ளலாம்.

இலக்கியத்தின் வரலாறு என்பது ஒரு சமூகத்தின் வரலாறாகவே கொள்ளப்படுகிறது. ஒரு சமூகத்தின் பண்பாடு கலாசாரம் வாழ்வியல் அனுபவம் ஆகியவற்றின்

கண்ணாடியாகவே இலக்கியங்கள் எப்போதும் திகழ்கின்றன. இருபதாம் நூற்றாண்டு கடந்து விட்ட நிலையில் நின்று பார்க்கும் போது கடந்தகாலங்களில் இலங்கையில் தமிழ் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிப் படிப்படியாக முன்னேறியிருப்பதை அவதானிக்கமுடியும். வியக்கவும் பாராட்டி மகிழவும் முடிகின்ற இந்த இலக்கிய வளர்ச்சியை பெற்றுத் தந்த பெருமைக்குரியவர்களாக நிறையப்பேரை அடையாளப்படுத்த முடியும். அவர்களுக்குள் கணிசமான அளவுக்குப் பெண் எழுத்தாளர்களும் தங்களுடைய பங்களிப்பை வழங்கியிருந்ததைக் காணமுடியும்.

சுதந்திரத்திற்கு முந்திய காலத்திலிருந்தே அதாவது 1930 களின் தொடக்கத்திலிருந்தே இலங்கையில் சிறுகதை தோற்றம் பெற்றிருந்தது. ஈழத்தின் தமிழ்ச்சிறுகதை மூலவர்களாகப் பலராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இலங்கையர்கோன், சம்பந்தர், சி. வைத்திலிங்கம் என்போருடன் மேலும் பலர் சுதந்திரத்துக்கு முன்னரான காலத்திலேயே சிறுகதைத் துறைக்கான அத்திவாரம் இட்டுள்ளனர். அதன் தொடர்ச்சியாகச் சுதந்திரத்தின் பின்னரான காலத்தில் சிறுகதையின் வளர்ச்சி ஒரு புதிய உத்வேகத்துடன் எழுச்சி பெற ஆரம்பித்தது.

இலங்கையின் சுதந்திரத்தை அடுத்து வந்த காலங்களில் பல்வேறு அரசியல் சமூகப் பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ள மக்கள் நிர்ப்

பந்திக்கப்பட்டார்கள். முரண்பட்ட அரசியலும் இனரீதியான வேறுபாடுகளும் சமூக ரீதியான பிரச்சினைகளும் வெளிக்கிளம்பத்தொடங்கின. சக மனிதர்களின் அவலங்களைக் கண்டு பொறுக்க முடியா மனதுடைய பல படைப்பாளிகள் இக்கால கட்டத்தில் தோற்றம் பெற்றனர். இவர்களில் பெண்களும் இணைந்து கொண்டனர். சாதியமும் வர்க்க முரண்பாடும் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் போராட்டமும் மட்டுமன்றி அடங்கி வாழ்ந்த பெண்களும் அவர்களின் மனஉணர்வுகளும் அவல வாழ்வும் சிறுகதைகளின் கருப்பொருட்களாயின.

சுதந்திரத்திற்கு முன்பு மறுமலர்ச்சி சஞ்சிகை மூலம் பொ. கதிராயத்தேவி, பத்மா துரைராஜா போன்றோர் தம்மை நல்ல எழுத்தாளர்களாக இனம் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

சுதந்திரத்திற்குப் பின்னரான ஐம்பதுகளில் குமாரி பத்மா பஞ்சநாதேஸ்வரன் என்ற பெயரோடு பத்மாசோமகாந்தன், குறமகள் பவானி ஆழ்வாப்பிள்ளை, நா. பாலேஸ்வரி, அன்னலட்சுமி இராசதுரை ஆகியோர் எழுத்துலகில் பிரவேசித்தனர். 1950 இல் சுதந்திரனில் பத்மா சோமகாந்தனின் முதற் சிறுகதையான "சதங்கை நாதம்" வெளிவந்தது. சுதந்திரன் பத்திரிகை நடாத்திய அகில இலங்கை சிறுகதைப் போட்டியில் முதல் பரிசைத் தட்டிக் கொண்ட இவர், சுதந்திரனில் மட்டுமன்றி, தினகரன், வீரகேசரி, மல்லிகை, கலைச்செல்வி, சமூகத் தொண்டன், கலை வாணி முதலானவற்றில் நல்ல சிறுகதைகளை தொடர்ச்சியாக எழுதி வந்தவர். குமாரி பத்மா பஞ்சநாதேஸ்வரன் என்ற பெயரோடு சிறுகதைத்துறைக்கு பிரவேசித்து "புதுமைப்

பிரியை" என்ற புனைப்பெயரில் எழுதி பின்னர், சோம காந்தனை மணந்த பின் பத்மா சோமகாந்தன் எனும் பெயரில் இன்றளவும் எழுதி வருகிறார். இவரது சமூகம் நோக்கிய பார்வையும் பெண்ணியம் மீதான கருத்துக்களும் பல சிறுகதைகளில் மிகவும் சிறப்பாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஐம்பதுகளின் பின் எழுத ஆரம்பித்த இன்னொருவர் பவானி ஆழ்வாப்பிள்ளை ஆவார். இலங்கை பேராதனைப் பல்கலைக் கழக சிறப்புப்பட்டதாரியான இவர் தன்கதைகளில் பெண் நிலை வாதத்தை முன் நிறுத்தி எழுதியதால் சிறப்பாகப் பேசப்பட்டவர், கலைச்செல்வியில் அவர் எழுதிய "மன்னிப்பாரா?" சிறுகதை பல இலக்கியவாதிகளினால்கடும்விமர்சனத்துக்கும் ஆளாகியது. மனதில் எழும் எண்ணங்களை மிகவும் துணிச்சலாக எழுதக்கூடிய படைப்பாளி இவர். கடவுளும் மனிதரும் என்ற இவரது சிறுகதைத் தொகுதி 1962 இல் வெளியாகியது. இதன் இரண்டாம் பதிப்பு பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனவெளியீடாக அதன் பணிப்பாளர் செல்வி திருச்சந்திரனால் 1994 இல் வெளியிடப்பட்டது. முந்திய பதிப்பின் கதைகளுடன் பவானியின் வேறு கதைகளும் சேர்க்கப்பட்டு இருபது கதைகளுடன் மறு பிரசுரம் பெற்றது. நல்ல படைப்புக்கள் காலம் கடந்தும் நிற்கும் என்பதற்குப் பவானியின் படைப்புக்கள் உதாரணமாகின்றன.

அன்றைய சமூகத்தில் பெண்கள் எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகள் ஏராளம், வீட்டுக்குள்ளே அடைந்து கிடந்த நிலையில் அவர்களின் மன உணர்வுகளைத் தமது எழுத்துக்களில் பதிவு செய்தவர்களின் வரிசையில் குறமகளும் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்.

1955இல் இவர் எழுதிய முதலாவது சிறுகதையான "போலிக்கொளவம்" ஈழகேசரியில் பிரசுரமானது. பெண்ணியம் தொடர்பான கருத்துக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து பெண் அடக்கு முறைக்கு எதிரான வெளிப்பாடாகவே இவரது அநேகமான சிறுகதைகள் அமைந்திருக்கின்றன. அவைகளில் "அவள் கொடுத்த விலை", வாழ்வைத்தேடி, ஆளுமைகள் அழிகின்றன. போன்றவை மிகவும் சிறப்பான கதைகள் என அடையாளம் காட்டப்படுகின்றன.

1957 இல் எழுத ஆரம்பித்த நா. பாலேஸ்வரி திருகோணமலையைச் சேர்ந்தவர். நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளைத் எழுதியவர். பெண்களின் பிரச்சனைகளை தனது படைப்புக்களில் உணர்வுபூர்வமாகப் பதிவு செய்தவர் இவர்.

தினகரனில் தனது முதலாவது சிறுகதையை 1958 இல் எழுதியவர் அன்னலட்சுமி இராஜதுரை "யாழ் நங்கை" இவரது புனைபெயர். பெண்ணுக்கெதிரான அடக்கு முறைகளை தனது படைப்புக்களில் அடையாளம் காட்டி பெண்களின் அவலங்களை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியவர். படைப்பாளியாக மட்டுமன்றி பத்திரிகையாளராகவும் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டிருப்பவர்.

அறுபதின் பின்னர் ஈழத்துச் சிறுகதைகள் முன்னய காலத்தை விட புதிய எழுச்சியையும் வளர்ச்சியையும் அடைந்தன என்று கூறுவதில் மிகையில்லை. சமூக பொருளாதாரம் மட்டுமன்றி அரசியல் மாற்றங்களும் சிறுகதைகளில் பிரதிபலிக்கத் தொடங்கியது. கருத்தாக்கத்துடன் கலை அழகும் சிறுகதைகளை மெருகேற்ற பல நல்ல

சிறுகதைகள் உருவாகின. இனத்துவம், பெண்ணியம், தமிழ்த்தேசியம் பற்றிய கருத்துக்கள்கதைகளில் பதிவு செய்யப்பட்டன.

இக்காலகட்டத்தில் குந்தவை, சிதம்பரபத்தினி, பூரணி, யோகா பாலச்சந்திரன், ராஜேஸ்வரி, பாலசுப் பிரமணியம், கவிதா, செளமினி, நயிமா ஏ சித்திக், பாலரஞ்சனி சர்மா என நிறையப் பெண் எழுத்தாளர்கள் தோற்றம் பெற்றனர்.

குந்தவை என்ற புனைபெயரையுடைய சடாட்சரதேவி பேராதனை பல்கலைக் கழக மாணவநிலையிலேயே எழுதிய "சிறுமை கண்டு பொங்குவாய்" சிறுகதை - ஆனந்தவிகடன் முத்திரைக் கதையாக வெளிவந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. பெண்ணியக் கருத்துக்களை உள்ளடக்கி எழுதப்பட்ட இணக்கம், கணை யாழியில் இவர் எழுதிய யோகம் இருக்கிறது", "மீட்சி" போன்றவை மிகத்தரமான சிறுகதைகளாக ஆய்வாளர்களால் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

சிதம்பர பத்தினி என்ற புனைபெயரில் 1963 களிலிருந்து சிறுகதைகளை எழுதி வரும் திருமதி பத்தினியம்மா திலகநாயகம் தனக்கென ஓர் இலக்கியவழி வகுத்துக் கொண்டவர். குடும்ப உறவு, பெண்களின் பிரச்சினைகள், அவர்களின் முரண்பட்ட இயல்புகள். இவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து எழுதிவந்தவர்.

மலையகம் தந்த பெண்படைப்பாளி, பூரணி. பூரணியின் முதலாவது சிறுகதையான "பிள்ளைப்பருவத்திலே" தினபதியில் வெளிவந்தது. மலையத்தின் துன்பங்களை பதிவு செய்த "முடியாத கதைகள் பல" "சிறுகதை மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தது. மலையகத்து

மக்களின் துன்பங்களை தன் எழுத்தில் பதிவு செய்த பெண்மணி இவர்.

பெண்ணியம் பற்றிப் பேசும் யோகா பாலச்சந்திரன் இன்று வரையும் தொடர்ந்து எழுதி வருபவர். புலம்பெயர் வாழ்வில் அந்நிய கலாசாரத்தின் நடுவே எம்பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகளை பல சிறுகதைகளில் பதிவு செய்திருக்கிறார். ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியமும் குறிப்பிடத்தகுந்த படைப்புக்களை தந்தவர். தனது கோணத்தில் பெண்களின் பிரச்சனைகளை அணுகி அதற்கான தீர்வுகளையும் அடையாளம் காட்டியவர். 'வித்தியாவின் குழந்தை' போன்ற நல்ல பல சிறுகதைகளைப் பதிவு செய்தார்.

1963 இல் கலைச்செல்வியில் தனது முதலாவது கதையை எழுதிய கவிதா குறிப்பிடத்தக்க நல்ல சிறுகதைகளைத் தந்தவர். 1986 இல் தமிழியல் வெளியீடாக இவரது "யுகங்கள் கணக்கல்ல" சிறுகதைத் தொகுதி வெளிவந்தது. பெண்களின் உணர்வுகளை மென்மையான வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்தியவர் இவர்.

இஸ்லாமிய சமூகத்தின் குடும்ப வாழ்வு, இஸ்லாமிய பெண்களுக்கு இருக்கும் பிரச்சினைகள். போன்றவற்றை எழுத்தில் வடிப்பதில் நயீமா ஏ சித்தி திறமை பெற்றவர். "வாழ்க்கையின் சுவடுகள்" என்ற இவரது சிறுகதைத் தொகுதி இவரது எழுத்துத் திறமைக்கு சான்று பகர்கிறது. "மாறுகின்ற தலைமுறை" சிறுகதை உட்பட பல கதைகளை எழுதிய செளமினியும் 'மாற்றம்' போன்ற பெண் சிந்தனைக்கதை எழுதிய பாலரஞ்சனி சர்மாவும் தரமான எழுத்தாளர் வரிசையில் சேர்க்கப்படத்தகுந்தவர்களே.

எழுபதுகள் மேலும் புதிய அனுபவங்களையும் தேடல்களையும் சமந்து கொண்டு சிறுகதையின் வளர்ச்சியை இன்னொரு கட்டத்துக்கு கொண்டு வந்தது. இந்தக் காலத்தில் நிறையப்பெண் எழுத்தாளர்கள் எழுத்துலகில் தடம்பதித்தனர்.

ஆனந்தி, மண்டுர் அசோகா, பூங்கோதை, கோகிலா மகேந்திரன், தமிழ்ப் பிரியா, ஹட்டன் சாந்தாராஜி, தாமரைச் செல்வி, அருண்விஜயராணி, மஸீதா புண்ணியாமீன் ஆதிலட்சுமி இராசையா, யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம், மண்டைதீவு, கலைச்செல்வி, கே.ஆர்.ஜானா, எம், இந்திராணி, ஜனகமகள் சிவஞானம், ராஜி தில்லைநாதன், சிவமலர் செல்லத்துரை என இந்தப்பட்டியல் மிகவும் நீளமானது. இது ஓர் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சியையே காட்டுகிறது.

ஆனந்தியின் "துருவசஞ்சாரம்" சிறுகதைத்தொகுதி கனதியான சிறுகதைகள் அடங்கிய தொகுப்பாக கணிக்கப்படுகிறது. மண்டுர் அசோகா ஈழத்து சிறுகதை வரலாற்றில் குறிப்பிடவேண்டிய படைப்பாளியாவார். 1974 இல் தனது "கொன்றைப் பூக்கள்" சிறுகதைத் தொகுதிக்கு சாகித்திய விருது பெற்ற முதல் பெண் எழுத்தாளராவார். ஆணாதிக்க கட்டுப்பாடுகளை மீறுகின்ற துணிச்சல் மிக்க பெண்களை இவரின் கதைகளில் நாம் தரிசிக்கலாம்.

ஈழத்து சிறுகதை வரலாற்றை கோகிலா மகேந்திரனை தவிர்த்து எழுத முடியாது என்னும் அளவுக்கு முக்கியம் வாய்ந்த எழுத்தாளராவார். நான்கு சகாப்த காலமாக இலக்கியத்தோடு தன்னை இணைத்துக்

கொண்டிருப்பவர். சமகாலப் பிரச்சினைகளை உளவியற்பாங்கோடு கலைத் துவம் மிக்கதாய் எழுதுபவர். புதுமையான உவமை உருவங்களை தன் எழுத்துக்களில் கையாளுபவர். லாவகமான எழுத்து நடை கைவரப்பெற்றவர். இவரது பலநூல்கள் ஈழத்து இலக்கியத்துக்கு சிறப்பு சேர்ப்பனவாக அமைந்திருக்கிறன. ஈழத்துசிறுகதை வரலாற்றில் பெறுமதியானது என இன்றுவரை பேசப்படுவதில் இவரது "வாழ்வு ஒரு வலைப் பந்தாட்டம்" சிறுகதைத் தொகுதியும் ஒன்று. பல்முகப்பட்ட துறைகளிலும் ஆற்றல் வாய்ந்த இவர் தன் எழுத்துக்களுக்காக பல்வேறு விநூல்களை வென்றவர்.

எழுபதுகளில் தோற்றம் பெற்ற பெண்படைப்பாளிகளில் தமிழ்ப்பிரியா சிறப்பாக குறிப்பிட வேண்டியவர். ஆரம்ப நாட்களில் நிறைய சிறுகதைகளை எழுதித் குவித்தவர். பெண்களின் மன உணர்வுகளை யதார்த்தமாகவும் உயிரோட்டமாகவும் சித்தரிப்பதில் வல்லவர். மென்மையான வார்த்தைப் பிரயோகங்களும் இயல்பான உரையாடல்களுமாக கதைகளை மெருகேற்றி கலை அழகோடு, வாசிக்க நல்ல அனுபவத்தை தரமுடிகின்ற சிறுகதைகள் இவரது பலம். பலவருட இடைவெளியின் பின் தற்போது "காம்பொடிந்த மலர்", ஒரு நியாயம் விழிக் கிறது என இரண்டு சிறுகதைத் தொகுதிகளை பிரான்ஸ் கனடா நாடுகளில் வெளியீட்டு விழாவைச் சிறப்பாக நடாத்தி அனைவரது பாராட்டுக்களையும் பெற்றுக் கொண்ட பெண்படைப்பாளியாவார்.

வன்னிப்பிரதேசத்தை வாழ்விட மாகக் கொண்ட தாமரைச்செல்வி அப்பிரதேச மக்களின் பலவிதமான வாழ்வியற் பிரச்சனைகளை தனது சிறுகதைகளில் பதிவு செய்தவர்.

போர்க்காலச் சூழலுக்கு முகம் கொடுத்து வாழ்ந்த அந்த விவசாய மக்களின் பல்வேறு உணர்வுகளையும் அவலங்களையும் யதார்த்தத்தோடு சித்திரித்தவர்.

பெண்களின் பிரச்சினைகளையும் அவர்கள் பக்க நியாயங்களையும் தனது கதைகளில் மிகவும் துணிச்சலாக எழுதி வந்தவர் அருண் விஜயராணி. "கற்பு நிலை யென்று சொல்ல வந்தால்", "ஏணி", திறமைகள் ஏலத்துக்கு விடப்படுகின்றன. உட்பட நல்ல பல சிறுகதைகளை எழுதியவர். இன்றும் அவுஸ்திரேலியாவில் இலக்கியச் செயற்பாடுகளில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டிருப்பவர்.

மனீதா புண்ணியாமீன் தான் கல்லூரியில் படிக்கும் காலத்திலிருந்தே எழுதிவருபவர். இவருடைய கதைகளில் கட்டுக்கோப்பும் கருத்தாழமும் இருக்கும். எளிமையான நடையில் பிரதேச மணம் கமழும் விதத்தில் கதைகளை நகர்த்திச் செல்வார். இவருடைய 'மூடுதிரை' சிறுகதைத் தொகுதி கனமான கதைகளை உள்ளடக்கியது.

யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் "பேய்க்கேர்", "கரைதாண்டாத அலைகள்", "சோகங்களும் அமைதிகளாகி", "இரண்டு பெளர்ணமிகள்" என பல நல்ல சிறுகதைகளை எழுதியவர். இவரது கதைகளில் வரும் பெண்கள், தன்னம்பிக்கை உள்ளவர்களாகவும் வாழ்வை எதிர்த்து போராடும் துணிச்சல் மிக்கவர்களாகவும் இருப்பதை நாம் காணலாம். தனது படைப்புக்களுக்காக பல பரிசுகளையும் பாராட்டுதல்களையும் பெற்றவர்.

"அவளுக்கு ஒரு வாழ்வு", "ஒரு கண்ணீர்ப்பூ", "கற்பனைகள் கண்ணீர்

சிந்துகின்றன முதலான நல்ல சிறுகதைகளைத் தந்த மண்டைதீவு கலைச்செல்வி பின்னைய காலங்களில் வன்னி மண்ணில் வாழ்ந்தபோது அம்மக்களின் குறிப்பாக பெண்களின் அவலங்களை தனது எழுத்துக்கள் மூலம் வெளிக் கொணர்ந்தவர்.

எழுபதுகளின் இறுதியில் எழுத்துத் துறைக்கு வந்த ஆதிலட்சுமி இராசையா "கடமைக்கு இரையான கற்பனைகள்" வெள்ளைச் சட்டை என பல தரமான சிறுகதைகளை எழுதியவர். எழுபதுகளின் இறுதியிலிருந்தும் எண்பது களிலும் அதற்குப் பின்னரும் எழுதிய எழுத்தாளர்கள் சந்திரா தியாகராஜா, சித்ரா நாகநாதன், சந்திரா தனபாலசிங்கம், மலரன்னை, கெக்கிராவ சஹானா, நளாயினி சுப்பையா, ஈழவாணி, புத்தாண்டி இப்திகார், பூங்கோதை, வசந்தி தயாபரன், புசல்லாவ இஸ்மாலிகா, ராணி சீதரன், பவானி சிவகுமாரன், ரூபராணி யோசப், சந்திரகாந்தா முருகானந்தன் என நீண்ட பட்டியல் உண்டு.

இவர்கள் எழுத்துத் துறைக்கு வந்த காலகட்டம் இலங்கையின் அரசியலில் பல்வேறு நெருக்கடிகள் ஏற்பட்ட காலம். இதற்கு முந்திய காலங்களை விடவும் ஈழத்து தமிழ் சிறுகதையின் பொருட்பரப்பு எண்பதின் பிறகு மேலும் விரிந்து கொண்டது. படைப்பாளிகள் தம்மைச் சுற்றி நிகழும் அவலங்களையும் சிறுமைகளையும், போராட்ட வாழ்வின் தியாகங்களையும், மானுட நேயத்தையும் தமது சிறுகதைகளில் பதிவு செய்தனர். வேறெந்த படைப்பாளிகளுக்கும் கிடைக்க முடியாத அனுபவப்பரப்பு, ஈழத்து சிறுகதை ஆசிரியர்களுக்கு கிடைத்தது.

பல்வேறு பிரதேசங்களிலிருந்தும் தோற்றம் பெற்ற பெண் எழுத்தாளர்கள் தத்தம் பிரதேச வாழ்வியலை, பேச்சு வழக்குகளை, பெண்களின் பிரச்சனைகளை தமது எழுத்துக் களில் பதிவு செய்தார்கள். இது ஈழத்து சிறுகதைத்துறைக்கு புதிய அனுபவச் செழுமையை ஏற்படுத்தியது.

கிழக்கிலங்கையின் போரின் விளைவுகளை, அதன் துயரங்களை சித்ரா நாக நாதன் மிகச் சிறப்பாக சிறுகதைகளாக்கினார். தனது பிரதேச வாழ்க்கை அனுபவங்கள், பெண்களின் மனஉணர்வுகள் அனைத்தையும் தத்ரூபமாக சித்தரிப்பதில் வல்லமையுடையவர். ஹெக்கிராவ சஹானா பாரம்பரிய மரபுகளை உடைத்தெறியும் "புதியதோர் சாந்தி பிறந்த தடி" இவரது மிகச்சிறந்த சிறுகதைகளில் ஒன்று. "ஒரு தேவதைக் கனவு", "ஒரு கூடும் இரு முட்டைகளும்" என இரண்டு சிறுகதைத் தொகுதிகளையும் தந்துள்ளார்.

பெண்ணியற் கருத்துக்களை முன்றிறுத்தி "மடமையைக் கொழுத்துவோம்" எழுதிய சந்திரா தியாகராஜாவும் "மனம் கொத்தி மனிதர்கள்", "இயன்றால் நடுக" போன்ற நல்ல சிறுகதைகளைத் தந்த சந்திரா தனபாலசிங்கமும் "கேள்விக்குறி" எழுதிய மலரன்னையும் தரமான எழுத்தாளர் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட வேண்டியவர்களே.

ரூபராணியோசப்பின் "ஒரு வித்தியாசமான விளம்பரம்" பூங்கோதையின் ..... "பிறந்த மண்" நளாயினி சுப்பையாவின் "அவள் தனிமரமல்ல" போன்றவையும் கவனிக்கப்பட வேண்டிய சிறுகதைத் தொகுதிகளே.

ராணிசிதரன் பெண்ணியக் கருத்துக் களை முன்நிறுத்தி நிறையக் கதைகளை எழுதியவர் இவரது சிறுகதைகளில் பெண்களின் மன இயல்பு நுண்மையான சிந்தனைகள், பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ளும் விதம் என்பன துல்லியமாக சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கும். இவரின் மாங்கல்யம் தந்து நீயே... கனதியான ஒரு சிறுகதைத் தொகுதியாக கொள்ளப்படுகிறது.

பெண்ணின் மீதான ஒடுக்கு முறைகளையும் பண்பாட்டு நெருக்குதல்களையும் தனது கதைகளில் அழுத்தமாக பதிவு செய்தவர் பவானி சிவகுமாரன். இரத்தினவேலோனின் மீரா பதிப்பக வெளியீடாக இவரது 'மரம் வைத்தவன்' 'தேடலே வாழ்க்கையாய்' என இரண்டு சிறுகதைத் தொகுதிகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. "மரம் வைத்தவன்" சிறுகதைத் தொகுதிக்காக சாகித்திய விருது பெற்றவர் இவர்.

தொண்ணூறுகளின் பின்னர் ஈழச்சிறுகதைகள் இன்னொரு பரந்த தளத்தை எட்டியது. பொருளாதாரரீதியான புலப் பெயர்வு, அவலங்களிலிருந்து தப்புவதற்காக வெளியேற்றம், புலம் பெயர் இலக்கியங்கள் உருவாகக் காரணமாயிற்று. தவிர ஈழத்திலும் புதிய வீச்சுடன் சிறுகதைகள் பதிவாகின. கடந்த இருபது வருடங்களில் இளம் தலை முறையினரில் பல பெண்கள் படைப்பாளிகளாக தோற்றம் பெற்றனர். இவர்களின் எழுத்துக்களில் எழுச்சியையும் புதிய வீச்சினையும் நவீனத்துவ சாயலையும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

தாட்சாயினி, நெலோமி அன்ரனி குரூஸ், சாரங்கா, குமுதினி, மாதுமை, சிவானி ஸ்ரீரஞ்சனி, கார்த்திகாயினி சுபேஸ், கார்த்திகா

பாலசுந்தரம், காத்தான்குடி நஸீலா காத்தான் குடி பாத்திமா, கொற்றவை, நிருபா, தமிழ்க்கவி, சிரஞ்சீவி, கஸ்தூரி, மலைமகள், பூமாதேவி, மரினா இலியாள் கம்சத்வனி பாலசுப்பிரமணியம், கமலினி சிவநாதன், பவானி தேவதாஸ் என நிறைய படைப்பாளிகள் எழுத ஆரம்பித்தனர். இக்காலத்தில் மலையகத்திலிருந்தும் நிறைய பெண் எழுத்தாளர் தோற்றம் பெற்றனர். மலையகம் தந்த பூரணி, ஹெக்கிராவ சஹானா, ஹட்டன் சாந்தாராஜ் ரூபராணி யோசப், நயீமா ஏ. சித்திக் போன்றோர் வழியில் பிரமிளா பிரதீபன் சாந்தி மோகன், அக்னஸ் சவரிமுத்து, ரோகினி முத்தையா, சுகந்தி வெள்ளயக் கவுண்டர், செ. கோகுலவர்த்தனி, இரா ஷர்மிலாதேவி, சிவானி சதாசிவம், புனித கலா என எழுத்துத்துறைக்குள் கால் பதித்தனர் பலர்.

போர்க்கால வாழ்வில் அன்றாடம் பெண்கள் படும் துயரை பல சிறுகதைகளில் யதார்த்தமாக பதிவு செய்தவர் தாட்சாயினி. இவர், கதை சொல்லும் முறைமை கதைக்குக் கதை வித்தியாசப்பட்டிருக்கும். ஒரு மரணமும் சில மனிதர்களும் உட்பட பல சிறந்த சிறுகதைகளை எழுதியிருப்பவர் இவர்.

நெலோமி அன்ரனி குரூஸின் சிறுகதைகள் சமூக அவலங்களை இயல்பாக சொல்பவை. அவரின் "தியாகபொம்மைகள்" "பூமாலைகள் புனிதமடைகின்றன" என்ற இரு சிறுகதைத்தொகுதிகளும் ஈழத்து இலக்கியத்துக்கு கனதிசேர்ப்பவை.

சாரங்காவும், குமுதினியும் எழுதத் தொடங்கிய காலங்களில் நிறைய சிறுகதைகள் எழுதியவர்கள். சமூகத்தின் பெண்களின் துயரநிலை கண்டு ஆதங்கத்தோடு தங்கள்

எழுத்துக்களில் பதிவு செய்தவர்கள் இவர்கள். பிரமிளா பிரதீபன் வளர்ந்து வரும் பெண் எழுத்தாளர்களில் குறிப்பிட்டு சொல்லக் கூடியவர். "பீலிக்கரை", "பாக்குப்பட்டை" என இரு கனதியான சிறுகதைத்தொகுதிகளைத் தந்தவர். மாதுமை, வளர்ந்து வரும் பெண் படைப்பாளிகளில் ஒருவர். இவரது கதை களில் துணிச்சலான பெண் பாத்திரங்களை தரிசிக்கமுடியும். "தூரத்து கோடை இடிகள்" சிறுகதை தொகுதிக்காக தமிழ் நாட்டிலும் பரிசு பெற்றவர்.

கமலினி சிவநாதனின் 'தொலைவில் ஒரு கனவு' மரினா இலியாவின் 'குழறுகின்ற எரிமலைகள்; 'பவானி தேவதாலின்' 'விடு முறைக்கு விடுமுறை'; ஷமிலா இஸ் மத்தின் 'இளமையெனும் பூங்காற்று' சிறுகதை தொகுதிகளும் நல்ல வரவுகளாய் கொள்ளப் படுகின்றன.

இவர்களைப் போன்றே ஏனை யோரும் சமகால சமூகத்தை, பெண்களின் வாழ்நிலையை தமது எழுத்துக் களில் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள்.

ஈழத்து சிறுகதைத்துறைக்கு தங்கள் எழுத்து மூலம் வளம் சேர்த்தவர்களில் இஸ்லாமிய பெண் எழுத்தாளர்களுக்கும் நிறைய பங்கு இருக்கிறது. பேராதனை ஜே. புன்னிலா, நயீமா ஏ சித்திக், மஸீதா புண்ணியாமீன் ஹெக்கிராவ சஹானா, புர்கான் பி. இப்திகார், மரீனா இலியாஸ், ஷமீலா இஸ்மத் புசல்லாவ இஸ்மாலிகா, காத்தான்குடி நஸீலா, காத்தான்குடி பாத்திமா போன்றோர் சிறப்பாக குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்கள்.

இதுவரை குறிப்பிட்ட பற்பல காலங்களிலும் பங்கு கொண்ட பெண் எழுத்தாளர்

களின் பட்டியல் முழுமையான தல்ல. அறிந்த தகவல்களை வைத்து எழுதப்பட்டவைதான். இன்னும் வேறு பெண் எழுத்தாளர்கள் நல்ல சிறுகதைகளைத் தந்திருக்கக்கூடும். ஒன்றிரண்டு நல்ல சிறுகதைகளை எழுதி விட்டு எழுத்துலகிலிருந்து ஒதுங்கியிருக்கும் பெண் எழுத்தாளர்களும் தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றுக்கு பங்களிப்பு செய்தவர்களாகவே கணிக்கப்படுவார்.

சாதியம் பற்றியும் வர்க்க முரண்பாடுகள் பற்றியும் பெண் எழுத்தாளர்கள் மிகக் குறைவாகவே எழுதியுள்ளனர். பொதுவாக பெண்கள் எழுத்துலகில் இயங்கத்தொடங்கிய காலங்களிலிருந்தே சமூக பொருளாதாரம், தனிமனித உறவுகள், பல்வேறு அடக்கு முறைக்கும் ஆணாதிக்க சிந்தனைக்கும் எதிரான ஆவேசம். பெண்ணிலை வாதம் போன்ற தளங்களிலேயே தீவிரமாக இயங்கியிருக்கிறார்கள். பெண் அனுபவங்கள், பெண் நோக்கு நிலைகள் எல்லாம் இந்த எழுத்துக்களில் பதிவாகியுள்ளன. அத்துடன் போர்க் காலக் கதைகளில், போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட பெண்களில் உணர்நிலைகள், அகதி வாழ்க்கையின் பெண் அனுபவங்கள் என இன்னொரு பரப்பு அறிமுகமாகியது.

எப்படியோ கடந்த நூற்றாண்டின் அரைப்பகுதியில் இருந்துதான் அதிகமான பெண்படைப்பாளிகள் ஈழத்துச் சிறுகதைத்துறைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தக் காலப்பகுதியை ஒட்டியே அவர்களுடைய பங்களிப்பும் கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால் குறிப்பிட்ட இந்தக் காலப்பகுதியில் அவர்கள் பல தளங்களில் சாதனைகளை நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள். ஈழத்து சிறுகதை வரலாற்றில் தங்களுடைய பங்களிப்பும் பெறுமதி வாய்ந்தது என்பதை நிரூபித்திருக்கிறார்கள்.

நாட்டார் இலக்கியத்தில் காதல் பாடல்களும் பெண்களும்

கலாநிதி ரமீஸ் அப்துல்லாஹ்,
விமலாபித்திரை, திதன் கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம்

வாய்மொழிப்பாடல்கள் பண்டு தொட்டு வழங்கிவருவனவாகும். அவை பெரும்பாலும் வாய்மூலமே பரவிவருவன. மருத்துவிச்சி, தாலாட்டு, விளையாட்டு, தொழில், காதல், ஒப்பாரி என வழங்கும் நாட்டார் பாடல் களில் அதிகம் ஆண்களை விடப் பெண்களே பெரிதும் சம்பந்தப்படுகின்றனர். தொகுக்கப்பட்ட வாய்மொழிப் பாடல்களின் காதற் பாடல்களே அதிகமானதாகும். ஆனால், அவ்வாறான பாடல்களுக்குப் பெரும்பாலான தொகுப்பாளர்கள் புனைகதைப்பாங்கான விளக்கங்களையே அளித்து வந்துள்ளனர். இந்தத் தன்மை நாட்டாரியல் ஆய்வில் அதன் யதார்த்தத்தை - பண்பாட்டு வெளிச்சத்தைக் காண்பதற்கான நோக்கைச் சிதைத்துவிட்டது என்றே சொல்ல வேண்டும்.

குறிப்பாக: மட்டக்களப்பு நாட்டுப் பாடல்கள், மலையகப் பாடல்கள், மன்னார் நாட்டுப்பாடல்கள், முஸ்லிம்களிடம் பெரு வழக்குப் பெற்றிருக்கும் "கவிமரபு" முதலானவற்றில் முக்கியம் பெற்றிருக்கும் காதற் பாடல்கள் பற்றியும், அவற்றின் பெண்கள் எவ்வாறு தொடர்புபடுகிறார்கள் என்பது பற்றியும் இக்கட்டுரை விளக்குகின்றது.

வாய்மொழிப் பாடல்கள் குறித்து விளக்கமளிக்கும் எஸ். வித்தியானந்தன், (1960:14)

மட்டக்களப்புப் பகுதியில் வழங்கும் நாட்டுப்பாடல்களின் பெரும்பாலான அகத்திணையைச் சார்ந்தவையே. எல்லோருடைய காதல் நிகழ்ச்சிகளையும்,

உணர்ச்சிகளையும் காட்டும் இவ்வகத்திணைப் பாடல்கள் மட்டக்களப்பிற் "கவிகள்" என வழங்கப்படுகின்றன. பாடல் அனைத்தையும் குறிக்கும் கவி என்னும் சொல் மட்டக்களப்பிலே அகத்திணை நாட்டுப் பாடல்களைக் குறிக்கும் சிறப்புச் சொல்லாக வாழங்குகின்றது. இக்கவிகளில் அதிகம் ஈடுபாடுடையவர் மட்டக்களப்பு இஸ்லாமிய மக்களே"

எனக் காதலோடு தொடர்புபடுத்தியே குறிப்பிடுகின்றார். மேலும், மட்டக்களப்புக் கவிகள் குறித் துக் கூறவந்த வி. சி. கந்தையா (1964:29)வும்

"காதல் நிகழ்ச்சிகளைப் புனைந்துரை வகையின்றி, இயல்புகள் உள்ளபடியே அவ்வச்சான்றோர் பாடி வைத்துள்ளார்கள். இவ்வகையான சங்கப்பாடல்கள் துறை வகையாலும், பொருள்வகையாலும் ஒத்த இயல்புடையனவாய்க் காதலரைக் கல்வி, செல்வம், தொழில், வலி என்ற பேதம் காட்டிப் பிரித்துவைக்காது எல்லோருடைய காதல் நிகழ்ச்சிகளையும், உணர்ச்சியுறக் காட்டும் இன்பப் பாடல்களாய் இங்கு வழங்குவனவே "கவி" வகையைச் சேர்ந்த நாட்டுப் பாடல்கள் என்பதை அறிந்து நாம் இன்புறுதல்வேண்டும். கவி என்னும் சொல் பாடல்கள் அனைத்தையும் குறிக்கும் பொதுச் சொல்லாக இருப்பினும் மட்டக்களப்பு நாட்டிலே அகத்திணைச் சார்ந்த நாட்டுப் பாடல்களையே குறிக்கும் ஒரு சிறப்புச் சொல்லாய் வழங்குகின்றது"

அவ்வாறே காதலைத் தொடர்பு படுத்தியே எடுத்துரைக்கின்றார்.

பொறுக்குவதற்குச் செல்வதுண்டு. இவை தவிர, வயலில் அவர்களுக்கு வேறு வேலைகள் இருப்பதில்லை. காதற் படல்களில் இடம்பெறும் பெண் பாத்திரங்கள் வறிய ஏழைகளாக அன்றி, பொதுவாக, "தலைவியராகவே" இருப்பதும் இங்கு நம் கவனத்திற்குரியது."

இறுதியாக எம். ஏ. நுஃமான் (1993) இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்:

"கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்கள் மத்தியில் வழங்கும் நாட்டார் இலக்கியத்தில் காதற் பாடல்கள் என்று வழங்கப்படுபவை உண்மை வாழ்க்கையிற் காதலர்களாற் பாடப்படுபவை அல்ல என்பதும், அவை வேளாண்மைத் தொழிலுடன் தொடர் புடையவை என்பதும், ஆண்களாற் பாவனை முறையிற் பாடப்படுபவை என்பதும், ஆண்களாலேயே படைக்கப் பட்ட புனை வியற்பாங்கான இலக்கியங்கள் என்பதும் தெளிவாகின்றது."

நுஃமானின் கருத்தினை ஒத்ததாக, சி. தில்லைநாதனின் (1993) பின்வரும் கருத்து அமைந்திருந்தது:

"தமிழ் நாட்டார் பாடல்களில் அநேகமானவை காதற் பாடல்கள் என்று வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவை காதலன் - காதலி மாறி மாறிப்பாடும் அமைப்பில் உள்ளன. ஓர் ஆணும், ஒரு பெண்ணும் எதிர்ப்பட்டு அவ்வாறு ஒருவர் மாறி ஒருவராகவோ: சேர்ந்தோ அத்தகைய பாடல்களைப் பாடியிருப்பர் என்பது சாத்தியமென்று தோன்றவில்லை. பல்வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்ட ஆண்களோ அல்லது பெண்களோ வேலைக்களைப் பிணை மறந்து கலகலப்பாகவும், உற்சாகமாகவும் இருப்பதற்காகத் தமக்குள் ஒரு வரை ஆணாகவும், இன்னொருவரைப்

பெண்ணாகவும் பாவனை செய்து கொண்டு நகைச்சுவையும், சிருங்கார ரசமும் விரவிய அப்பாடல்களைப் பாடியிருக்கவேண்டும்."

இவ்வகையான எல்லாக்கருத்துக்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டும், கள ஆய்வினை அடிப்படையாகக் கொண்டும் றமீஸ் அப்துல்லாஹ் (2001:28) முன்வைக்கும் பின்வரும் கருத்து அமைந்திருந்தது:

"பொதுவாக இக்கவிகள் பற்றி நாம் மூன்று வகையான கருத்துக்களைப் பெறுகின்றோம்.

1. ஆணும் பெண்ணும் காதலன் காதலியாக நின்று பாடுதல்.
2. இரு ஆணோ அல்லது இரு பெண்ணோ தமக்கிடையிற் பாவனை உணர்ச்சியுடன் பாடுதல்.
3. தனியே ஓர் ஆண் கற்பனை நவீற்சியுடன் பாடுதல்.

உண்மையில் நேரடியாக மக்களிடம் வினவியதை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கும் போது இப்பாடல்கள் பற்றி இரு முடிவுகளுக்கு வரமுடியும்.

1. கற்பனை நவீற்சியிலான பாவனைப் பாடல்கள்.
2. மிகவும் அரிதாக ஆண், பெண்களாலும் பாடப்படுவன.

ஆனால், நாட்டரியல் முயற்சியில் ஈடுபட்டவர்கள் கூறுவதுபோன்று இந்தக் கவிகள் காதலன் காதலி கூற்றாகவே அமைந்தன என்று கூறுவதும்: அதற்குப் புனைந்துரையா கதை கூறுவதுமான பொதுத்தன்மை தவறானதே. அதற்கு எம்.ஏ.நுஃமானின் கருத்துக்கள் ஆதாரமானவை. ஆனால், ஒரு சில பாடல்கள் அவ்வாறு உறவு கொள்ளப் பட்டவர்களாலும், பாடப்பட்டதாக நேரடியான ஆய்வின்போது தெரிய வருகின்றது.

குறிப்பாக தமிழ் நாட்டார் பாடல் களில் வழங்கும் காதற் பாடல்கள் பற்றி பல்வேறு விளக்கங்கள் உள.

இவ்வாறு அகத்திணைசார் கவிபற்றி விளக்கமுனைந்த பல ஆய்வாளர்கள் அவற்றின் சமூக சந்தர்ப்பம்பற்றித் தவறான கருத்தையே முன்வைத்தனர். எப்.எக்ஸ்.சி. நடராசாவின் கருத்துப் பின்வருமாறு அமைந்திருந்தது:

"படிப்பு வாசனையற்ற காதலனும் காதலியும், உள்ளத்துணர்ச்சி மிகுதியால் வருக்கொருவர் மாறுந்தரமாகக் கவிபாடி இன்பநினைக்கும் வழக்கம் மட்டக் களப்பு மக்களிடத்து, பெரும்பாலும் சோனகமக்களிடம் நிறைய உண்டு"

இதே போல, கனிந்த காதலில் ஆ.மு. சரிபு தீனும், கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் "கிராமியக் கவியமுதம்" என்ற நூலில் எஸ்.முத்துமீரானும் "ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள்" என்ற நூலில் இ. பாலசுந்தரமும் காதற் பாடல்களின் சமூக சந்தர்ப்பம்பற்றி பொதுவான கருத்தையே குறிப்பிடுகின்றனர். இதனைச் சுட்டிக்காட்டி, "நாட்டார் இலக்கியத்திற் காதற் பாடல்கள்" என்ற கட்டுரையில் எம்.ஏ.நூர்மான் (1993) பின்வரும் விளக்கத்தை அளிக்கின்றார். அவரது கருத்து: கிராமியக் கவி களுக்கு விளக்கம் கொடுக்கும் பாரம்பரிய கருத்துக்களில் இருந்து வேறுபட்டதாக அமைகிறது.

"கிழக்கிலங்கையிற் பெரும்பாலும் வயல் நிலங்கள் கிராமங்களைவிட்டுத் தொலைவில் உள்ளன. அக்காலத்தில் விதைப் பதற்குரிய முளைநெல்லை வயலுக்கு மாட்டு வண்டிகளிலேயே ஏற்றிச் செல்வார்கள். இப்பயணம் பெரிதும் இரவிலேயே நடைபெறும். இரவு உணவுக்குப் பின்பயணம் தொடங்கினால்விடி பொழுதிலேயே வயலைப்போய் அடையமுடி

யும். இரவிலே வண்டிகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகச் செல்லும். வண்டியிலே போகும் போது விவசாயிகள் பொழுதுபோக்காகக் கவிகள் பாடிச் செல்வர். ஒரு வண்டியிற் செல்பவன் ஒருகவிபாட, அடுத்த வண்டியிற் செல்பவன் அதற்குப் பதிற்கவி பாடுவான். இத்தகைய பாடல் நிகழ்வு பயணம் முடியும்வரை தொடர்வதும் உண்டு. பயிர் வளர்ந்ததும் வயலில் இராக் காவல் இருப்பது அவசியமாகும். பன்றிகளும், ஏனைய விலங்குகளும், குருவிகளும், பயிரையும் கதிரையும் அழித்துவிடாமல் காவல் இருப்பதற்கு வயலில் ஆங்காங்கே காவற் பரண் கட்டி இருப்பார்கள். பரண்கள் பெரும்பாலும் கூப்பிடு தூரத்தில் அமைந்திருக்கும். இரவில் நித்திரை விழித்திருக்கும் விவசாயிகள் பரணில் இருந்து பொழுது போக்காகக் கவி பாடுவார்கள். கவிப் பாடல் நிகழ்வு விடியவிடிய நடப்பதும் உண்டு. அறுவடை செய்த நெல்லை வண்டிகளில் இரவிலேயே வீட்டுக்குக் கொண்டு வருவார்கள். இந்த வண்டிப் பயணத்திலும் கவிப் பாடல் நிகழ்வு தொடரும். இந்தக் கவிகள் பெரும்பாலும் காதற் கவிகள்தான். வேறு பொருள் பற்றிய கவிகளும், வசைக்கவிகளும் இவற்றுடன் பாடப்படுவதுண்டு. ஆண்களே இவற்றைப் பாடுவார்கள். கிழக்கிலங்கை வேளாண்மைச் செய்கையிற் பெண்களின் பங்கு மிகவும் குறைவாகும். வசதி படைத்த அல்லது மத்தியதரக் குடும்பத்துப் பெண்கள் யாரும் இதிற் பங்கு கொள்வதில்லை. பயிர் வளரும்போது வயலிற்களை பிடுங்குவதற்கு, அல்லது அறுவடையின் பின் தேவையெனின், கதிர் துவைப்பதற்கு வறிய குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பெண்கள் சிலர் பயன்படுத்தப்படுவர். அறுவடைக் காலத்தில், ஏழைப்பெண்கள் சிலர் வயலிற் சிந்திக் கிடக்கும் கதிர்களைப்

வக்கிரத்தனமான பாலுணர்வு கொண்ட பாடல்கள் நிச்சயமாகப் பாவனையாக ஆண்களால் பாடப்பட்டதே என்பதற் சந்தேகமே இல்லை. பின்வரும் வரலாற்று விபரம் இதற்கு ஆதாரமாகும்.

பழங்காலக் கிராம மக்களிடத்திற் சேரி அல்லது சேனை வாழ்க்கைமுறை அமைந்திருந்தது. ஒரு குடிசைபோல பரணைக் கட்டுவர். மேலே கணவன் காவற் பரணிலே தங்கி இருப்பான். கீழே மனைவியும் பிள்ளைகளும் அடுக்களை போலப் பாவித்து வாழ்வார். மேலும், இரவில் தலைவன் எல்லை வேலியில் காவலுக்காகத் தங்கி இருப்பான். பிள்ளைகள் படுத்து உறங்கிவிடுவர். இவர்கள் இருவரும் தனிமையில் தலைவன் காவல் காக்கின்ற போது அவனுக்கு ஆதரவளிக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தமது மன உணர்வுகளைப் பகிர்ந்து அவ்விருவரும் பாடி இருக்கின்றனர். இந்தவேளை கணவன் மனைவிக்கிடையே பாடப்பட்டதாகக்கள ஆய்வுத்தேடலின்போது ஐ.எம்.இப்ராஹிம் என்பவர் கூறினார்.

அதேவேளை, இத்தகைய குடும்பங்களிடையே வாழும் வயதுவந்த மக்களிடையே காதல் உணர்வு நிரம்பிய பாடல்கள் பாடப்பட்டு இருக்கின்றன. பொதுவாக, இந்தப் பாடல்கள் யாவும் அகத்திணை அம்சங்களினாலே நிரம்பி இருந்தன. அன்றைய காதல் மரபில் ஜாம்பவானுக்கே - வீரனுக்கே முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. இன்னும் வயல் வெளியிற்களை பிடுங்குவதற்காகவும், கதிர் அரிவதற்காகவும், கதிர் பொறுக்குவதற்காகவும் சென்ற பெண்கள்: ஆண்களின் கருத்து ரீதியான உணர்வுச் சேட்டைகளுக்கு உட்பட்டு, அவர்களுக்கு எதிராகப் பெண்களும் பாடியிருக்கின்றனர்."

மொத்தத்திற் காதற்பாடல்களில் ஆண்களைப்போல பெண்களும் சம்பந்தப்

படுகிறார்கள் என்பதே இவ்வரைவிலக்கணங்களினூடும், கருத்துக்களினூடும் தெளிவாகின்றது. மேலும் காதல் தொடர்பான பாடல்களிற் பெண்கள் எவ்வெவ்வகைகளில் தொடர்புபடுகிறார்கள் என்பதைச் சில பாடல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு நோக்க முடியும்.

பெண்களின் அழகு, உறுப்பு, பாலியல் உணர்வுகளை விபரிப்பனவாகப் பின்வரும் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. கூந்தலழகம் பெண்ணே குறுஞ்சீர்ப்பும் பல்லழகம் நெற்றி இளம் பிறையும் என் நித்திரையற் கண்டேனே.

மல்லிகைப் பூவே
மருக்கிாழுந்தே செண்பகமே
முல்லையரும்பே
உன்னை முகர்வதுதான் எக்காலம்.

பல்லை இதழ் காட்டிப்
பவளம்போல் நாக்காட்டிப்
காமக் கரங்காட்டிக்
கவலைப்பட வைத்ததென்ன?

மானோ மயிலோ
என் மார்புறைந்த மணிப்புறாவோ
தேனோ நற்றிள்ளமுதோ
சிறின்பப் பூச்சரமோ

தேமல் முலையும்
தேனிவிக்கும் செவ்வுதும்
வாழை உடலும் என்னை
வாட்டுதடி நித்திரையில்.

இஞ்சி மணங்கா புள்ள
இலுமிச்சம் வேர் மணங்கா
மஞ்சள் மணங்கா புள்ள
பால் மணங்கா உன் சோடி முல

சட்டை போட்டு மாற்றிக்
 தண்ணீர் தமக்கு மச்சி - உன்
 சட்டை போட்ட கையாலே - கொஞ்சம்
 தண்ணீரையத் தா கண்மணியே.

கொச்சிப் பழத்தை
 குறுக்கால வெட்டினாப்போல்
 பச்சவடச் சேலை - உன்ட
 பால் முலைக்கு ஏற்றதுதான்.

இடுப்புச் சிறுத்த பொட்ட
 இரு துடையும் நொந்த பொட்ட
 கொக்கிச்சான் பொட்ட - உனக்கு
 கோபமென்ன என்னோட.

கொச்சிப் பழம் போலக்
 கோழித் தலைப் பூப் போல
 பச்சை வடச் சேலை - மச்சி உன்
 பால் முலைக்கு ஏற்றதுதான்.

கூந்தல், பல், நெற்றி, நா, முலை முத
 லான பெண்களின் உறுப்புக்களை விபரிப்ப
 தோடு காமக்கரம், சிற்றின்பப் பூச்சரம்
 முதலான சொற்றொடர்களின் ஊடாகப்
 பாலியல் உணர்வுகளையும் இப்பாடல்கள்
 வெளிப்படுத்துகின்றன. இப்பாடல்கள்:
 ஆண்கள் பாடும் பெண்கள் பற்றி விபரிக்கும்
 பாடல்களாகும்.

ஈழத்துத் தமிழ் பேசும் சமூகங்களி
 டையே பெரு வழக்குப் பெற்ற சீதன முறைமை
 பற்றி விபரிப்பனவாகப் பின் வரும் பாடல்கள்
 அமைந்துள்ளன. மன்னார்ப் பிரதேசத்தில்
 வழங்கிய இப்பாடல்கள் பெண்களின்
 பிரச்சினையை எடுத்துக்கூறுவனவே.

சீதனமின்னிதென்று எனக்குத்
 தெரியவுரை பகர்ந்தால்
 ஒதுங் குழல் மாதே உனக்கிப்போ
 ஒவ்வொன்றாய் நான் தருவேன்.
 தந்தீடுவேன் சரகுகள் அட்டியல்

தங்கப் பவுண் மாலை
 தங்கமுருகு பிறையென்ன கொப்புள்
 சோடு சோடாய்த் தருவேன்.

தந்திருக்கப்பட்டும் இருபேரும்
 தாம்புலம் போடுதற்கு
 ஒலை மடுப் பெட்டியும் வைத்துப்
 போட உண்டுமோ நம்மளுக்கு?

தோட்டந்தரவுமில்லை
 தொகையான காகமில்லை
 சீதனமாய்க் கொடுத்து - மகளே
 சீராக மணமுடிக்க.

காதல் தொடர்பான நம்பிக்கையினை
 ஆண் - பெண்கள் தமக்கடையே வெளிப்
 படுத்துவனவாகப் பின்வரும் பாடல்கள்
 அமைந்துள்ளன.
 கைவிடுவேன் என்று எண்ணிக்
 கவலைப்படாதே கண்ணாள்
 அல்லாமேல் ஆணை
 அடையாட்டி காட்டுப் பள்ளி

ஒதீப்படிச்சி
 ஊர்புகழ் வாழ்ந்தாலும்
 ஏழைக்குச் செய்த தீங்கை - அல்லா
 எள்ளளவும் - ஏற்கமாட்டான்.

கீழ்வரும் பாடல்களும் காதல் அவா
 வினை வெளிப்படுத்துவதோடு: பெண்
 களோடு தொடர்பான ஊடலையும் வெளிப்
 படுத்து வனவாக அமைந்துள்ளன.
 போட்ட வரம்பாலே
 புறா மேய்ந்து போவதுபோல்
 நாட்டவருக்கெல்லாம் - மச்சி
 நடைவரம்போ உன் வாசல் .

ஒடி ஒடிக் காகழைப்பேன்
 ஒலை மட்டை நான் இழைப்பேன்
 சேனை வெட்டிச் சோறு கொடுப்பேன்
 செல்ல வண்டைத் தா மாமி.

பின்வரும் பாடல்கள்மூலம் பெண்ணே
தன் காதலனை அழைத்து, தன் அவாவினை
வெளிப்படுத்துகின்றாள்:

அம்மீ அருகிலே
அருகிருக்கும் வளை தனிலே
திறப்புச் சொருகிவைப்பேன்
அதைத் திறந்து வரச் சம்மதமா?

சாமமறிஞ்சி
தலைவாசலிலே வந்து நின்று
கோழி போல் கூவுராசா - உன்ற
குரல் மதித்துக் கூப்பிடுவேன்.

சரிசாமம் ஆகுமட்டும் - உங்க
செருமுதலைக் கேட்டிருந்தேன்
வந்து பேச வழியில்லாமல் - உம்மா
வழிப்பாட்டிற் படுத்திருந்தா.

சாமம் ஒருத்துச்
சரிசாமம் ஆன பின்பு
வாப்பா படுத்த பின்னர்
வந்தழைத்தால் நான் வருவேன்

பெண்ணின் உறுப்பைப் பார்த்து ஆண்
- பெண்களிடையே இடம்பெற்ற பின்வரும்
பாடல்கள் விரசம் நிறைந்தனவாக உள்ளன.
மார்பளவு தண்ணியிலே
மன்னி மன்னிப் போற பெண்ணே
மார்பில் இருக்கும்
மாதளங்காய் என்ன விலை

மாதளங் காயுமல்ல
மருக்காலம் காயுமல்ல
பாலன் குடிக்கும் - என்ற
பால்முலைடா சண்டாளா

மூப்புத் திருமணத்தைக் கண்டிப்பதாக
அமையும் கீழ்வரும் பாடல்கள் பெண்களுக்
கிழைக்கப்பட்ட கொடுமையினைக் கிண்ட
லாக வெளிப்படுத்துவன:
கச்சான் அடித்த பின்பு
காட்டில் மரம் நின்றதுபோல்
உச்சியில் நாலு மயிர்
ஓரெமல்லாம் வழக்கை.

பாலைப்பழம் போல
பச்சைக் கிளி மொழியாள்

வாலைக் குமரியாட்டு - இந்த
வங்கணமோ கிட்டிறது.

நாணற் பூப் போல
நரைத்த கீழவனுக்கு
கும்மாளம் பூப்போல்
இந்தக் குமர்தானோ வாழறது.

அட்டியவும் மோதிரமும்
அழகான றவுக்கைகளும்
வாங்கீத்தருவனுக்கு - அவருக்கு
வயதுமோர் அறுபதுதான்.

சமூகத்திற் காதல் உறவு கொண்டவர்
களுக்கிருந்த சமூகக் கட்டுப்பாட்டைப்
பின்வரும் பாடல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன:
வாவென்றழைப்பேன் மச்சான்
வாசலிலே பாய்தருவேன்.
வாப்பா அறிஞ்சாரென்றால்
வாளெடுத்து வீசிடுவார்.

வாவென்றழைப்பேன் பாலா
வட்டாவைக் கிட்ட வைப்பேன்
தாகம் தனிப்பேன் - பாலா
தம்பியல்லோ ஒரு முறைக்கு

வாழைப்பழத்தாறன்
எங்க வாப்பாட்ட சொல்லிடுங்க
சீனி வெள்ளை நாகு
சீர் குலைந்து போகுதின்று.

காதலன் காதலி இருவருக்கிடையிலே
இருந்த உறவு முறிந்து போனதற்குப் பின்னர்,
பெண் தன் வேதனையையும், வெறுப்பையும்
பின்வருமாறு எதிர்ப்புணர்வாக வெளிப்படுத்
துகின்றாள்:

கட்டுப் பள்ளி அலுவலியாட
காரணங்கள் உண்டுமானால்
மாடுகொல்லி இசுமானுக்கு - ஒரு
மானபங்கம் உண்டாகணும்.

சுட்ட கட்டை போல நீ
சுடுகாட்டுப் பேய் போல
அட்டை முகறா நீ
அடுப்புக்கும் ஆகுமடா?

எச்சி முள்ளு சொத்தைக்காரா
இருபுறமும் நாய் முகறா
மங்கு ரொட்டிச் சூத்துக்காரா- நீ
மாப்பிள்ளைக்கு ஆகுமாடா?

வாண்டதெல்லாம் இந்த
வயிற்றுக் கொடுமையினால்
இருமல் தலைவலியும் - கீழவன்டம்
என்ன சுகம் எந்தனுக்கு?

மண்டுருக்கந்தா - என்ற
மனக்குறை தீர்ப்பாயினால்
சாகுமளவு முன்னைச்
சாமி என்று கும்பிடுவேன்.

தேங்காய் போலத்
தொண்டையில கட்டிடுவான்
என்ற பால் போல மனசைப்
பதறவைச்சிப் போட்டாயே.

பெண்ணைத் தன் விருப்பத்துக்கு
இணங்க வைப்பதாகவும், வற்புறுத்துவ
தாகவும் பின்வரும் பாடல்கள் அமைந்
துள்ளன:

மண்ணைக் குயிச்சிவச்சி
மாங்கொட்டை நாட்டிவெச்சி
தேங்காய் உருவேற்றி - உன்னைத்
தேடிவர வெச்சிடுவேன்.

வெள்ளைப் பொடிச்சி
வெள்ளி நகை பூண்ட புள்ள
கொள்ளிக்குப் போனயெண்டா - உன்னைக்
கொடுங்கையிலே தூக்கிடுவேன்.

இவ்வாறு காதற் பாடல்கள் யாவும்
பெண்களோடு சம்பந்தப்பட்டதாகவும் பெண்
களின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவனவாக
வும் அமைந்துள்ளன. இப்பாடல்களும், இவ்
விபரங்களும் மேலும் நுண்ணாய்வுக்குட்பட
வேண்டியன. காதற் பாடல்களும், பெண்
களும் என்பது விரிவான வகையிற் பல்வேறு

வகையாக நோக்கப்படத்தக்கன.

1. கந்தையா, வீ.சி. (1964) மட்டக்களப்பு
தமிழகம். யாழ்ப்பாணம்.
2. சபைர், எம்.சி.எம். (1969) கண்ணான மச்சி,
சென்னை.
3. தில்லைநாதன், சி. (1993) "ஆறுதலும்
உற்சாகமும் அளிக்கும் நாட்டார் பாடல்
கள்" தமிழ் சாகித்திய விழா (1993) சிறப்பு
மலர். இலங்கை. இந்து ச.க.அ. திணைக்
களம்.
4. நடராசா, எப்.எக்ஸ்.சி. ஈழத்து நாடோடிப்
பாடல்கள், யாழ்ப்பாணம்.
5. நுஃமான், எம்.ஏ. (1993) "கிராமிய
இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வில் சமூக
சந்தர்ப்பத்தின் முக்கியத்துவம்" தமிழ்
சாகித்திய விழா (1993) சிறப்பு மலர்.
இலங்கை. இந்து ச.க.அ. திணைக்களம்
6. ....(1993) "நாட்டார் இலக்கியல்
காதற் பாடல்கள்" கொழும்பு. இந்து சமய
ச.அ. திணைக்கள கருத்தரங்கிற் படிக்கப்
பட்ட கட்டுரை.
7. முத்துமீரான், எஸ். (1991) கிராமியக்
கவியமுதம். நிந்தவூர், மீரா உம்மா
வெளியீட்டகம்.
8. வித்தியானந்தன்., சு. (1960) மட்டக்களப்பு
நாட்டுப்பாடல்கள், கண்டி.
9. ....(1964) மன்னார் நாட்டுப்
பாடல்கள், மன்னார் மாவட்டப் பல
நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின்
வெளியீடு.
10. றமீஸ் அப்துல்லாஹ்., (2001) கிழக்
கிலங்கைக் கிராமியம், கொழும்பு.
மல்லிகைப்பந்தல்.
11. ஜெமீல், எஸ்.எச்.எம். (1995) கிராமத்து
இதயம், இலங்கை, கலாசார சமய
அலுவல்கள் அமைச்சு.
12. ஷரிபுத்தீன், ஆ.மு. (1985) கனிந்த காதல்,
கல்ஹின்னை, தமிழ்மன்றம்.

தமிழ் ஊடகங்களிற் பெண்கள்

திருமதி அன்னலட்சுமி இராசதுரை

அச்சு வளர்ச்சி மற்றும் கணினித் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி காரணமாக, ஊடகத்துறை இன்று நன்கு வளர்ச்சியடைந்த ஒரு துறையாக விளங்குகின்றது. மேலும் அதன் உள்ளடக்கத்தாற்பரியம், அதனைச் சக்திவாய்ந்ததொரு துறையாக ஆக்கியுள்ளது என்பது தெரிந்ததே. அத்துறையில் பெண்களது பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கதாக அமைந்திருக்கின்றது என்றவகையில் "தமிழ் ஊடகங்களிற் பெண்கள்" என்ற பொருளினையுடைய ஒரு அடிப்படையில் நோக்குதல் இயலும்.

ஒன்று ஊடகத்துறைக்குப்பெண்களது பங்களிப்பு மற்றும் அனுபவம். மற்றையது ஊடகத்திற் பெண்கள் பற்றிய சித்தரிப்பு என்ற வகையில் நோக்கப்படலாம். இப்பொருள் விஸ்தாரமாக நோக்கப்படலாமெனினும், இங்கு மிகவும் சுருக்கமாகவே பார்க்கப்படுகின்றது.

ஊடகம் என்னும்போது, பத்திரிகை, வானொலி, தொலைக்காட்சி ஆகிய மூன்று வகை ஊடகங்களிற் பெண்கள் ஆற்றிய, ஆற்றி வருகின்ற பணிகள் குறிப்பாகக், கூறப்படுகின்றது. இம்மூன்று ஊடகத்திலும், மக்களை முந்திக்கொண்டு சென்றடைந்த ஊடகம் பத்திரிகை என்ற வகையில், பத்திரிகைத்துறையிற் பெண்களின் பங்கு, பணி குறித்து முதலில் மேலோட்டமாகவேனும் நோக்குவது பொருத்தம்.

பத்திரிகையைச் சமூக நோக்கிற்காக முதன்முதலிற் பயன்படுத்தியவர் என்ற

பெருமையைப் பெறுபவர் திருமதி மங்களம்மாள் மாசிலாமணி அவர்கள். 1923ஆம் ஆண்டு இவர் ஆரம்பித்த "தமிழ்மகள்" என்னும் சஞ்சிகைமூலம், பெண் விடுதலை, பெண் சமத்துவம், சீதனக் கொடுமை போன்ற சமூக நோக்கிலான விடயங்களிற் கவனம் செலுத்தி, கட்டுரைகளை வெளியிட்டவர் என்ற வகையில், இவரே முதல் தமிழ்ப் பெண் பத்திரிகையாளர் எனக்கருதப்படுகிறார். தனது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டு இவர், அன்று வெளிவந்த தேசபக்தன், இந்துசாசனம், ஈழசேகரி, Hindu Organ போன்ற பத்திரிகைகளிலும் விடயத்தானங்களை எழுதினார் என்பதையும் குறிப்பிட வேண்டும்.

அடுத்து, பத்திரிகையைத் தமக்கோர் களமாகப் பயன்படுத்தியவர் திருமதி மீனாட்சி நடேசம்யர். மலையக தொழிற்சங்கவாதியான அவரது கணவர் திரு. நடேசம்யர் 1940களில் நடத்தி வந்த "தேசபக்தன்" என்ற பத்திரிகையில் திருமதி மீனாட்சி பெண்களின் விழிப்புணர்ச்சியின் பொருட்டுப் பல கட்டுரைகளை எழுதினார். அத்துடன் இவர் கவிதைகளையும் எழுதினார்.

1960களிற்றான் பெண்களிற் சிலர் அச்சு ஊடகத்துறையில் துணிந்து காலடி எடுத்துவைத்தனர்; பிரகாசிக்கவும் செய்தனர். அவர்களுள் யோகா பாலச்சந்திரன், அன்னலட்சுமி இராஜதுரை, ஆனந்தி பாலசிங்கம், கமலா தம்பிராசா ஆகியோர் குறிப்பிடத்

தக்கவர்கள். இதன் பின், படிப்படியாக, அச்ச ஊடகத்திற் பணிபுரியும் பெண்கள் தொகையும் அதிகரித்ததையும் அவதானிக்க முடியும்.

ஆயினும் அந்த ஆரம்பகாலங்களில், பெண்கள் செய்தியாளர்கள் என்ற வகையில் முக்கியமாக இயங்கத் தூண்டப்படவில்லை. இதற்குக் காரணங்கள் இல்லாமலில்லை. பெண்களின் அரசியல் நாட்டமின்மை, அடிக்கடி வெளியிற் சென்று பலருடன் பழகி, தொழிற்கடமைகளை ஆற்றவேண்டிய தேவை, காலநேரம் பார்க்காது கடமையாற்றவேண்டிய நிலை ஆகியன இவற்றுட்சில காரணங்களாகும்.

ஆனால், காரியாலயக் கடமைகளை மேற்கொண்டு, செய்திகளைச் செப்பனிடுதல், செய்திகள், கட்டுரைகளை எழுதுதல், பக்கந்தயாரித்தல், குறிப்பாக பெண்கள் பக்கம் தயாரித்தல், அனுபந்தம் தயாரிப்பு, கலை, இலக்கிய, பெண்கள் துறைகளிற் பேட்டிகள் காணுதல் போன்றவற்றினை மேற்கொண்டனர். எனினும் 1990களின் பின், பெண்கள் சிலர் குற்றவியல் செய்தி சேகரிப்பு, நீதிமன்ற வழக்குச் செய்தி சேகரிப்புப் போன்ற கடமைகளிலும் ஈடுபட்டனர் என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

தற்போது பத்திரிகைத் துறையிற் பெண்களின் பங்களிப்பு மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாக உள்ளது. காலப்போக்கில் இத்துறையில் சேர்ந்து பணிபுரிந்தவர்களில், லீலா இராமையா, பட்லீஷியா ஆரோக்கிய நாதர், நூருள்அயில் நஜ்முல் ஹுசைன், ரேணுகா பிரபாகரன், சந்திரா பெர்ணான்டோ, தேவகௌரி, மீரா கிருஷ்ணி, பாரதி இராமச்சந்திரன் மற்றும் தற்போது ஹஸ்தனி, சிந்துஜா, நிரஞ்சனி, பொன்மலர், வாசுகி சிவக்குமார், ஜெ.கவிதா ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். பி.பி.ஸியின் செய்தி

நிருபராக துஷ்யந்தினி பணியாற்றி வருவது விசேடமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. அச்ச உடகத்துறையிற் கணினி தொழிநுட்பம் நுழைந்ததைத் தொடர்ந்து, அபார எழுச்சியைக் காணமுடிகிறது. பத்திரிகை பக்கடிவமைப்பிலும் பெண்களின் கைவரிசை தெரிய ஆரம்பித்துள்ளது.

ஒரு தொழிலைச் செய்கின்றோம் என்ற திருப்திமட்டுமல்ல, சமூக நோக்கு, சேவைமனப்பான்மை மற்றும் இலாவகமான எழுத்தின்மூலம் சமூகத்தவரின் நன்மதிப்பைப் பெறவேண்டும் என்ற ஆர்வம், ஒரு பத்திரிகையாளரின் குணாம்சமாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமான மனப்பான்மை உடையோர் தான் இத்துறையிற் பிரகாசிக்கின்றனர்.

இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைத் துறையைப் பொறுத்தவரை, நீண்டகாலம் பணிபுரிந்து கணிப்புப் பெற்ற பத்திரிகையாளராக திருமதி அன்னலட்சுமி இராஜதுரை விளக்குகின்றார். இவருடன் திருமதி யோகா பாலசந்திரன், திருமதி ஆனந்தி பாலசிங்கம், திருமதி மேரி அமரதுங்க, ஆகியோரது பங்களிப்பும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர்களில் 90 சதவிகிதமானவர்களுக்கு ஆதாரமாய், ஆசானாய், நல்லதோர் வழிகாட்டியாய் விளங்கிவருவது 2010ஆம் ஆண்டு தனது 80ஆம் ஆண்டு நிறைவைக் கொண்டாடிய இலங்கையின் முன்னணித் தமிழ்த் தினசரிப் பத்திரிகையான வீரகேசரியாகும். அத்துடன் தினகரன், தினக்குரல், தினபதி ஆகிய பத்திரிகைகளையும் குறிப்பிட வேண்டும்.

அடுத்ததாக, பெண்கள் சிறந்த ஒலிபரப்பாளர்களாகவும், அதிகாரிகளாகவும் பணியாற்றிய, பணியாற்றிவருகின்ற, வெகுஜன ஊடகத்துறை வானொலியாகும். இன்று சூரியன், சக்தி, வசந்தம் எனப் பல்வேறு

பண்பலைவரிசை ஊடகங்கள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இருப்பினும், இவற்றிற்கெல்லாம் தாய் என்ற ஸ்தானத்தில் இருந்து விளங்குவது, ஆரம்பத்தில் கொழும்பு ரேடியோ எனவும், பின்னர் ரேடியோ சிலோன் எனவும் அழைக்கப்பட்ட இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனமாகும்.

1925ஆம் ஆண்டு கொழும்பு கொட்டாநோட்டில் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டு, 1950இல் கொழும்பு, டொறிங்டன் சதுக்கத்துக்கு மாறி, பின்னர் சக்திமிக்க வெகுஜன ஊடகமாக வளர்ச்சிபெற்ற இலங்கை வானொலியின் புகழுக்கு, அதன் தேசிய சேவை நிகழ்ச்சிகள் மட்டுமல்லாது, 1950இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அதன் வர்த்தக சேவையும், அதிலும் குறிப்பாக, அச்சேவையில் இடம் பெற்றுவந்த, தென்னிந்திய தமிழ்த்திரைப் படப்பாடல்களும் முக்கிய காரணம் என்பதும் மறுக்க முடியாதது.

ஒலிபரப்பு ஊடகத்தை எடுத்துக் கொண்டால்; இதிலும், பெண்கள் கைவரிசை அல்லது குரல் வரிசை மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது. அச்சு ஊடகத்திற்கு கல்வி அறிவுத் தேர்ச்சியுடன் எழுத்தாற்றல் மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாகும். ஒலிபரப்புத்துறைக்கு கல்வித்தகைமை, எழுத்தாற்றலுடன், குரல் வளமும் இன்றியமையாததாக இருக்கிறது. குறிப்பாக; அறிவிப்பு மற்றும் உரைநிகழ்ச்சிகளுக்கு ஆதாரம் குரல்வளமேயாகும். இலங்கைத் தமிழ் ஒலிபரப்புத்துறையில், பெண்களின் பிரவேசம் தேசிய சேவை அறிவிப்பாளராக விளங்கிய செந்தில்மணி (குலசிங்கம்) மயில்வாகனம் அவர்களுடன் ஆரம்பித்தது என்றே கூறலாம்.

கொழும்பு ரேடியோ, டொறிங்டன் சதுக்கத்தில் 'ரேடியோ சிலோனாக' இயங்கத் தொடங்கிய காலத்தில் தமது சகோதரிகளுடன் அங்குபோய்ப் பரிச்சயமாகி, பின்னர்

பல்கலைக்கழக மாணவியாக, வானொலி நாடகம் ஒன்றில் நடித்ததன்மூலம் தனது ஆற்றலைக் காட்டி, பட்டதாரி ஆனபின், 1951இல், தமிழ்ப்பாடசாலைகள் சேவை நிகழ்ச்சி உதவியாளராக நியமனம் பெற்ற திருமதி. ஞானம் இரத்தினத்தின் ஒலிபரப்புத் துறைப்பணி முதலில் குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் பின்னர் பயிற்சிகள், தேர்ச்சிகள் மற்றும் அயராத உழைப்பின் மூலம் பாடசாலை, நிகழ்ச்சிப் பொறுப்பாளராகத் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளின் கட்டுப்பாட்டாளராக, பின்னர் தமிழ் நிகழ்ச்சி அதிகாரியாக, சிறப்பான ஒலிபரப்புப் பணிபுரிந்தவர். ஏனைய ஒலிபரப்பாளர்களுக்கு முன்மாதிரியாக மிளிர்ந்தார் எனலாம். தமது ஒலிபரப்பு, ஒளிபரப்பு அனுபவங்களை வைத்து 'தி சிறீன் லைற், மெமரீஸ் ஒவ் புரோட்காஸ்டிங் இன் ஸ்ரீலங்கா' என்ற நூலையும் எழுதியிருக்கிறார்.

குறிப்பாக; கர்நாடக சங்கீதத்தைக் கற்று; சங்கீத நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்ததுடன், சிறுவர் மற்றும் மங்கையர் நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்தளித்துவந்த திருமதி பொன்மணி குலசிங்கமும், பின்னர் நிகழ்ச்சி அதிகாரியாக விளங்கியவர். அவ்விதமே பட்டதாரியாகி சங்கீதத்திலும் தேர்ச்சிபெற்று, நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்தளித்ததுடன், பாடியும் புகழ் சேர்த்த திருமதி அருந்ததி ஸ்ரீரங்கநாதனும் பின்னர் தமிழ் நிகழ்ச்சி அதிகாரியாகவும் விளங்கினார்.

தமிழ் ஒலிபரப்பு ஊடகத்தில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க பெயர் சற்சொருபவதி நாதன் அவர்களுடையது. விஞ்ஞானப் பட்டதாரி ஆசிரியராகச் சிலகாலம் பணிபுரிந்து, பிரபல நாடகத் தயாரிப்பாளர் சானா சண்முக நாதனின் லண்டன் கந்தையாவில் நடிக்க வந்து, தமது ஆற்றலை நிரூபித்து, 1965இல் ஒலிபரப்பு ஊடகத்தில் நுழைந்த இவர், ஒரு சிறந்த செய்தி வாசிப்பாளராகத் திகழ்ந்தமை தெரிந்ததே. அதேவேளை, பல்வேறு ஒலிபரப்பு நிகழ்ச்சிகளையும் அவ்வப்போது

தேவைக்கேற்பத் தயாரித்து வழங்கியும், செய்தி ஆசிரியராகச் செயற்பட்டும், விசேட நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து வழங்கியும், பிரமுகர்களைச் சிறப்பாக நேர்முகம் கண்டு, சரளமாக தமிழ் நடையில் தெளிவான உச்சரிப்போடு பேசி, வானொலி நேயர்களை பெரிதும் கவர்ந்தவர்.

ஓ வ் வி ன் பி ன் ன ரு ம் , இ வ ர து பங்களிப்பு இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனத்துக்குக் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

அதேவேளை, இலங்கை ஒலிபரப்புத் துறையில், குறிப்பிடத்தக்க மற்றொரு ஊடகவியலாளராக விளங்குபவர் திருமதி ராஜேஸ்வரி சண்முகம் ஆவார். 1950களின் முற்பகுதியிலேயே சானாவின் நாடகங்களில் நடிக்க ஆரம்பித்து, வானொலி மற்றும் மேடைநாடக நடிகையாகவும் விளங்கிய இவர், பின்னர் வர்த்தக சேவையிற் பெண்கள் மற்றும் சிறுவர் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராகவும் மிளிர்ந்து, பின்னர் நிரந்தர அறிவிப்பாளராக உயர்ந்தவர். வர்த்தக சேவையில், மிகவும் பிரபலமான ஒரு நிகழ்ச்சி அறிவிப்பாளராக பெயர்பெற்ற இவர், பெயர் பெற்ற செய்தி வாசிப்பாளராகவும் மிளிர்பவர். இவருக்குத் தமிழ் நாட்டிலும் நிறைய அபிமானிகள் உள்ளனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் தற்போதும் நிகழ்ச்சி நடத்தும் ஒருவராக உள்ளார்.

முஸ்லிம் சேவையில், நிகழ்ச்சி தயாரித்து அளித்தும், உரைகள் நிகழ்த்தியும், நாடகங்களில் நடித்தும் பெயர்பெற்ற ஊடகவியலாளர் திருமதி புர்கான் பி இப்திகார் அவர்களது பங்களிப்பையும் குறிப்பிடவேண்டும்.

மேலும், மனோகரி சதாசிவம், புவன லோஜனி நடராஜசிவம், வசந்தா நடராஜன்,

விசாலாட்சி ஹமீத், யமுனா சர்வானந்தா, நாகபூஷணி கருப்பையா, கலிஸ்ரா லூக்கஸ், கலைமகள் மகேந்திரன், கௌசல்யா கோவிந்தராஜன், ஜெயந்தி ஜெய்சங்கர் உட்பட வேறுசில பெண்களும் தமது பங்களிப்பை வழங்கிவருகின்றனர். அவர்களையும் தவிர; வானொலியில் முழுநேர ஊழியர்களாகப் பணியாற்றாது, தற்காலிக அறிவிப்பாளர்களாகவும், அதிதி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர்களாகவும் பணிபுரிந்த பெண்களும் உள்ளனர். இவர்களில் யோகா பாலசந்திரன், பத்மா சோமகாந்தன், கமலினி செல்வராஜன், அன்னலட்சுமி இராஜதுரை, பூமணி குலசிங்கம் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

குறிப்பாக; நாடகம், இசை, வாத்தியம் என்ற துறைகளில் பல பெண்கள் தங்கள் பங்களிப்பை சிறப்பாக வழங்கி வருவதையும் கூறலாம். அதேவேளை, ஒலிபரப்பு ஊடகம் மேலும் வளர்ச்சிபெற்று, புதிய நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இருந்து மும்முரமாகச் செயற்பட ஆரம்பித்ததும், வர்த்தகத்துறையைப் பிரதானப்படுத்தியதுமான வானொலி பண்பலை வரிசைகளிலும், பெண்களது பங்களிப்புச் சிறப்பானதாகவே தொடர்ந்து கொண்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. சூரியன், சக்தி, தென்றல், வசந்தம் ஆகிய பண்பலை வரிசைகள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

இவர்களிற் சிலர் தமது வெகுஜனத் தொடர்புத்துறையில் நன்கு பிரகாசிக்கின்றார்கள். ஆயினும், சிறிது காலத்தின்பின் இத்துறையை விட்டுச் செல்கின்றார்கள் என்பதனையும் தெரிந்துகொள்ளமுடிகிறது. இனிமையான குரல்வளமும், உச்சரிப்புத் திறனும், பேச்சாற்றலும் உள்ள இப்பெண்கள் தொடர்ந்து பணியாற்ற முடியாமைக்குக் காரணங்கள் இருக்கக்கூடும். இருப்பினும் இவர்கள், இன்றைய வானொலி நேயர்களைக்

கவர்ந்த இளம் ஊடகவியலாளராக விளங்குகின்றனர் என்பதைக் குறிப்பிடவேண்டும்.

அடுத்து; ஒளிபரப்பு அல்லது தொலைக்காட்சி ஊடகத்தை நோக்கினால், அதன் ஆரம்பகர்த்தாக்களில் ஒருவராக, நாம் சிறந்த ஒளிபரப்பாளராகப் பார்த்த, திருமதி ஞானம் இரத்தினம், ஒளிபரப்புத் துறையிலும் முக்கிய பங்காற்றியமையை அவதானிக்க முடிகிறது. அதுவோர் விசேட அம்சமாகும். 1982ஆம் ஆண்டு ரூபவாகினிக் கூட்டுத் தாபனம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது, இவரே நிகழ்ச்சிப் பணிப்பாளராக மிளிர்ந்தார். தமிழ், சிங்கள, ஆங்கில நிகழ்ச்சிகள் பொதுவாக ஒளிபரப்பப்பட்ட அந்தக் காலத்தில், அந்நேரத்தில் நடைபெற்ற அனைத்துலக இந்துசமய மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகள் ஒளிபரப்பாகவும், ரூபவாகினியின் தயாரிப்பில் உருவான முதல்தமிழ்நாடகமான "கண்ணாடி வார்ப்புகள்" ஒளிப்பரப்பாகவும், இவர் பொறுப்பாக இருந்தார் என்பது நினைவிற் கொள்ளத்தக்கது. அப்போது முதல் தமிழ் செய்தி வாசிப்பாளராக கமலா தம்பிராசா விளங்கினார்.

பின்னர்; செய்தி வாசிப்பாளராக மனோகரி சதாசிவம், ஆயிஷா உட்படச் சிலர் அவ்வப்போது ஈடுபட்டதும், காலப்போக்கில் ரூபவாகினி செய்திகள், பிரிவில் மேலும் சில பெண்கள் பணியாற்றியதும் தெரிந்ததே. தற்போது ரூபவாகினி நிகழ்ச்சிகளில் ரஞ்சனி ராஜ் மோகன், வாசுகி சிவக்குமார், துஷ்யந்தி, நாகபூஷணி கருப்பையா உட்படச் சிலர் பணியாற்றி வருவதையும் பார்க்கிறோம். சுயாதீன தொலைக்காட்சியிலும் ஒரு சிலர் பணியாற்றியுள்ளனர்.

இவ்விதமே, சக்தி தொலைக்காட்சியிலும் சூரியப்பிரியா, சக்தியப்பிரியா உட்படச் சில பெண்கள் நிகழ்ச்சிகளைச் செய்துள்ளனர். தயாரித்து வழங்குவர்களாகவும் உள்ளனர்.

தொலைக்காட்சியிற் பெண்கள் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்துவருகிறது. நிர்வாகத்துறையிற் சாந்தி பகீரதன் பணியாற்றுகிறார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பொதுவாக நோக்கின், தமிழ் ஊடகத்துறையிற், பெண்கள்; நிர்வாக மட்டத்திற் குறிப்பிடும் அளவிற்குக் காணப்படவில்லையெனினும், தரமான ஊடகவியலாளர்களாக விளங்குகின்றனர் என்றே கூறமுடியும்.

மேலும், ஊடகங்களிற் பெண்கள் பற்றிய சித்திரிப்புப் பற்றிப் பார்க்கும்போது முதலில் அச்சத்துறையைச் சிறிது நோக்கலாம். இவ்விடத்தில் வீரகேசரிப் பத்திரிகையை முதலில் நோக்கமுடியும். 1940களிற் பெண்களுக்காக ஒரு சிறிய இடம் ஒதுக்கப்பட்டு; பெண்களை ஊக்கப்படுத்தும் சிறு கட்டுரைகள் வெளிவந்ததைப் பார்க்கமுடியும். பெண்கள் தமது குடும்பக் கடமைகளோடு, பெண்களது முன்னேற்றத்திற்காகவும் செயற்படவேண்டும் என அக்கட்டுரைகள் கூறியதையும் அவதானிக்கமுடியும். அதே வேளை, இந்தியா மற்றும் வெளிநாடுகளில் துடிப்போடு பொதுவிடங்களில் ஈடுபட்ட மாதர்கள் குறித்தும் கட்டுரைகள் 1940களில் வீரகேசரிப் பத்திரிகையில் வெளியாகியுள்ளன.

பெண்களுக்கென ஒரு பக்கம் ஒதுக்கப்பட்டு; அவர்தம் குடும்பம், குழந்தைகள், சமையல், வீட்டுப்பராமரிப்பு, உறவினரை உபசரித்தல் போன்ற விடயங்கள் அதிற் பிரசுரிக்கப்பட்டன. ஆரம்பத்தில் இதில் ஆண் பத்திரிகையாளர்கள்தான் புனை பெயரில் ஈடுபட்டார்கள். 1960களின்பின் பெண்கள் பத்திரிகை எழுத்தாளர்களாகப் பணிபுரிய வந்தபின், அவர்கள் அக்கடமைகளில் ஈடுபட்டனர். தினகரன், சிந்தாமணி போன்றவையும் இவ்வாறு பக்கங்களை வெளியிட்டன.

இந்நிலை தொடர்ந்திருக்கையில், இம்மாதிரியான விடயங்கள் தொடர்ந்தும் பெண்கள் இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளாக வாழ்ந்திருக்கத் தூண்டுகின்றன. அவர்தம் ஆற்றல், ஆளுமையை முதன்மைப்படுத்தி, அவர்களும் ஆண்பாலாருக்குச் சமமாகச் செயற்படத் தூண்டப்பட வேண்டும். ஊடகங்கள் அக்கருத்தினைத் தூண்ட வேண்டும் என்ற கருத்து, பெண்ணியச் சிந்தனையாளர்களால் 1970களில் ஆணித் தரமாக முன்வைக்கப்பட்டன. இக்கருத்துகளின் பாதிப்பினால், பத்திரிகை மற்றும் வானொலி ஊடகங்களில் அவ்வப்போது பெண்கள் சமத்துவக் குரல்கள் ஒலித்தன என்பது உண்மையே. ஆனால், அவை தொடர்கின்றனவா? - என்பது கேள்விக்குறி தான். அதேவேளை, பெண்களின் குரலாக, பெண்ணின் குரல், பெண், நங்கை போன்ற சஞ்சிகைகள் தோன்றி, பெண்ணியக் கருத்துகளை வலியுறுத்தின என்பதனையும் குறிப்பிடவேண்டும். அதேவேளை பெண் எழுத்தாளர்கள் தமது இலக்கியப்படைப்புகளை வெளியிட அச்ச ஊடகம் வழங்குவரும் முக்கிய இடத்தையும் குறிப்பிடவேண்டும்.

இலங்கை ஒலிபரப்புக்கூட்டுத்தாபன தமிழ்ச் சேவையைப் பொறுத்தவரையிலுங்கூட; மாதர் நிகழ்ச்சி, பொதுவான பெண்கள் விடயங்களோடு தொடர்ந்து ஒலிபரப்பப்பட்டு வந்தாலும், விசேட பெண்கள் நிகழ்ச்சி, பெண்களது உரைகள், அவர்களுடனான நேர்முகம், அவர்தம் ஆளுமை, கலை ஆற்றல் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்தும் நிகழ்ச்சிகளை அவ்வப்போது ஒலிபரப்பி வருகின்றார்கள் என்பதைக் குறிப்பிடவேண்டும். பண்பலை வரிசைகளும் அவ்வப்போது இவற்றிற்கு முக்கிய இடம் அளிக்கின்றன.

ஒளிபரப்புத்துறையை எடுத்துக் கொண்டால், இந்த ஊடகத்திலும்

பெண்களது குடும்பமேம்பாட்டு விடயங்கள், ஆரோக்கிய நிலை என்பன குறித்து நிகழ்ச்சிகள் ஒளிபரப்பப்பட்டு வந்தாலும், சர்வதேசப் பெண்கள் தினம் போன்ற முக்கிய தினங்களை யொட்டி, பெண் விடுதலைச் சிந்தனை குறித்து கருத்துகளை, பெண்கள் மூலமாக வெளிப்படுத்தும் கலந்துரையாடல் நிகழ்ச்சிகளை நடத்துவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும், தொலைக்காட்சி ஊடகம் என்பதால், பெண்களின் ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்துவதற்குப்பதில், கூடுதலாக அவள் ஒரு காட்சிப் பொருளாகவே பெரும்பாலும் காட்டப்படுகிறாள் என்ற குற்றச்சாட்டும் சுமத்தப்படுகிறது. இவ்விடயத்தில் இந்த ஊடகங்களை வழிப்படுத்துவதிற் பெண்கள் முன்னேற்றத்தில் அதிக அக்கறை கொண்ட அமைப்புகள் கூடுதல் அக்கறை செலுத்தவேண்டும். மேலும், தொலைக்காட்சிகளில் ஒளிபரப்பப்படும் தமிழகத் தொடர் நாடகங்களிற் பெண்களின் பிரதிமை குறித்து தனியாக நோக்கவேண்டும். விரிவஞ்சி அதனை விடுக்கின்றேன்.

இவ்விடயம் குறித்து மேலும் முடிவாக கூறுவதாயின், பொதுவாக ஊடகத்துறையிற் பெண்களது பங்களிப்பு அதிகரித்துள்ளதாயினும் பெண்களின் பிரதிமையில் (Image) இன்றும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் தோன்றவில்லை என்றே கூறலாம்.

ஊடகத்துறையிற் பெண்களின் பங்களிப்புக் குறித்தும், ஊடகங்கள் பிரதிபலிக்கின்ற பெண்கள் குறித்தும், சமீபத்தில் இளம் ஊடகவியலாளர்கள் சிலர் தெரிவித்த கருத்துகளும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கன.

பொதுவாக, ஊடகங்கள் பெண்களைப் பயன்படுத்துகின்றனவே தவிர, பெண்கள் ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துவதாயில்லை. இலத்திரனியல் ஊடகங்களைப் பொறுத்தமட்டில் ஒரு அழகான பெண்

அல்லது குரல் வளம் மிக்க பெண் தேவைப்படுகின்றாள். குறைந்த நேரத்தில், குறைந்த சம்பளத்தில், பெண்கள் அறிவிப்புத் துறையிற் பயன்படுத்தப்படுகின்றார்கள் என இளம் பத்திரிகையாளர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார்.

ஊடகத்துறை மட்டுமல்லாமற் கலைத்துறையிலும்கூட, பெண்கள் கவர்ச்சிப் பொருளாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றார்கள் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாகத்தான் இருக்கின்றது. இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்குப் பெண்களும் பொறுப்பாளிகள்தான். ஊடகத்துறையில் நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்துத் தரும் பெண்களின் நடை, உடை, பாவனை போன்றவற்றிற்கு கவனஞ்செலுத்துதல் வேண்டும். பெண்களின் திறமைக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்ட பின்னர் மேற்சொன்னவை அதற்கு அப்பாற்பட்டவையாகவே இருக்கும் என இலங்கையின் மூத்த அறிவிப்பாளர் ஒருவர் கூறினார்.

இந்நிலையில், இலத்திரனியல் ஊடகங்களிற் பணியாற்றும் பெண்கள் அழகானவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்ற கட்டுக்கோப்புகளையும் தாண்டி; அறிவுடையவர்களாக இருக்கவேண்டியதன் அவசியமும் உணரப்பட்டிருக்கின்றது. ஆசிய நாடுகளையும் கீழைத்தேய நாடுகளையும் தவிர்த்து நோக்கினால்; ஊடகம், அரசியல், பொருளாதாரத் துறைகளிற் பெண்களின் பங்களிப்பு அதிகமாகவே காணப்படுகின்றது. ஓர் உதாரணத்திற்கு அண்மையில் இடம்பெற்ற சுனாமி அனர்த்தத்தின்போது இலங்கை நிலவரத்தை வெளிக்கொணரவந்த வெளிநாட்டு ஊடகவியலாளர்களில் அநேகமானோர் பெண்கள் என்பது சுட்டிக்காட்டத்தக்கது. அத்தகைய தனித்துவத்தையும், ஆளுமையையும் எமது நாட்டுப் பெண் ஊடகவியலாளர்களும் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் அச்ச ஊடகத்துறை என்பது ஆண்களின்

ஆதிக்கம் நிறைந்ததொருதுறை. இதில் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களும், முகாமைத்துவ பொறுப்புகளை வகிப்பதில் எதிர்கொள்ளும் தடைகளும் வெளிக்கொணரப்பட வேண்டியவை என்பது பொதுவான கருத்தாகும்.

அச்ச ஊடகத்துறையிற் பெண்கள் நிருபர்கள், உதவி ஆசிரியர்கள் போன்ற பதவிகளையே வகிக்கின்றனர். சில திறமையான பெண்களை மாத்திரமே இப்பதவிகளில் அவதானிக்க முடிகின்றது. நாட்டின் குழ்நிலை காரணமாக; பெண் நிருபர்கள் பாதுகாப்பு பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ள நேரிடுகின்றது. காரணம்: இந்த அச்ச ஊடகத்துறைக்கு நேர எல்லை கிடையாது. நமது சமூகக்கட்டமைப்புகளுக்கமைய ஆண்கள்; பெண்கள் உயர் பதவிகள் வகிப்பதை விரும்புவதில்லை என, மேலும் ஓர் இளம் பத்திரிகையாளர் கருத்துத் தெரிவித்தார். இலத்திரனியல் ஊடகங்களில் மாத்திரமன்றி அச்சத்துறையிலும், முகாமைத்துவப் பணிகளிற் பெண்களின் பங்கு குறைவாகவே இருப்பதாக உணரப்பட்டிருக்கின்றது.

பத்திரிகைத்துறையிற் பெண்கள் பத்திரிகையாசிரியர் என்ற பொறுப்பை வகிப்பது மிகக் குறைவு. இலங்கையில் ஒன்றிரண்டு பத்திரிகை ஆசிரியர்களே இருக்கின்றார்கள். அவர்களும் ஆங்கில மொழிமூலமான ஊடகத்துறையைச் சேர்ந்தவர்களே. தமிழ்மொழி ஊடகத்துறையிற் பெண்களுக்கு இவ்வாறான வாய்ப்புகள் வழங்கப்படுதல் அரிது. இதற்கான காரணம் எதுவென்பதை அறிந்துகொள்ள முடியாதுள்ளது. ஒரு செய்தியை அலசி ஆராய்ந்து பல கோணங்களிலும் நேர்த்தியாக எழுதும் திறமை பெண்களுக்குள்ளது. இருப்பினும், உயர் பதவிகளைப் பெறுவதில் பெண்களுக்குள்ள இரட்டைச்சமையர்கள், ஆண்மையக்

கட்டமைப்பு என்பனவே காரணமாக இருக்கின்றன என; செய்தி நிருபராகவும் விளங்கும் இளம் பத்திரிகையாளர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார்.

ஊடகத்துறையிற் கடமையாற்றும் பெண்களுக்கு இவ்வாறான பிரச்சினைகள் ஒருபுறமிருக்க, ஒட்டுமொத்தமாகப் பெண்கள் உரிமைகள் என்று நோக்குகின்றபோது இவர்களுக்குச் சில கடமைகளும் இருக்கத் தான் செய்கின்றன.

பெண்ணுரிமை தொடர்பான சிறந்த கருத்துக்கள் பெண்களைச் சென்றடையச்

செய்வதன்மூலம், ஊடகத்துறையிலுள்ள பெண்கள் ஏனைய பெண்களுக்கு உதவ முடியும். ஒருங்கிணைந்த செயற்பாடுகள் மூலம் நாம் அவர்களை விழிப்பூட்டலாம். ஒரு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த முயற்சிக்கின்ற போது, அந்தக் கருத்துச் சென்றடைபவர்கள் அதனை சிறப்பாக ஏற்றுக்கொண்டுச் செயற்படுத்த முன்வரவேண்டும். அவ்வாறில்லா விட்டால் இந்த முயற்சி மட்டுமன்றி, பொதுவாக எந்த ஒரு முயற்சியுமே தோல்வியடையும் எனத் தொலைக்காட்சி மற்றும் வானொலி அறிவிப்பாளர் ஒருவர் கருத்துக்கூறினார். இவை ஆழ்ந்து சிந்திக்கத்தக்கவையாகும்.

இலங்கைத் தமிழ் ஆய்வில் பெண்கள்

அருட்திரு தமிழ் நேசன் அடிகளார்,

முன்னுரை

பெண்களின் வாழ்வியலும் பெண்கள் பற்றிய பார்வையும் இன்று துரித மாற்றம் கண்டு வருகின்றன. ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமை என்று ஒரு காலம் இருந்தது. அதனால் வீட்டுக்குள்ளே பெண்களைப் பூட்டி வைத்தனர். ஆறு தசாப்தங்களுக்கு முன்பு வரை, வசதியுள்ள சில பெண்களைத் தவிர ஏனையோர் பள்ளிக்கூடத்தையே எட்டிப் பார்த்திராத வெறும் 'கைநாட்டுக்காரர்'களாகவே இருந்தனர். சமுதாயத்தின் சரிபாதிப் பேரான பெண்கள் உரிமைகளற்ற பொம்மைகளாகவே விளங்கினர்.

ஆனால் இந்நிலை துரிதகதியில் மாற்றம் கண்டது. சென்ற அரைநூற்றாண்டு காலத்தில் பெண்களின் சமநிலை படிப்படியாக கணிசமான அளவுக்கு மாறிவந்துள்ளது. அதனால் 'பட்டங்கள் ஆள்வதிலும் சட்டங்கள் செய்வதிலும் கூட பெண்கள் இன்று ஈடுபட்டுப் பிரகாசித்து வருகின்றனர். மருத்துவம், தொழில்நுட்பம், அறிவியல், கல்வி, மேடைப்பேச்சு, சமூகசேவை, இலக்கியம், நாடகம், இசை, நிர்வாகம், இதழியல், ஒலிபரப்பு போன்ற துறைகளில் தமது ஆற்றல்களையும் அறிவையும் பயன்படுத்தி அத்துறைகளில் தமது முத்திரையைப் பதித்து வருகின்றனர். இந்த வகையில் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தில் பெண்களின் முயற்சிகளை ஆய்வுக்குட்படுத்தும் இவ்வாய் வரங்கில் பெண்களின் ஆய்வு முயற்சிகளை இனம் காண்பதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

பொதுவாகத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் - குறிப்பாக இலங்கைத் தமிழ்

இலக்கியத் தளத்தில் - ஆய்வுத் துறையில் மேலெழும் ஆண்களின் பெயர்களோடு ஒப்பிடுகையில் பெண்களின் பெயர்கள் மிகவும் குறுகியதே. இலங்கையிலே தமிழில் பெண்களின் ஆய்வு முயற்சிகள் பற்றிய முழுமையான தேடல் பெரிய அளவில் மேற்கொள்ளப்படாத நிலையில் இந்தக் கட்டுரையானது இந்த விடயம் தொடர்பான ஓர் ஆரம்ப முயற்சியாக மட்டுமே இருக்கும் எனக் கருதுகின்றேன்.

பெண்களின் ஆய்வு முயற்சிகளை வகைப் படுத்தல்

இலங்கைத் தமிழ் ஆய்வில் பெண்களுடைய முயற்சிகளை நோக்கும்போது சிலர் பல்கலைக்கழக மட்டத்திலே ஆய்வுசெய்ய வேண்டிய கட்டாய சூழ்நிலையில் - கல்விப் புலமைசார் தேவைகளின் அடிப்படையில் (Academical Needs) ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளனர். சிலர் தமது தனிப்பட்ட ஆர்வம், விருப்பம் (Personal Interest) காரணமாக ஆய்வில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இன்னும் சிலர் பெண்கள் சார்ந்த சில அமைப்புகளில் தம்மை இணைத்துக்கொண்டு அமைப்பு ரீதியாக ஆய்வு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இதில் பல்கலைக்கழகம் சார்ந்து ஆய்வில் ஈடுபடுகின்றவர்களும் உண்டு. பல்கலைக்கழகம் சாராமல் தனிப்பட்ட முறையில் ஆய்வில் ஈடுபடுகின்றவர்களும் உண்டு.

இலங்கையிலே தமிழ் ஆய்வில் பெண்களுடைய முயற்சிகளை இரண்டு வகையாக வேறுபடுத்தி இக்கட்டுரை ஆராய முற்படுகின்றது.

1. பெண்ணிய ஆய்வாளர்கள்
2. பல்துறை ஆய்வாளர்கள்.

1. பெண்ணிய ஆய்வாளர்கள்

இலங்கையிலே பெண்ணியம் தொடர்பான ஆய்வுகளில் ஈடுபட்ட பெண்களாக கலாநிதி செல்வி திருச்சந்திரன், கலாநிதி சித்திரலேகா மௌனகுரு, திருமதி சாந்தி சச்சிதானந்தம், திருமதி பத்மா சோமகாந்தன் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம்.

கலாநிதி செல்வி திருச்சந்திரன்

இலங்கையிலே பெண்ணிய ஆய்வாளர் என்று கருதக்கூடிய நிலையில் உள்ளவர்களில் கலாநிதி செல்வி திருச்சந்திரன் குறிப்பிடத்தக்கவர் எனலாம். இவர் புகழ்பூத்த கல்விமானும் சமூக சீர்திருத்தவாதியுமான பெரியார் ஹண்டி பேரின்பநாயகம் அவர்களின் மகளாவார்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், கொழும்பு பல்கலைக்கழகம், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களின் பெண்கள் கூட்டமைப்பு, 'வேலைவாய்ப்பற்ற கலைப் பெண்பட்டதாரிகள் செயற்றிட்டம், 'பெண்ணின் குரல்', தமிழ், ஆங்கில இதழ்கள் முதலிய நிறுவனங்களில் முக்கிய பொறுப்புகளை வகித்த இவர், தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் மிகுந்த புலமை உள்ளவர். இரு மொழிகளிலும் பெண்ணியம் சார்ந்த பல நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

'தமிழ் வரலாற்றுப் படிமங்கள் சிலவற்றில் ஒரு பெண்நிலை நோக்கு, 'பெண்ணுரிமைகளின் பரிமாணங்களும் பெண்ணடிமையின் விளக்கமும்', 'சமூக விஞ்ஞானக் கருத்தியலில் பால்நிலைப்பாடு', 'ஈ.வே.பெரியாரின் உரைகளில் சாதி, வர்க்க, பால்வகை வேறுபாடுகளும் கலாசாரமும்', 'பெண்களின் வாய்மொழி இலக்கியம்' போன்றவை இவருடைய தமிழ் நூல்களில் குறிப்பிடத்தக்கன.

'நிவேதினி' என்ற சஞ்சிகையில் இவர் எழுதியுள்ள பெண்ணிய ஆய்வுக் கட்டுரைகள் பல. அவற்றில் சில பின்வருமாறு: 'யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் கருத்தியலும் கட்டமைப்புகளும் - நிர்ணயிக்கும் பால்நிலைப்பாடு', 'பால்நிலைச் சமத்துவத்துக்கும் மரபுவழி நோக்கலுக்கும் உள்ள சில முரண்பாடுகள்', 'பக்தியின் மறுபக்கம் பெண்களின் மறுதலிப்புகளாக?' தேசவழமைச் சட்டத்தின் சமூகப் பரிமாணங்களும் யாழ்ப்பாணப் பெண்களின் சமூகப் பாங்கும்'. 'மனித உரிமைக் கல்வியும் பெண்களை ஆக்கவலுவாக்கலும்',

'பெண் விடுதலை வாதத்தின் பிரச்சினை மையம் - அது ஒரு மேலைத்தேய கோட்பாடா?' என்ற தனது நூலில் செல்வி திருச்சந்திரன் அவர்கள் இப்படிக்கூறுகின்றார்.

'பெண்ணினத்தைத் தட்டி எழுப்பி அவர்களின் துன்பகரமான வாழ்க்கை முறைகளை அவர்களுக்கு உணர்த்த வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தை நாம் உணர வேண்டும். அதே அளவில் ஆண் மக்களைக் கூவி அழைத்து ஏன் இந்த அநியாயம்? ஏன் இந்த அடக்குமுறை? ஏன் இந்தப் பாராமுகம்? என்றும் நாம் கேட்க வேண்டும். உலகெங்கும் பெண் விடுதலைக் குரல்கள் எழுப்பியுள்ள நேரத்தில் கீழைத்தேய நாடுகளாகிய பிலிப்பைன்ஸ், தாய்லாந்து, வங்காளதேசம், இந்தியா போன்ற நாடுகளில் மிகத் தீவிர பெண் விடுதலைப் பத்திரிகைகளும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் வெளிவருகின்றன. இந்த ரீதியில் முதலாவதாக பெண் விடுதலை வாதம் மேலைநாட்டுக்குரியதன்று என்பதை தெளிவுபடுத்த முற்படுகின்றேன்" என்கிறார்.

வரலாற்றையும் மானிடவியலையும் இணைத்து பெண்ணிலை நோக்கில் இவர் மேற்கொண்டுவரும் ஆய்வு முயற்சிகள் சமுதாயத்தில் - குறிப்பாக பெண்கள் சமுதாயத்தில்

யத்தில் பெரும் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி வருகின்றன", என்ற பத்மா சோமகாந்தனின் வார்த்தைகள் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கன.

கலாநிதி சீத்திரலேகா மௌனகுரு

இலங்கையிலே குறிப்பாகத் தமிழ்ப் பெண்கள் மத்தியிலே, பெண்ணுரிமைகள் பற்றிய பிரக்ஞையை ஊட்டிவரும் தமிழ் பெண்கள் மிகக்குறைவு. அவர்களை விரல் விட்டு எண்ணிவிடலாம். அவர்களில் கலாநிதி சீத்திரலேகா மௌனகுரு ஒருவராக விளங்குகின்றார்.

மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த இவர், கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் தனது பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்டார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், நெதர்லாந்திலுள்ள ஹேக் சமூகக் கற்கை நிறுவனம் முதலியவற்றில் உயர் பட்டங்களைப் பெற்றார். 'பெண்களும் அபிவிருத்தியும்' தொடர் பான ஆய்வுக் கட்டுரையைச் சமர்ப்பித்து முதுமாணிப் பட்டத்தைப் பெற்றார்.

எழுத்தாளர், கவிஞர், ஆய்வாளர், பேச்சாளர், கல்வியாளர், பெண்கள் சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியர் குழு உறுப்பினர், நூலாசிரியர், தொகுப்பாசிரியர், மொழி பெயர்ப்பாளர், பெண்கள் அமைப்புகளின் நிறுவுனர், தலைவி, சோஷலிசப் பெண்ணிலைவாதி, சமூக சேவகி எனப் பன்முகப் பணிகளிலீடுபட்டு அவற்றில் தனது ஆளுமை வீச்சையும் அறிவுப் பரப்பையும் வெளிப்படுத்தி வருகின்றார்.

எழுத்துத் துறையில் இலக்கியம், விமர்சனம், பெண்ணிலைவாதம், பண்பாட்டு ஆய்வுகள், நாட்டார் வழக்காற்றியல் சார்ந்த ஆழ்ந்த கருத்துள்ள பல கட்டுரைகளை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் எழுதியுள்ளார்.

'இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கியம்' (1979) (எம். எ. நுஃமான்,

சி. மௌனகுருவுடன் இணைந்து எழுதியது), 'பெண்ணிலைச் சிந்தனைகள்' (1993), 'இலங்கைத் தமிழரின் புலம்பெயர் இலக்கியம்' (1995), 'பாரதியும் பெண்களும் - காலம் கருத்து, இலக்கியம்' (1996) ஆகிய நூல்கள் ஆய்வுத்துறையில் இவரின் அறுவடைகளாகும்.

குமாரி ஜயவர்த்தனாவின் 'Ethic and Class Conflict in Sri Lanka' ('இலங்கையில் இனவார்க்க முரண்பாடுகள்') (1986), டாக்டர் மேரி ரட்னத்தின் 'Women's Rights as Human Rights: Towards a Redefinition of Human Rights' (பெண்களின் உரிமைகள், மனித உரிமைகளாக மனித உரிமைகள் பற்றிய மீள் பார்வையை நோக்கி) (1995) ஆகிய கருத்தாளமிக்க நூல்களைத் தமிழுக்குக் கொண்டு வந்துள்ளார்.

இவர் இலக்கியம், நாட்டாரியல், பெண்கள் பிரச்சினைகள் தொடர்பான பல மாநாடுகள், கருத்தரங்குகளில் கலந்துகொண்டு ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்துள்ளார்.

- 1) 20ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கியத்தை மதிப்பிட்டு எதிர்காலத்திட்டங்களை அமைப்பதற்காக சென்யையில் கூட்டப் பட்ட 'தமிழ் இனி'
- 2) சர்வதேச தமிழ் ஆராய்ச்சி மையம் நடத்திய மாநாடுகள்
- 3) பெண்கள் உரிமை, மனித உரிமை தொடர்பான மாநாடுகள்,
- 4) இலங்கையில் சமாதானம், பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பு தொடர்பான மாநாடுகள், கருத்தரங்குகள்.
- 5) வீட்டு வன்முறைக்கு எதிரான சட்டம் இயற்றுதல் தொடர்பான இலங்கைப் பெண்கள் நிறுவனங்கள் எடுத்த முயற்சிகளில் நடத்திய கருத்தரங்குகள்.

போன்றவற்றில் இவர் பங்கேற்று பல ஆய்வுக்கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்துள்ளார்.

இவர் சில சஞ்சிகைகளின் ஆரம்ப கால ஆசிரியராகவும், சில சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியகுழுவிலும் பணிபுரிந்துள்ளார். பல பெண்கள் அமைப்புகளின் உறப்பினராக இருந்து பெண்கள், மேம்பாட்டுப் பணிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றார்.

"சகல பகுதிகளிலும் காணப்படும் பெண் அடக்குமுறை பற்றி கூர்மையான விழிப்புணர்வும், விட்டுக்கொடுக்காத போராட்டங்களும் எத்தகைய சமூக, பொருளாதார அமைப்பிலும் தொடர்ந்தாலன்றி, பெண்கள் விடுதலையின் முழுப்பரிமாணத்தையும் நாம் எட்டிவிடுதல் முடியாது" என்பது இவருடைய ஆணித்தரமான கருத்தாகும்.

தீருமதி சாந்தி சச்சிதானந்தம்

கொழும்பு புனித பிரிஜெட் கன்னியர் மடத்தில் ஆரம்பக் கல்வியில் இருந்து பல்கலைக்கழக புகழுக வகுப்புவரை பயின்றவர். மொரட்டுவப் பல்கலைக்கழகத்தில் கட்டடக் கலைத்துறையில் B.Sc பட்டம் பெற்றவர். பட்ட மேற்படிப்புக்காக தொல்பொருள் பாதுகாப்பில் பட்டப்பின் டிப்ளோமா (Post Graduate Diploma) பெற்றவர்.

இவர் வாழ்க்கை பற்றிய தீவிரமான விசாரணைகள் கொண்ட பெண். தமது சமகால அரசியல் சமூக வாழ்க்கையில் தான் சரியென்று நம்பும் நிலைப்பாடுகளைத் தயங்காமல் வெளிப்படுத்தி செயற்பட்டு வருபவர். பெண்ணியம் தொடர்பாக நிறைய ஆராய்ச்சிகளை அறிவியல் பூர்வமாக மேற்கொண்டவர். பெண்ணியம் பற்றிய கோட்பாடுகளை மானிட வரலாற்றின் நோக்கிலிருந்து இவர் எழுதிய 'பெண்களின் சுவடுகளில்' (1988) அத்துறை பற்றித் தமிழில் வெளிவந்த முதலாவது நூல் எனப் பெண்ணியவாதிகளால் பாராட்டப்பட்டது⁴.

பலரதும் கவனத்தை ஈர்த்த 'பெண்களின் சுவடுகளில்' என்ற பெண்ணியம் சார்ந்த நூலை தான் எழுதவேண்டிய சூழ்நிலை குறித்து சாந்தி சச்சிதானந்தம் இவ்வாறு விளக்குகிறார்.

"பெண்ணிலைவாதம் என்னும் கருத்து நிலை முழுக்க முழுக்க மேற்கத்திய நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொழுதுபோக்கு அம்சம் எனக் கருதும் பலர் நம் மத்தியில் உள்ளனர். அதுதான் உண்மையெனில், 'நிமிர்ந்த நன்னடையும் நேர்கொண்ட பார்வையும்' உடைய பாரதி கண்ட புதுமைப்பெண் ஒரு வெள்ளை மாதுவாகவன்றோ இருந்திருக்க வேண்டும். கிழக்கோ, மேற்கோ உலகில் உள்ள சகல பெண்களினதும் பிரச்சினைகளையொட்டி ஒரு வரலாற்று ரீதியான கண்ணோட்டமும் விளக்கமும் இல்லாதிருப்பதே இப்பொல்லாப்புக் கருத்துக்கள் விரவுவதன் முதற் காரணமாகும். இப்பெரிய குறையினை நிவர்த்தி செய்யும் நடவடிக்கைகளின் முதற்படியாக 'பெண்களின் சுவடுகளில்' என்ற நூலை எழுதி வெளியிட்டேன். இந்நூல் பெண்களின் வரலாற்றினை உய்த்துணருமுகமாக வெளிவந்த பல ஆய்வுகள் தந்த முடிவுகளின் தொகுப்பாகும்"⁵.

இவர் ஆங்கிலத்திலும் சிறந்த புலமைமிக்கவர். சமகால அரசியல் பற்றிய ஆணித்தரமான கருத்துக்களைக்கொண்ட கட்டுரைகளை அடிக்கடி ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் எழுதிவரும் இவர், ஆங்கிலத்தில் 'பெண்களும் சிறுகதைதொழில்களும்', 'இடம்பெயர்ந்தோருக்கான திட்டங்கள்' 'கிழக்கிலங்கையில் மக்கள் நிறுவனங்கள்' என்பன பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். அவற்றைத் தமிழாக்கம் செய்து 'வறுமையின் பிரபுக்கள்' (2002) என்ற தலைப்பில் தமிழில் நூலாக வெளியிட

டுள்ளார். அபிவிருத்தி, கலை மற்றும் அரசியல் ஈடுபாடுகளை இவருடைய பன் முகப்பட்ட வெளிப்பாடுகளாகக் கொள்ளலாம். இதில் ஒரு அம்சமான அபிவிருத்தித் துறையில் கடந்த பன்னிரண்டு வருட அனுபவங்களின் அடிப்படையில் சமகால சமூக மாற்றங்கள் பற்றிய அவரின் கருத்தியல்கள், செயற்பாடுகள் என்பவற்றின் வெளிப்பாடாக இக்கட்டுரைத் தொகுதி அமைகின்றது. இந்நூல் பற்றி சாந்தி கூறும் வார்த்தைகள் நமது ஆழமான அவதானிப்புக் குரியதாகிறது.

"நான் கனவில் கண்டுகொண்டிருக்கும் புதிய சமூகத்தைப் பற்றிய தரிசனத்தை இந்நூல் கருத்துருவில் வெளிக்கொணர்ந்திருக்கின்றது. பங்கேற்புமுறை ஜனநாயகம், பெண் விமோசனம், மனித உரிமைகள் பேணப்படல், வறிய மக்கள் தம்மைச் சற்றியுள்ள வளங்களைத் தமது கட்டுப்பாட்டினால் கொண்டு வருவதன் மூலம் தம் வாழ்வை விருத்தியடையச் செய்தல் என்கின்ற சகல வளர்ச்சிகளும் ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப்பிணைந்திருக்கும்; ஒன்றிலொன்று தங்கி நிற்கும் செயற்பாடாகக் காணும் தரிசனமே இது. இதை வாசிக்கும் அபிவிருத்தி ஆர்வலர்கள் அத்தரிசனத்தைக் காண்பதுடன் மட்டும் நின்றுவிடாது, அதனை எய்துவதற்கு புத்தாக்கம் மிகுந்த உபாயமார்க்கங்களைப் பயன்படுத்தி வெற்றி அடைய வேண்டும் என்பதே எனது அவா".⁵

'பெண்களும் தொடர்பு ஊடகங்களும்' என்னும் கட்டுரைத்தொகுப்பு நூலின் ஆசிரியராகவும் இவர் இருக்கின்றார். தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் இவர் அபிவிருத்தி தொடர்பாக எழுதிய கட்டுரைகள் பல சஞ்சிகைகளை அலங்கரித்துள்ளன. அபிவிருத்தி மட்டுமல்லாது பல அரசியல் கட்டுரைகளை இலங்கையின் தமிழ் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டுள்ளார். 'தினக்கதிர்' என்ற பத்திரிகையில் 'சஞ்சயன்' என்னும் புனைபெயரில் 75க்கும் மேற்பட்ட கட்டுரை

களை எழுதியுள்ளார். பெண்ணியம் தொடர்பாக விளக்கமான பயிற்சிக்கையேடுகள் பலவற்றையும் இவர் எழுதியுள்ளார்.

தீருமதி பத்மா சோமகாந்தன்

இலங்கையில் உள்ள பெண்ணிய ஆய்வாளர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவராக தீருமதி பத்மா சோமகாந்தன் அவர்கள் விளங்குகிறார். இவர் ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளியாக மிளிர்ந்தாலும் ஆய்வு முயற்சிகளிலும் தடம்பதித்துள்ளார்.

இந்து கலாசார அமைச்சு 2003இல் நடத்திய அகில உலக இந்து மாநாட்டில் 'தமிழ்ச் சூழலில் பெண்கள்' - என்ற கருப்பொருளில் 'நவீன காலத்துப் பெண்கள்' எனும் தலைப்பில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரை, 'பெண்நிலைச் சிந்தனையில் இராஜம் கிருஷ்ணனின் நாவல்கள்' (பெண்கள் கல்வி ஆய்வு வட்டம் நடாத்திய கருத்தரங்கில் வாசிக்கப்பெற்ற கட்டுரை), சுவாமி விவேகானந்தரின் இளைஞருக்கான வழிகாட்டல்களும் சிந்தனைகளும்' என்ற ஆய்வுக் கட்டுரை போன்றவை இவருடைய ஆய்வு முயற்சிகளாகும்.

இதைவிட 'ஈழத்து மாண்புறு மகளிர்' (2003) என்ற தலைப்பில் இவர் எழுதிய நூலில் ஈழத்தின் 25 மகளிர் பற்றிய அரிய தகவல்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். இந்நூல் பற்றி தீருமதி பத்மா சோமகாந்தன் அவர்கள் குறிப்பிடுகையில்,

"நமது தேசத்தின் தமிழ்ப் பெண்களில் சிறுதொகையினரே பல்வேறு துறைகளிலும் ஈடுபட்டுள்ளபோதிலும் தாம் ஈடுபட்டுள்ள துறைகளில் சாதனைகளை ஏற்படுத்தி வருகின்றனர். நம் கண் முன்னால் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இவர்களது திறமைகளை எல்லோரும் அறிந்துகொள்ளவும், குறிப்பாக இளைய சமுதாயம் விளங்கிகொண்டு தாமும் தமது ஆற்றல்களை வளர்த்துக்கொள்ளவும்,

புலம் பெயர்ந்துள்ள பெருந்தொகையானோர் தெரிந்துகொள்ளவும், மற்றும் ஏனையோருக்கும் இத்தகைய தகவல்கள் ஓர் உந்துசக்தியை - தாமும் ஏதாவது சாதிக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தை - ஏற்படுத்துமென்ற திடமனத்தோடு இவை பதிவு செய்யப்பட வேண்டுமென அவாவினேன்" என்கிறார்.

இவருடைய பெண்நிலைவாதக் கருத்துக்கள் தெளிவானவை, யதார்த்தத்தை தோலுரித்துக் காட்டுபவை.

"கல்வி அறிவு ஊட்டப்படாமையால் பெண்கள் அறியாமை, மூடத்தனம், கோழைத்தனம் முதலியவற்றில் சென்ற நூற்றாண்டின் முற்பகுதிவரை மூழ்கிக் கிடந்தார்கள். வேதகாலத்தில், கல்வியில் மேம்பட்டு, அக்கால அறிஞர்களுடன் வாதம் புரிந்து, தம் ஞான நிலையை நிறுவிய பெண்கள், பிரபுத்துவ காலத்தில் வெறும் கூலிகளாக, அடிமைகளாகப் பின்தள்ளப்பட்டனர். பெண், வாரிசைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் ஆணின் உடைமைப் பொருள் என்ற கருத்துக்களால் கட்டுண்ட அக்காலச் சமுதாயம் அவளை வீட்டுக்கேயுரியவளாக்கிற்று. வம்சவிரூத்திக் காக குழந்தைகளைப்பெறுவது, அவர்களைப் பராமரிப்பது, சமைப்பது, என அவளின்கடமைகள் வரையறுக்கப்பட்டன". என பெண்களின் அடிமைப்படுத்தப்பட்ட நிலையை விளக்குகிறார்.

"பெண்நிலைவாதம் பற்றிய எழுச்சி, இன்று உலகளாவிய ரீதியில் வெளிச்சத்துக்கு வந்துவிட்டது. அதைப்பொறுத்துக்கொள்ள முடியாத ஆணாதிக்க மூடத்தனத்திலிருந்து வெளியே வர விரும்பாதவர்கள் சளகினால் சூரியனை மறைக்க முயன்றவனைப்போல நச்சுத்தனமாகக் கொச்சைப் பேச்சுக்களைப் பேசிக்கொண்டு நா உலரும்வரை இருக்க வேண்டியதுதான். ஒரு சொட்டுப் பச்சைத் தண்ணீரைக்கூட எந்தப் பெண்ணும் அவர்களுக்கு தூக்கிக் கொடுக்க இனி வர மாட்டாள்" என்கின்ற பத்மா சோமகாந்தவின்

வார்த்தைகளில் பெண்களுக்கான உரிமைக் குரல் ஒலிப்பதை அவதானிக்கலாம்".

2. பத்துறை ஆய்வாளர்கள்

கலை, இலக்கியம், சமயம், மொழியியல், பண்பாடு, சமூகம், வரலாறு போன்ற பத்துறை ஆய்வுகளில் சில துறைகளை முன்னிலைப்படுத்தி ஆய்வு முயற்சிகளில் ஈடுபட்ட பெண்களாக கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ், கலாநிதி அம்மன்கிளி முருகதாஸ், செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, கோகிலா மகேந்திரன், கலாநிதி ஏ.என்.கிருஷ்ணவேணி, கலாநிதி சுபதினி ரமேஷ், ரூபி வலன்ரீனா பிரான்சிஸ் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம்.

கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

இலங்கையிலே மொழி, இலக்கியம், பண்பாடு சார்ந்த துறைகளில் காத்திரமான ஆய்வு முயற்சிகளை மேற்கொண்ட பெண் ஆய்வாளர்களில் கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் முக்கியமானவர். இவர் தனித்தும் கூட்டாகவும் பல ஆய்வு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு பல ஆய்வு நூல்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார்.

'குறுந்தொகை ஒரு நுண்ணாய்வு' 'சி.வை.தாமோதரப்பிள்ளை: ஓர் ஆய்வு நோக்கு', 'தமிழ் மொழி அகராதி தந்த சதாவதானி' போன்ற இவருடைய ஆய்வு நூல்கள் முக்கியமானவை. இதைவிட 19ஆம் நூற்றாண்டின் தமிழ் இலக்கியத்தின் முக்கிய போக்குகள் 'சாதியும் சடங்கும்' (பண்டைத் தமிழர் தொடக்கம் யாழ்ப்பாணத் தமிழர் வரை), 'பண்டைத் தமிழர் வாழ்வியற் கோலங்கள்', 'புலோலி பசுபதீஸ்வரர் பதிற்றப்பத்து அந்தாதி உரையும் மதிப்பீடும்', 'கஞ்சி கடினமன்று, 'காலம் தந்த கைவிளக்கு', 'சென்ற காலத்தின் பழுதிலாத்திறம்' 'சங்ககாலத் திருமண நடைமுறைகள்', 'பாரதியின் கன்னிக் குயிலின் இன்னிசைப் பாட்டு' போன்ற நூல்களை இவர் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார்.

1981இல் யப்பானிய நிறுவனத்தின் புலமைப்பரிசில் பெற்று யப்பான் சென்ற இவர், யப்பான் ஷக்அயின் பல்கலைக் கழகத்தில் முழு நேர ஆய்வாளராகவும், விரிவுரையாளராகவும் விளங்கினார். இக்கால கட்டத்தில் தமிழ் யப்பானிய மொழிகளை ஒப்பிட்டு ஆய்வுகள் பல செய்தார். அவை நூல்களாக வெளியிடப்பட்டன. இந்த வகையில், 'தமிழ் - யப்பானிய இலக்கண ஒப்புமை', 'யப்பான் மொழி கற்பதற்கான வழிகாட்டி', 'மன்யோசு காதல் காட்சிகள்', 'மன்யோசுப் பாடல்கள்', 'யப்பானிய காதற் பாடல்கள்', 'தமிழர் யப்பானிய வாழ்வில் தைப்பொங்கல்' போன்ற நூல்களைக் குறிப்பிட்டுக் கூறலாம்.

இவர் தமது கணவர் பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் அவர்களுடன் இணைந்து 'ஆற்றங்கரையான்', 'இத்திமரத்தான்', 'தமிழர் திருமண நடைமுறைகள்', 'தமிழ்த்தோணி' ஆகிய நூல்களை எழுதியுள்ளார். ச.லலீசன் அவர்களுடன் இணைந்து 'பெரியபுராணம் காட்டும் வாழ்வியல்' என்ற ஆய்வுத் தொகுப்பு நூலையும் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார்.

வடமொழி, மலையாளம், யப்பானிய மொழி, ஆங்கிலம், தமிழ் என பன்மொழி வல்லுனரான இவர் தனித்தும், கணவர் மற்றும் ஏனையவர்களுடன் இணைந்தும் 20ற்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். அவுஸ்ரேலியா, யப்பான், நைஜீரியா, சிங்கப்பூர், மலேசியா இந்நோனேசியர், ஜேர்மனி எனப் பல நாடுகளுக்கும் சென்று ஆய்வுகளையும் விரிவுரைகளையும் மேற்கொண்டுள்ளார்.

பழந்தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுகளில் முனைப்புடன் ஈடுபட்டுவரும் மனோன்மணி சண்முகதாஸ் அவர்கள், சங்க இலக்கியங்களை நுணுகிக் கற்கும் நிலைப்பாடு அருகி வருவதை ஆதங்கத்தோடு சுட்டிக்காட்டி தனது ஆய்வு

முயற்சிகளின் நோக்கத்தை இவ்வாறு தெளிவு படுத்துகிறார்.

"சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் எம்முடைய முன்னோர் எமக்கு அளித்த வைப்பு நிதியாகும். காலநதியின் ஓட்டத்தில் கரைந்து போகாத கற்பாறைகள், எம்முடைய தாய் மொழியை உலக அரங்கில் செம்மொழி எனச் சிறப்புற அரங்கேற்றும் புலமைச் சான்றுகள். இத்தகைய இலக்கியங்களை நுணுகிக் கற்கும் நிலைப்பாடு இன்று அருகி வருகிறது. நவீன தொழில் நுட்பமும் இலக்கியத் தேடலைச் சற்று மறைத்துள்ளன. எனவே அந்தக் குறையைப் போக்க மீண்டும் சங்க இலக்கியத் தேடலை கற்கை நெறியில் இணைக்க வேண்டும். அதற்கான தகவல்களை வழங்கும் பணியில் சிறு துளியாக எனது நூலாக்கம் எழுந்துள்ளது"¹⁰ என்கிறார்.

கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் படைக்கும் நூல்கள் பொருட்செறிவும், மொழிவளமும் கொண்டவை" என்ற வ.இராசையா அவர்களின் கூற்று மனோன்மணி சண்முகதாஸின் ஆய்வு நூல்களுக்கு வழங்கப்பட்ட முத்தாய்ப்பாகக் கொள்ள முடியும்.

கலாநிதி அம்மன்கிளி முருகதாஸ்

கலாநிதி அம்மன்கிளி முருகதாஸ் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாகப் பயின்று தனது இளங்கலை, முதுகலை கலாநிதிப் பட்டங்களைப் பெற்றவர். தற்போது கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்தின் மொழித்துறையில் தமிழில் முதுநிலை விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றுகிறார். சங்க இலக்கியம், நவீன தமிழ் இலக்கியம், பெண்ணிய விமர்சனம், நாடக இலக்கியம், மொழிபெயர்ப்பு ஆகியவற்றில் ஈடுபாடு உடையவர். இவை தொடர்பான கட்டுரைகள் பலவற்றை எழுதியுள்ளார்.

இவருடைய ஆய்வு முயற்சிகளில் 2006இல் இவர் வெளியிட்ட 'சங்கக் கவிதையாக்கம் - மரபும் மாற்றமும்' என்ற நூல் முக்கியம் பெறுகிறது. இது இவருடைய கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வாகும். இந்நூலில் இவர் சங்கக் கவிதைகளை பால்நிலை அடிப்படையிலும் சமூகப் படிநிலை அடிப்படையிலும் ஆராய்ந்துள்ளார். 'ஈழத்துத் தமிழ் நாடக அரங்கப் பாரம்பரியம்' (2007), 'இலங்கைத் தமிழரிடையே வாய்மொழி இலக்கியம்' (2007) போன்ற நூல்களைத் தொகுத்துள்ளார்.

சில சர்வதேச கருத்தரங்குகளில் இவர் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்துள்ளார். 'சங்கக் கவிதைகளை எப்படிப்பார்ப்பது?' (சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், தமிழ் இலக்கியத்துறை, சென்னை 24.01.2007), 'சங்கப் பாடல்கள் புதிய பார்வை' (பெரியார் பல்கலைக்கழகம், சேலம், 18.01.2007), 'இலங்கையில் பத்திரிகைகளின் வரலாறும் வளர்ச்சியும்' (சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், தமிழ் இலக்கியத்துறை டிசெம்பர் 22, 2002), 'கடந்த நூற்றாண்டில் இலங்கைத் தமிழ் நாவல்' (தமிழ் இனி, சர்வதேசக் கருத்தரங்கு ஹோட்டல் அட்வான்ஸ்டிக், செப். 1, 2, 3 - 2000), 'இலங்கைத் தமிழரிடையே வாய்மொழி இலக்கியம்' (உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் சென்னை டிசெம்பர், 2000), அகப்பாடல்களில் எடுத்துரைப்பு முறைகள் (உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, டிசெம்பர் 1998) போன்ற கட்டுரைகளே இவர் சர்வதேச கருத்தரங்குகளில் சமர்ப்பித்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளாகும்.

தேசிய மட்டத்திலான கருத்தரங்குகளில் இவர் சமர்ப்பித்த ஆராய்ச்சிக்கட்டுரைகள் இவரின் பரந்துபட்ட ஆய்வுப் புலத்தை இனங்காட்டுவதாக உள்ளது. 'சுவாமி விபுலானந்தரின் தமிழியல் ஆய்வுகள்' (2007), 'பக்தி இலக்கியத்தில் திணைக்கோட்பாடு' (2007), சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையின்

பதிப்பு முயற்சிகள்' (2007), 'சங்க இலக்கியத்தில் நிலப்பிரிவுகளும் வாழ்க்கை முறையும்' (2006), 'சங்க இலக்கியத்தில் பெண்கள்' (2003), 'சங்க மருவிய கால இலக்கியத்தில் பெண்கள்' (2003), 'பெண்களின் புனைவு இலக்கியத்தில் பெண்கள்' (2002), 'ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் நாவல்கள்' (2000), 'ஊர்களின் அடையாளப் படுத்தலில் கோயில்கள்' (2000), 'தகவல் தொடர்புசாதனங்களில் கருத்துநிலை' (1999), 'பன்னிரு பட்டியலில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள வருணப்பாகுபாடும் பால்பாகுபாடும்' (2000), 'கைலாசபதியும் நாவலர் ஆய்வுகளும் - பன்முக ஆய்வில் கைலாசபதி', 'யாழ்ப்பாணத்து வாழ்வியற் கோலங்கள்' (2004), 'வடமராட்சி வடக்குக் கரையோர மக்களிடையே நிலவும் பிறப்புச் சடங்கு' போன்ற கட்டுரைகள் இவருடைய ஆய்வின் பரந்துபட்ட தளத்தைக் காட்டிநிற்கின்றன.

செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

சிறந்த சமூக சேவகியும், ஆன்மீகச் சொற்பொழிவாளருமான செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் சில ஆய்வு முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டுள்ளார். பாலபண்டிதர், பண்டிதர் என்பவற்றுடன், இராமநாதன் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர் போன்ற கல்வித் தகைமைகளைக் கொண்ட இவருடைய 'ஈழத்துப் பிரபந்தங்கள்' என்ற ஆய்வுக் கட்டுரை முக்கியமான ஒன்றாகும். இவ்வாய்வுக்கட்டுரை ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்தின் பாராட்டையும் பதக்கத்தையும் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர் எழுதிய 'பெண்மைக்கு இணையுண்டோ?' என்ற நூல் இவருடைய இலக்கிய ஆய்வுத்திறனை வெளிக்கொணரும் நூலாக உள்ளது. சங்ககாலப் பெண்மை, திருவள்ளுவர் காட்டிய பெண்மை, இளங்கோ காட்டிய பெண்மை, சேக்கிழார் காட்டிய பெண்மை, கச்சியப்பர் காட்டிய பெண்மை,

கம்பர் காட்டிய பெண்மை, பரஞ்சோதி முனிவர் காட்டிய பெண்மை, பாரதி காட்டிய பெண்மை என்ற தலைப்புகளில் அவர் பெண்மையை ஆராய்ந்துள்ளார். 'கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் இலக்கியப் புலமையும், கட்டுரைத்திறனும் இந்நூலாடாகப் புலப்படுத்தப்படுகின்றன'¹¹ என்ற பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் அவர்களின் கூற்று அம்மையாரின் இலக்கியப் புலமைக்கு சான்றாகும்.

இவருடைய படைப்புக்கள் குறித்து திருமதி பத்மா சோமகாந்தன் அவர்கள் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

"இவர் எழுதிய நூல்கள் சிலவே என்றபோதிலும், அவை அறிவுப் புதையல் களாக விளங்குகின்றன. கோயிற்கிரிகைகளும் நோன்பும், நவராத்திரி, கந்தபுராணச் சொற் பொழிவு, மலேசியச் சொற்பொழிவுகள், லண்டனில் ஏழு வாரம் என்பவை அச்சுருவில் வெளிவந்த அவரின் நூல்கள். கந்தபுராணச் சொற்பொழிவு நூல் அரசாங்கத்தின் சாகித்திய விருதைப் பெற்றது"¹².

ஏனைய பல்துறை ஆய்வாளர்கள்

பல்பரிமாண ஆளுமை கொண்ட பல பெண்கள் ஆய்வுப் புலத்திலும் சிறிய அளவில் கால்பதித்துள்ளனர். அவர்களில் முக்கியமானவர்களை இங்கே குறிப்பிட்டுக்காட்ட முனைகிறேன்.

நாடக ஆசிரியரும் இலக்கியப் படைப்பாளியுமான கோகிலா மகேந்திரன் சில ஆய்வு முயற்சிகளிலும் தன்னை ஈடுபடுத்தியுள்ளார். 'கிரேக்கத்தின் தொல்சீர் அரங்கு' என்ற தலைப்பில் நாடகக் கலை பற்றிய நூலையும் 'தங்கத் தலைவி' என்ற பெயரில் அன்னை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியின் தலைமைத்துவம் பற்றிய நூலையும், 'எங்கே நிம்மதி?' என்ற தலைப்பில் உளவியல் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். இதைவிட பத்திரிகைகளில் உளவியல், ஆற்றுப்படுத்த

லோடு தொடர்புடைய - நடைமுறை வாழ்வியல் சார்ந்த தொடர் கட்டுரைகளையும் எழுதிவருகின்றார்.

யாழ் பல்கலைக்கழகத்தின் நுண்கலைத்துறைத் தலைவரான கலாநிதி ஏ.என்.கிருஸ்ணவேணி அவர்களும் சில ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். சமயம், தத்துவம், கலை, அழகியல் எனும் பொருளில் இலங்கை, இந்திய ஆய்வுச் சஞ்சிகைகளில் இவருடைய கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன. இலங்கையில் நடைபெற்ற பல்வேறு கருத்தரங்குகளில் இவர் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்துள்ளார்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் மொழியியல் ஆங்கிலத்துறையின் தலைவரான கலாநிதி சுபதினி ரமேஷ் அவர்கள் 'இலக்கியத் தமிழுக்கும் யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழுக்கும் இடையேயான ஒப்பீடு' என்ற தலைப்பிலும், 'தமிழ் சிங்கள மொழிகளில் பெயராக்கம்' என்ற தலைப்பிலும் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளார். இந்தியா, இலங்கை, இலண்டன் பல்கலைக்கழக மாநாடுகளில் பங்குபற்றி பல ஆய்வுக்கட்டுரைகளை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் வாசித்துள்ளார்; அவற்றை வெளியிட்டும் உள்ளார்.

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் மொழித்துறைத் தலைவரான திருமதி ரூபி வலன்ரீனா பிரான்சிஸ் அவர்களும் மொழியியல் சார்ந்த சில ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளார். 'தமிழில் பழமொழிகள்' என்ற தலைப்பில் இலங்கையில் வழங்கும் பழமொழிகள் குறித்த ஆய்வுக் கட்டுரை இவருடைய பல முயற்சிகளில் ஒன்றாகும்.

நிறைவுரை

ஆய்வு என்று நோக்கும்போது ஒரு நூலுக்கு எழுதப்படும் உரைகூட ஆய்வு என்ற வகையிலேயே உள்ளடக்கப்பட வேண்டும் என்பர். அந்த வகையில் 'இலங்கைத் தமிழ் ஆய்வில் பெண்கள்' என்ற இந்தக்

கட்டுரையானது இலங்கையின் முக்கியமான ஆய்வாளர்களை மட்டுமே இனங்காட்டுகின்ற முயற்சியாக அமைகின்றது.

இலங்கைத் தமிழ் ஆய்வில் பெண்களின் பங்களிப்புப் பற்றிய இந்த ஆய்வில் சில பெண்களுடைய பெயர்கள் விடுபட்டிருக்கவும் சந்தர்ப்பம் உண்டு. பஸ்துறை சார்ந்த பெண் ஆய்வாளர்கள் பலர் சிற்சில ஆய்வு முயற்சிகளில் ஆங்காங்கே ஈடுபட்டுள்ள நிலையில் அவர்கள் அனைவரையும் குறித்துக்காட்டுவதற்கு இக்கட்டுரை போதுமானதல்ல என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

பெண்கள் தம்மைப் பற்றி பேசா விட்டால் அல்லது ஆய்வு செய்யாவிட்டால் பின் யார்தான் இதைச் செய்யப் போகின்றார்

கள்? இந்த வகையில் இலங்கையில் உள்ள பெண் ஆய்வாளர்களில் கணிசமான பங்கினர் பெண்ணியம் சார்ந்த கருத்துக்களை முன்னிலைப்படுத்தி ஆய்வுகளை மேற்கொண்டமை ஆச்சரியமானதல்ல.

இதைவிட பஸ்துறை சார்ந்த ஆய்வுகளில் குறிப்பாக கலை, இலக்கியம், சமயம், மொழியியல், பண்பாடு, சமூகம், வரலாறு போன்ற துறைகளில் தமக்குப் பொருத்தமான ஆர்வம் உள்ள சில துறைகளை முன்னிலைப்படுத்தி சிலர் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளனர். இந்த இரண்டு வகை ஆய்வாளர்களும் - பெண்ணிய ஆய்வாளர்களும், பஸ்துறை ஆய்வாளர்களும் - ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பின் ஆய்வுத்தளம் என்ற கட்டத்திற்கு உறுதியான வலுச்சேர்த்துள்ளனர் எனக்கூறலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்

- 1) செல்வி திருச்சந்திரன், பெண் விடுதலை வாதத்தின் பிரச்சினை மையம் - அது ஒரு மேலைத்தேய கோட்பாடா?" பெண் கல்வி நிலைய வெளியீடு இல.30, கொழும்பு - 4, 1990, பக். iv.
- 2) பத்மா சோமகாந்தன், ஈழத்து மாண்புறு மகளிர், குமரன் புத்தக இல்லம் கொழும்பு - சென்னை, 2003, பக். 7.
- 3) மு.கு. நூல் பக். 58.
- 4) மு.கு. நூல் பக். 177.
- 5) சாந்தி சச்சிதானந்தம், பெண்களின் சவடுகளிலிருந்து - சில அடிகள், பெண் கல்வி நிலைய வெளியீடு இல. 28, கொழும்பு, 1990, பக். iii.
- 6) சாந்தி சச்சிதானந்தம், வறுமையின் பிரபுக்கள் (கட்டுரைகள்), மன்று வெளியீடு, 19, சரவணா வீதி, கல்லடி, மட்டக்களப்பு, 2002, பக்.
- 7) பத்மா சோமகாந்தன், ஈழத்து மாண்புறு மகளிர், பக். vi.
- 8) மு.கு. நூல் ப.க 17.
- 9) மு.கு. நூல் பக். 58
- 10) மனோம்ணி சண்முகதாஸ், சங்ககாலத் திருமண நடைமுறைகள், குமரன் பதிப்பகம், கொழும்பு - சென்னை, 2007, பக். v.
- 11) கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்கட்டி, பெண்மைக்கு இணையுண்டோ? மணிமேகலைப் பிரசுரம், சென்னை, 2003, பக். vii.
- 12) பத்மா சோமகாந்தன், ஈழத்து மாண்புறு மகளிர், பக். 7

ஈழத்து ஒப்பாரிப் பாடல்களும் பெண்களும்

பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா

ஒப்பாரிப்பாடல்களும் பெண்களும் எனும் இந்தக் கட்டுரை யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் வழங்கிவரும் ஒப்பாரிப் பாடல்களை மாத்திரமே சுட்டிச் செல்வதாக அமைகின்றது. இலங்கைத் தமிழர் மத்தியில் நிலவும் ஒப்பாரிப் பாடல்கள் முழுவதையும் தேடித் தொகுக்க வசதிகள், வாய்ப்புக்கள், அவகாசங்கள் இன்மையால் யாழ் மாவட்டத்தை மட்டுமேதெரிவு செய்ய வேண்டிய தாயிற்று.

தமிழ் மொழியில் வழங்கிவரும் நாட்டார் பாடல்களுள் ஒப்பாரிப் பாடல்களுக்கு நீண்ட தோர் பாரம்பரியம் உண்டு. தாலாட்டிலே தொடங்கி ஒப்பாரியிலே முடியும் நாட்டுப் பாடல்கள், அப்பாடல்கள் பயின்றுவரும் மக்கள் கூட்டத்தினரின் வாழ்வியலை வெளிப்படுத்துவனவாக அமைகின்றன. தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்களாக அமையும் ஒப்பாரிப் பாடல்கள் தனிமனித உணர்வுகளை மாத்திர மன்றிச் சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டுக் கோலங்களையும் புலப்படுத்துகின்றன.

எழுத்தறிவற்ற - படிப்பு வாசனையற்ற பெண்கள் தமது உள்ளத்து உணர்வுகளை, எதிர்பார்ப்புக்களை வெளிப்படுத்தும் ஒரு களமாகச் சாவீட்டினைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதும் உண்டு. எமது பண்பாட்டிலே "சொல்லி அழுதல்", "சொல்லி அழ ஆளில்லை" முதலான தொடர்கள் கிராமிய மட்டத்திலே வழங்கிவருவதையும் அவதானிக்கலாம். ஒப்பாரிப்பாடல்களும் "சொல்லி அழுதல்" என்ற வகைக்குள் ளேயே அடங்குகின்றன.

உறவினரிடையே நிலவும் பிரச்சினைகள், குடும்பப் பிணக்குகள் முதலான வற்றை நேரடியாகச் சொல்ல முடியாத - சொல்ல விரும்பாத பல பெண்கள் ஒப்பாரியினூடு இப்பிரச்சினைகளைச் 'சமத்காரமா'கச் சொல்லிவிடுவதும் உண்டு.

கிராமத்துப் பெண்களிடம் இயல்பாய் அமைந்திருக்கும் கற்பனைத் திறனும் கவித்துவமும் ஒருங்கே வெளிப்படும் பாடல்களாக ஒப்பாரிப் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. ஒப்பாரிப் பாடல்களுக்கெனத் தனித்துவமானதோர் ஓசை ஒழுங்கும் (இசையும்) உண்டு. உள்ளத்து உணர்வுகளை, துயரத்தை எடுத்துச் சொல்லிக் கேட்போரையும் தமது உணர்வுகளுக்கு உட்படுத்தும் இசையமைதி ஒப்பாரிப் பாடல்களுக்கு உண்டு. "இழவில் அழுதிடும் பெண்கூட இசையோடழுவது கண்கூடு" என்று பாரதி பாடியதையும் இவ்விடத்திலே நினைவுகூரலாம்.

இறந்தவரை விளித்துத் (என்றை அப்பு. என்றை ராசா, என்றை ராசாத்தி) தமது துயரத்தை மாத்திரமன்றிப் பிரச்சினைகளையும் ஒப்பாரியாகச் சொல்லி அழுவார்கள். பரம்பரை பரம்பரையாகக் கையளிக்கப்பட்டு வந்த ஒப்பாரிப் பாடல்கள் காலத்துக்கேற்ற வகையிலே சமூகச் செல்நெறியை அனுசரித்து மாற்றம் பெறுவதையும் கண்டுகொள்ள முடிகின்றது.

கூத்துக்கள், இசை நாடகங்கள் முதலிய வற்றிலேயும் ஒப்பாரிப்பாடல்கள் செல்வாகைச் செலுத்தி வந்துள்ளன. பொது மக்களிட

மிருந்து கூத்து, இசை, நாடகங்களுக்குச் சென்ற ஒப்பாரிப் பாடல்கள் திரும்பவும் சில மாற்றங்களுடன் பொதுமக்களிடம் வந்து சேர்ந்ததும் உண்டு. பொதுமக்களிடமிருந்து கூத்து - நாடகக்கலைக்கும், கூத்து - நாடகக்கலை யிலிருந்து பொதுமக்களிடமும் பரஸ்பரம் பரிமாறப்பட்டு "இருவழிப் பாதையாக" வந்தவை என்பதைக் கண்டுகொள்ளலாம்.

"நிலவோ நிலவுதவி - என்ற ராசா
எனக்கு
நிலவுபட்டால் ஆருதவி
பொழுதோ பொழுதவி - என்ற ராசா
எனக்குப்
பொழுதுபட்டால் ஆருதவி"

மேற்காட்டிய ஒப்பாரிப்பாடல்கள் கூத்திலும் இடம்பெறுகின்றன. மக்களிடையே வழங்குகின்றன. மக்களிடமிருந்து கூத்தக்குச் சென்ற இப்பாடல்கள் கூத்தினூடு நின்று நிலைத்து விட்டன எனக்கொள்ளும். வாய் மொழியாக வழங்கிவந்த ஒப்பாரிப் பாடல்கள் செந்நெறி இலக்கியங்களிலும் செல்வாக்கைச் செலுத்தியுள்ளன. செந்நெறி இலக்கியங்களுள் வரும் "புலம்பல்" களுக்கும் ஒப்பாரிப்பாடல்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு எனக் கருதலாம். மாண்டோதரி புலம்பல், தசரதன் புலம்பல், வீபீணன் புலம்பல் முதலானவற்றை நோக்குவோர்க்கு இப் புலம்பல்களுக்கும் ஒப்பாரிப் பாடல் களுக்கும் இடையேயுள்ள உறவு புலனாகும். சோமசுந்தரப் புலவரின் "ஆடுகதறியது" என்ற கவிதையும் ஒப்பாரிப் பாடல்களிலிருந்து ஊற்றெடுத்ததேயெனலாம்.

வாய்மொழி இலக்கிய மரபிலே வாய்ப்பாட்டுத் தன்மை மேலோங்கிக் காணப்படுவதை ஆய்வாளர்கள் பலர் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர். திரும்பத் திரும்ப இடம்பெறும் சொற்களஞ்சியம், காலதேச வர்த்தமானங்

களுக்கு ஏற்ற வகையிலே மாற்றம் பெறுவதை ஒப்பாரிப் பாடல்களிலே பார்க்கக் காணலாம்.

யாழ்ப்பாணத்தில் வழங்கும் ஒப்பாரிப் பாடல்களை உறவுமுறை பற்றியவை, பொருளாதாரப் பண்புகள் கொண்டவை, சமூக விழுமியங்களைப் புலப்படுத்துபவை எனப்பகுத்து நோக்கலாம். இவை அனைத்தும் சேர்ந்து ஒரே ஒப்பாரிப் பாடலில் இடம் பெறுவதும் உண்டு.

தனது ஒரேமுகன் சிறுவயதிலே இறந்த போது படிப்பறிவற்ற ஒரு தாய் பின்வருமாறு ஒப்பாரி வைத்து அழுதாள்:

கொத்த வேண்டாம் விட்ட வேண்டாம்
என்றை நீல நயினார் - நீ
எனக்கொரு
கொள்ளி வைச்சால் காணாமடா
பார்க்க வேண்டாம் எடுக்க வேண்டாம்
என்றை நீல நயினார் நீ எனக்குப்
பால்வார்த்தால்க் காணாமடா

நான் பெத்தேன் மிலாப்பழத்தை
இப்ப
மீச்சவைச்சேன் சத்தியிலை
பள்ளிக்கூடம் துரமெண்டு
என்ற ராசாவை
நான் பக்கத்தே வைச்சிருந்தேன்

தோட்டம் தொலை துரமெண்டு
என்ற ராசாவை நான்
தொட்டிலிலே வைச்சிருந்தேன்
(தகவல் - சி சின்னம்மா - கரவெட்டி, வயது-80)

மேற்காட்டிய ஒப்பாரியில் நீலநயினார் என்ற தொடர் அப்பிள்ளை நல்ல கறுப்பு நிறம் என்பதையே சுட்டியது. யாழ்ப்பாணத்து இந்துக்களிடையே வழங்கும் "கொள்ளி வைக்கும்" பால்வார்க்கும் பண்பாட்டு அம்சங்களை மேற்காட்டிய ஒப்பாரிப் பாடல்களினூடு காணமுடிகின்றது. இவ்வாறு பல ஒப்பாரிப் பாடல்களைச் சுட்டிக் காட்டலாம்.

தாய் சந்தையிலே மரக்கறி வியாபாரம் செய்து பிள்ளைகளை வளர்த்து வந்தார். அந்தத் தாய் இறந்தபோது மகள் பின்வருமாறு ஒப்பாரி வைத்துப் புலம்பினார்:

என்ரை ஆத்தை

நீ

வாரீவரத் தீண்டிநுந்தன்

என்ரை

வண்ண வண்டி வாடுதனை

என்ரை ஆத்தை

நீ

கோலீவரத் தீண்டிநுந்தன்

என்ரை கோலவண்டி வாடுதனை

(தகவல் - செல்லம்மா - கரவெட்டி, வயது - 62)

குடும்பப் பொருளாதாரத்தைப் பெண்களே பேணிவந்த நடைமுறையை மேலே சுட்டிய ஒப்பாரிப் பாடல்கள் புலப்படுத்துகின்றன. இப்பாடல்கள் இடத்துக்கிடம் தேவைக்கேற்ப மாறி வழங்குவதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. பொதுவாக "என்ரை ஆத்தை" என்ற தொடருக்குப் பதிலாக "என்ரை அப்பு" "என்ரை ராசா" என்ற தொடர்களைப் பயன்படுத்திப் பால்வேறு பாட்டினைப் புலப்படுத்திப் பாடுவதுமுண்டு. இப்பண்பு ஒப்பாரிப் பாடல்களின் பொதுத் தன்மையாகக் காணப்படுகின்றது.

கிராமத்தில் இருந்த ஒருவர் அந்தக் கிராமத்தை விட்டு வேறு ஊரிலே திருமணம் செய்திருந்தார். அவருக்கும் மனைவிக்கும் இடையே தகராறு ஏற்பட்டுக் குடும்பம் பிரிந்திருந்த காலத்திலே அவர் இறந்து விட்டார். அவரின் சாவீட்டிற்கு அவரது மனைவி வரவில்லை. அந்தச் சாவீட்டிலே இறந்தவரின் உறவுப் பெண் ஒருவர் பின்வருமாறு ஒப்பாரி வைத்துப் புலம்பினார்:

ஊரெல்லாம் பெண்ணிருக்க

என்ரை ராசா - நீ

ஊர்விட்டுப் போனாயோ.....

பக்கத்தே பெண்ணிருக்க

என்ரை ராசா - நீ

பரதேசம் போனாயோ.....

பாழ்ப்படுவான் வாசலிலே

என்ரை ராசா - நீ

பவுணாக் குவீச்சாயே.....

(தகவல் - மீனாட்சி - துன்னாலை, வயது - 78)

கிராமத்துக் கட்டமைப்புக்குள்ளேயே - உறவுக்குள்ளேயே திருமணம் செய்ய வேண்டுமென்று கிராம மக்கள் விரும்பியவையின் வெளிப்பாடாகவே மேலே சுட்டிய ஒப்பாரிப் பாடல்கள் அமைகின்றன. இக் கருத்தினைப் புலப்படுத்தும் பழமொழிகளும் பல உண்டு. அவை தனித்த ஆய்வுக்குரியவை.

தமது குடும்பப் பிரச்சினைகளை, உறவு முறிவுகளை இறந்தவருக்குச் சொல்லி அழுவதும் - அவ்வாறு சொல்பவைகளை ஒப்பாரி மூலம் வெளிப்படுத்துவதும் கிராமத்துப் பெண்களின் வழக்கமாகும். ஒன்று விட்ட சகோதரர்களிடையே நீண்ட காலமாக நிலவிவந்த பகைமையுணர்வைத் தமது பெரிய தாயார் இறந்த போது ஒரு கிராமத்துப் பெண் இவ்வாறு ஒப்பாரியாகப் பாடிப் புலப்படுத்துகின்றார்.

என்ரை ராசாத்தீ

நீ பெத்தவை

சீனத்துவக்கெடுத்து என்னைச்

சீதற விவடி வைக்கினமே.....

என்ரை ராசாத்தீ

நீ பெத்தவை

பாரத்துவக்கெடுத்து என்னைப்

பதற விவடி வைக்கினமே.....

(தகவல் - மேற்படி செல்லம்மா)

இவ்வாறே தமது குடும்பத்தில் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பின்வருமாறு ஒப்பாரியாக ஒரு கிராமத்துப் பெண் பாடுகிறாள்.

பாடையிலே ஆமணக்கு

என்ரை ராசாத்தீ

நீ பெத்தவைக்கு

நான்

பாவக்காய் ஆகினே.....

(தகவல் - பென்னம்மா, வயது - 75)

தமது உள்ளக் குமுறல்களை வெளிப் படுத்தி, உளவியல் ரீதியானதோர் ஆறுதலைத் தேடுவதற்கும் ஒப்பாரிப் பாடல் கள் உதவியிருக்கின்றன என்று கருதலாம். தமது குடும்பத்திலே ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த உறவினர் பின்னர் சாவீட்டிலே வந்து மேலாதிக்கம் செலுத்துவதைப் பொறுக்காத ஒரு பெண் பின்வருமாறு ஒப்பாரி வைக் கின்றாள்:

சொருகிவைச்ச ஏப்பை யெல்லாம்
இப்ப
சோறள்ள வந்த தெணை
போட்டுடைச்ச கோழிமுட்டை
இப்ப
போர்ச்சாவல் ஆச்சுதணை
(ஏப்பை - அகப்பை, சாவல் - சேவல்)

இவ்வாறு பல ஒப்பாரிப் பாடல்கள் குடும்ப உறவுப் பிரச்சினைகளைச் சுட்டு பவையாக வழங்கி வருகின்றன.

பல மாதங்களுக்கு முன்னர் இறந்து போன தனது தாய் தந்தையரை நினைத்து - தனது நிலைமையைச் சொல்லும்படி, இன்னொரு சாவீட்டிலே இறந்தவரை விளித்துப்பாடும் ஒப்பாரிப் பாடல்களும் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்திலே காணப்படு கின்றன.

என்றை அப்பு.....
நீ போய்ச் சொல்லணை
நீங்கள் பெத்தவர்
சோத்தாலை வாடயில்லை
உங்கடை
சோகத்தால் வாடுதெண்டு.....

என்றை அப்பு நீ போய்ச் சொல்லணை
நீங்கள் பெத்தவர்
இஞ்சை காசாலை வாடயில்லை
உங்கடை
கவலையினால் வாடுதெண்டு.....

இடையிடையே வசனங்களையும் ஒருவித ஒசை ஒழுங்குடன் கூறித் தமது கருத்தினை ஒப்பாரியாகப் பாடும் வழக்கத் திற்குச் சான்றாக மேலே சுட்டிய ஒப்பாரிப்

பாடல்களைக் காட்டலாம். இத் தன்மையைப் பெரும்பாலான ஒப்பாரிப் பாடல்களிலே காணமுடிகின்றது.

கணவன் இறந்த போது தமக்கிடையே உள்ள உறவு நிலையை (ஆண், பெண் உறவு) புலப்படுத்தும் வகையிலும் ஒப்பாரிப் பாடல்கள் அமைவதைக் காண முடிகின்றது.

முத்துப் பதித்த முகம்
என்றை ராசா
நீ
முழுநிலவாய் நின்ற முகம்.....

நனைப்பேன் திருக்கடுவேன்
என்றை ராசா
உன்றை நனைவு வந்த நேரெமல்லாம்....
போகக் கால் ஏவினதோ - என்றை ராசா
இந்தப் பெல்லாதவர் தன்னைவிட்டு

நாக்குப் படைச்சவையள்
இனி
நாகரீகம் பேசுவினம்
முக்குப் படைச்சவையள்
இனி
முளிவியளம் பேசுவினம்.....
முளி அலங்காரி - இவர்
முதேசி என்மினமே....
இம்...ஓஓ...என்ற இழுமின் ஒசையுடன்

இந்த ஒப்பாரிப் பாடல்கள் பாடப்படும் பொழுது சோக உணர்வு பரந்து விரிவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கும். கணவனை இழந்த கைம்பெண்ணின் சமூக நிலையையும் இப்பாடல்களினூடு காண முடிகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஒரு கிராமத் திலே வாழ்ந்த ஒரு வயோதிபக் கிறிஸ்தவப் பெண் ஒரு நாள் இறந்துவிட்டார். அவரின் உறவினர்கள் எல்லோரும் சைவசமயத்தினர். கிறிஸ்தவர்கள் இறந்தால் அழும் வழக்கம் பெரும்பாலும் குறைவு. இறந்தவரைச் சுற்றி எல்லோரும் அழாமல் சும்மா இருந்தார்கள். அப்பொழுது அயற் கிராமத்தில் இருந்து வந்த இறந்தவரின் உறவுப் பெண் ஒருவர் (சைவ சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்) ஒப்பாரி வைத்து

அழத்தொடங்கினார்.

என்ரை ஆத்தை நீ வேத சமயமெனை

இவை

வீரும்பி அழமாட்டினமாம்.....

நாங்கள் சைவ சமயமெனை

உன்னோட

சூவி அழமாட்டினமாம்.....

ஊர்தேசம் விட்டாய்

என்ரை ராசாத்தி

உறவுகளைத்தான் மறந்தாய்.....

மேயீள் துரைச்சி யென்று

இஞ்சை

மேட்டிமைகள் பேசுகின்றம்

ஊரும் அழவில்லையெனை - என்ரை

ராசாத்தி உன்ரை

உறவும் அழவில்லையெனை.....

(நாகம்மா - கொடிகாமம், வயது - 65)

சந்தர்ப்பம் சூழ்நிலைக்கேற்ப பாடும் ஆற்றல் படிப்பறிவற்ற கிராமத்துப் பெண்களிடம் நிறையக் காணப்படுவதற்கு மேலே காட்டிய ஒப்பாரிகளை உதாரணமாகச் சுட்டலாம். கிராமியப் பண்பாட்டிலே வயது முதிர்ந்து செத்தாலும் செத்தவருக்காக அழவேண்டும் என்று ஒரு மரபுண்டு. கவலையில்லா விட்டாலும் கண்ணீர் வராவிட்டாலும் "ஒப்புச் சொல்லி" அழும் வழக்கத்தினை யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமங்களிலே காணலாம். ஒப்பாரி சொல்லி அழுவதை "ஒப்புச் சொல்லி" அழுதல் என்ற வழக்காரும் உண்டு.

செல்வந்தர் ஒருவர் பெரிய வீடு ஒன்றினைக் கட்டிமுடித்த வேளையில் மாரடைப்பால் இறந்தார். அவரின் சாவீட்டில் பெண் ஒருவர் பின்வருமாறு ஒப்பாரி வைத்து அழுகின்றார்.

எட்டடுக்கு மாளிகைகள்

என்ரை ராசா - நீ

எலியோடா மண்டபங்கள்

பத்தடுகு மாளிகைகள்

என்ரை ராசா - நீ

பாம்போடா மண்டபங்கள்

சின்னச் சகடையிலே

என்ரை அப்பு நீ

சித்திரத் தேர் போல் வருவாய்

பெரிய சகடையிலை

என்ரை அப்பு உன்னைப்

பெட்டியிலை கொண்டு வந்தார்

(தகவல் : சின்னாச்சி - கரவெட்டி. வயது -70)

இறந்தவர் சிறிய கார் (car) வைத்திருந்தவர். கழுத்திலே சங்கிலி, தங்க முலாமிட்ட கண்ணாடி, தங்கக் கைக்கடிகாரம் என்று மிக அழகாக உலாவியவரின் சாவினைக் கண்டு அப்பெண் பாடிய ஒப்பாரி சாவீட்டில் குழுமியிருந்தவர்களை மனம் நெகிழ வைத்தது. ஒப்பாரிப்பாடல்களைப் பாடும் பொழுது பொருத்தமான உவமைகளையும் கையாளுவர்.

யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்திலே வழங்கும் ஒப்பாரிகள் சிலவற்றையே இங்கு தொகுத்து நோக்கினோம். இவ்வாறான பல ஒப்பாரிப்பாடல்கள் வழங்கி வருவதால் அவற்றைத் தொகுத்தலும் பதிவு செய்தலும் அவசியமாகும். கிராமத்து மக்களின் வாழ்வியலையும் கவித்துவத்தையும் புலப்படுத்தும் ஒப்பாரிப்பாடல்கள் பெரும்பாலும் எல்லாப் பிரதேசங்களுக்கும் பொருத்தமானவையாகக் காணப்படுகின்றன. சிற்சில வேறுபாடுகளுடன் ஒரே ஒப்பாரியே வெவ்வேறு இடங்களிலும் வழங்குவதுண்டு. எமது கள ஆய்வின் போது ஈழத்துக்குப் பொதுவாக வழங்கும் பல ஒப்பாரிப்பாடல்களையும் யாழ்ப்பாணத்துப் பிரதேசத்திலே காண முடிந்தது. வாய்மொழியாக வந்த ஒப்பாரிப்பாடல்கள் பரம்பரை பரம்பரையாகக் கையளிக்கப்பட்டு வந்தவை என்பதை ஒப்பாரிப்பாடல்களை நுணுகி ஆராய்வோர் அறிவர். எமது சமூக. பொருளாதார, பண்பாட்டு மாற்றங்களால் அருகி வரும் இத்தகைய ஒப்பாரிப்பாடல்களைத் தொகுத்து ஆய்வு செய்வது நாட்டார் வழக்காற்றியல், சமூகவியல் ஆய்வாளர்களின் பெரும்பணியாகும்.

ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தில் முஸ்லிம் பெண்களின் பங்களிப்பு

எழுத்தியல் நாயகன் மக்கள் காநீர்

ஈழத் தமிழ் இலக்கியத்துறையில் தமிழர்களுக்குச் சமதையாக முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் பாரிய பங்களிப்பைச் செய்துள்ளனர், செய்தும் வருகின்றனர் என்பது தமிழ் ஆர்வலர்கள் அனைவரும் அறிந்த உண்மையாகும். சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக ஒன்றுகலந்து பின்னிப் பிணைந்து வாழும் தமிழ் முஸ்லிம் சமூகத்தில் முஸ்லிம்கள் தமிழ் மொழியும், இலக்கியமும், கலைகளும் அவர்களுடன் செழித்தே வளர்ந்து வந்துள்ளன. இந்த வகையில் முஸ்லிம் ஆண்களுக்குச் சற்றும் சளைக்காத விதத்தில் முஸ்லிம் பெண் எழுத்தாளர்களும், கலைஞர்களும் தமது பங்களிப்பை இயன்ற அளவு வழங்கியே வந்துள்ளனர்.

வாழ்நாள் முழுவதும் வீட்டில் அடங்கி ஓடுங்கி வாழவேண்டியவர்கள் சிறுவயதிற் பர்தா அணிந்து அரபு மதரசாக்களுக்குச் செல்ல வேண்டியவர்கள், அதன் பின்னர் பூப்பெய்தும்வரை கல்விக் கூடங்களுக்குச் செல்லவேண்டியவர்கள், பூப்பெய்தியவுடன் கல்விக் கூடங்களை விட்டு தங்கள் வீடுகளில் மறைந்துவாழ வேண்டியவர்கள், முகம் முதல் கால்வரையில் தம்மை முழுமையாக மறைத்துக்கொள்ள வேண்டியவர்கள். அன்னியர்களும், ஏன்? தமது தூரத்து உறவுகளும் கூட முகம்பார்த்துக் கதைக்கத் தடைவிதிக்கப்பட்டவர்கள், பகீரதப் பிரயத்தனங்களின் பின்னர் உயர் கல்வி, சுற்று அதில் தேறி வேலை வாய்ப்பு எனும் வட்டத்திற்குள் வருவதற்காக மிகவும் கடுமையாகத் தமது சமூகத்தால் விமர்சிக்கப்பட்டவர்கள்,

கிடைத்த வேலையையும் தனது திருமணத்திற்குப் பின்னர் துறந்துவிட்டு வீடுகளில் கணவனுக்குப் பணிவிடை செய்வதும், பிளைகளைப் பராமரிப்பதும், மீதமுள்ள நேரங்களில் வீட்டுவேலையைச் செய்து இஸ்லாமிய நெறிமுறை தவறாத முஸ்லிம் பெண்ணாக வாழப் பழக்கப்பட்டவர்கள், அயலவர்களால் ஊன்றிக் கவனிக்கப் பட்டவர்கள் என்ற நிலை மாறியிருக்கின்றது.

இன்று சகல சமூகத்தவர்களின் முன்பாக "ஜிகாப்" அணிந்து, புதிய பரிமாணத்தில் நாட்டை வழிநடத்தி வருகின்றனர். இவர்கள் கல்விமாண்களாக, பட்டதாரிகளாக, சட்டத்தரணிகளாக, கணக்காளர்களாக, அரச அதிகாரிகளாக, ஆசிரியர்களாக, அதிபர்களாக, கல்விப்பணிப்பாளர்களாக, பிரதேச செயலாளர்களாக, வர்த்தகர்களாக, அரசியற் தலைவர்களாக, அமைச்சர்களாக, ஊடகவியலாளர்களாக, எழுத்தாளர்களாக, ஒலி, ஒளிபரப்பாளர்களாக, பத்திரிகையாளர்களாக இன்னும் பல்வேறு துறைகளிலும் பரிணமித்தே வந்துள்ளனர்.

இதில் ஓர் அங்கம்தான் இலக்கியத்துறையாகும். நாடு பூராவும் வாழ்ந்துவரும் சுமார் 20 மாகாணங்களிலும் முஸ்லிம் மக்கள் செறிந்து வாழும் சுமார் 60 தொகுதிகளிலும் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய சில நூறு முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களும், இலக்கியவாதிகளும், கவிஞர்களும், பாடகர்களும், நடிகர்களும்

உள்ளபோதும் இவர்களின் பங்களிப்புத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகிற்கு அளப் பெரியதாகவும், மிகவும் ஆரோக்கியமானதாகவும் உள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை.

நாடுபூராவும் பரந்து வாழும் முஸ்லிம் களில் தங்களது இலக்கிய சேவையை நாடு கடந்தும் வெளிப்படுத்தக்கூடிய நல்ல பல திறமைசாலிகளாகவும் முஸ்லிம் பெண்கள் விளங்கிவருவது கண்கூடு, இவர்கள், குறிப்பாகக் கொழும்பு, களுத்துறை, அம்பாறை, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, யாழ்ப்பாணம், முல்லைத்தீவு, மன்னார், கண்டி, மத்தியமகாணத்திற் பல மாவட்டங்களிலும் தமது இலக்கிய கலைச் சேவைகளைத் தொடர்ந்து ஆற்றிவருகின்றனர்.

இவர்களிற் பலர் புகழ்பெற்ற படைப்பாளிகளின் துணைவியர்களாகவும், பிள்ளைகளாகவும், சகோதர சகோதரிகளாகவும், இருந்து தங்கள் பங்களிப்பைச் செய்துவருகின்றனர்.

உதாரணமாக: மன்னார் மாவட்டத்திற் புகழ்பெற்ற புலவர் குடும்பத்திற் பிறந்த மர்கும் மதார் முகைதீன் அவர்களின் புதல்வர்களான வித்துவான் எம். ஏ. றஹ்மான், கலா பூஷணம் கலைவாதி கலீல் ஆகியோரின் பிள்ளைகளும் இலக்கிய சேவையாற்றி வருகின்றனர்.

வித்துவான் றஹ்மான் அவர்களின் மூத்த மகளான வகிதா றஹ்மான் அவ்நாத் ஒரு புகழ்பெற்ற கவிஞராவார். அதேபோல் கலைவாதி கலீல் அவர்களின் புதல்வி பாத்துமா நஸ்வா கலீல் ஒரு புதுக் கவிதை எழுத்தாளராவார். இவர்களுக்கு மேலாக நாவல் ஆசிரியைகளாக சுமார் ஐம்பதிற்கும் அதிகமானோர் இலக்கியத்துறையிற் கால்

பதிதுள்ளனர். பதுளையைச் சேர்ந்த நயிமா சித்திக், களுத்துரையைச் சேர்ந்த திருமதி ஜனீரா காலிதீன், தர்ஹா நகரைச் சேர்ந்த சுமைரா சமீ, வெலிவட்டையைச் சேர்ந்த ஜனீனா முஸ்தபா, கெக்கிராவையைச் சேர்ந்த ஷகானா ஆகியோர் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடியவர்களாவர்.

அதேபோல் சிறு கதாசிரியர்களாக நயிமா சித்திக், சுலைமா சமீ, ஜனீனா முஸ்தபா, ஷகானா, சுகைரா, மாத்தளை பர்வின், கொழும்பு றகீமா, பர்கான் பீ, இப்திகார், ஷில்மியாஹாதி, நூறுல்ஜன், நஜ்முல் குசைன், சுல்பிகாசெரீப், சுலைமகள் ஹிதாயா, ஜெனீனா தெளபிக் அமான், சுகைதா ஏ கரீம், மதினா இல்லியாஸ், பாராதாகீர், அஸ்பாநூர்தீன், மசாகிமா இமாம்தீன், பாத்திமா நஸ்வாகலீல், அன்புநிலா பாயிலா கையிஸ், போராதனை சபுர் நிலா, மசூறா ஏமஜீத், லைலா முகைதீன், தர்கா நகர் றம்சியா, இன்னும் சிலர் உள்ளனர்.

கவிதைப் படைப்பாளிகளாக மசூரா ஏமஜீத், யுமானா யுனைத், ஜனீனா முஸ்தபா, கெக்கிராவ சுலைஹா, சுல்பிகா செரீப், சுலைமகள் ஹிதாயா, மஜீத், ஜெனீரா அமான், பாஸையூற்று அஸ்ரபா நூர்தீன், பாராதாகீர், பாத்துமா நஸ்வா கலீல், வகிதா றஹ்மான், பாயிலா கைஸ், நலீரா சித்திக், மடவளை பஜீஹா, அன்பு நிலா கமர்ஜான்பீபி, ஏ. ஆர். சீனத் ரஹ்மான், வெலிகம றிம்சா, சியாத்தலாவா றின்சா, தர்காநகர் நிஸ்வா சலாம், பாகிரா சித்திக் கலீமா, கின்ணியா பாயிலா அபி, பாஸையூற்று கலீனா அஸீஸ், சிலிமியா காதி, நூர்உள்ஜன் இன்னும் சிலர்.

இவர்களில் மூத்த படைப்பாளிகள் நயீமா சித்திக், சுலைமா சபி இக்பால், பாணந்துறை அஸ்ரபா, ஜெனீரா தெளபிக், பர்கான் பீ இப்திக்கார், சுல்பிகா செரீப்

கலைமகள் ஹிதாயா, கொழும்பு நகீமா (தற்போது எழுதுவதில்லை) மகரா ஏ மஜீத், லைலா முகைதீன், பேராதனை சப்ரு நிசா ஆகியோர் அடங்குவர்.

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத் துணைப் பீடாதிபதி ஜனாபா ஜெஸீமா இஸ்மாயில் ஒரு சிறந்த கல்விமானும், இலக்கிய ஆர்வலரு மாவார். அதேபோல் அனைவராலும் அன்புடன் நேசிக்கப்படும் கண் வைத்தியக் கலாநிதி ஜனாபா மரீனா தாஹா ரிபாஸ் ஒரு சிறந்த படைப்பாளியும், சமூக சேவகியுமாவார். தனது வைத்தியப் பணிகளுடன் இடையீடு இன்றிப் பல முஸ்லிம் சஞ்சிகைகளுக்குத் தொடராக எழுதி வருபவர்.

சென்ற ஆண்டு இலங்கை சாகித்திய விருதுபெற்ற தலைசிறந்த ஆக்க இலக்கிய கார்த்தாவான ஜனாபா சமீ இக்பால், அதே ஆண்டு சிறந்த சிறுகதைக்காகக் கோடகே விருது பெற்ற கார்த்தான்குடி நஸீலா ஆகியோரும் முஸ்லிம் பெண் இலக்கிய வாதிகளாவர்.

நான் அறிந்தவரையில் முஸ்லிம் பெண் எழுத்தாளர்கள் கலைஞர்கள், கவிஞர்கள் ஆகியோரின் அவசர விபரத் திரட்டே இதுவாகும். நாடு பூராகவும் இலை மறை காயாக மேலும் பலர் வாழ்ந்து வருவதும்: தங்கள் படைப்புக்களை அச்சேற்றுவதற்குப் பொருள்வளம் இன்றி வாழ்வதும் பத்திரிகைகள், ஊடகங்கள், உரிய இடம் வழங்க மறுப்பதன் காரணமாக இவர்களது எழுத்து வீரியம் குறைந்து விட்டதோடு, தங்களது குடும்ப நலன் மற்றும் பொருளாதார மேம்பாடுகளைத் தேடுவதிலேயே தங்கள் வாழ்நாளைச் செலவிட்டு வருகின்றனர்.

எனவே, நாட்டிற் பல புதிய ஊடகங்கள் குறிப்பாக முஸ்லிம் ஊடகங்கள் நாளிதழ்கள், சஞ்சிகைகள் தோன்றுவதோடு இவர்களைப் பிரகாசிக்கச் செய்வதன்மூலம் ஒரு சிறந்த கல்வி அறிவுள்ள சமூகத்தை உருவாக்க முடியும் என்று பலமாக நம்பலாம். இதைச் செய்பவர் யார்?

பாரம்பரிய மற்றும் நவீன நாடகங்களில் கலைஞர்களாகப் பெண்கள்

மார்க்கண்டு அருள்சந்திரன்,

மாவட்டக்கலாசார உத்தியோகத்தர், மாவட்டச்செயலகம், கிளிநொச்சி.

ஆய்வின் அறிமுகம்

உலகிலே வாழ்கின்ற ஒவ்வொரு இனமும் தனக்கென்றதான பண்பாட்டு விழுமியங்களையும், தனித்துவமுடைய கலைச் சிறப்புக்களையும், வரலாற்று அம்சங்களையும் கொண்டதாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். அந்த வகையில் இலங்கையிலே வாழ்கின்ற மக்களும் தத்தமக்கென்றதான தனித்துவமுடைய கலைகளையும், பண்பாட்டினையும், வரலாற்றினையும் கொண்டதாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஈழத்தத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் அரங்கியல் ரீதியில் யாழ்ப்பாணத்துப் பெண்கலைஞர்களின் பங்களிப்பு எந்தளவிலே கிடைத்திருக்கின்றது என்பதனை "பெண் நிலை வாதத்தில்" நின்று நோக்காது அரங்கியல் பயில் நிலையில் நோக்குதல் பிரதானமாகின்றது.

அரங்க வரலாறு என்றதுமே ஆண்கள் முன்னிலைப்படுத்துவதுண்டு. ஆனால் இத்துறையில் பங்கெடுத்துக் கொண்டு இலக்கிய வளர்ச்சியில் தமது பங்களிப்பினை வழங்கிய பெண்கள் பலர் இலைமறை காய்களாக வாழ்ந்து வருவதனால் அவர்களது பங்களிப்பினை பதிவு செய்து கொள்வதாக இவ் ஆய்வுக் கட்டுரை அமைகின்றது. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியினை வெறுமனே இலக்கிய ரீதியில் நோக்காமல் செய்முறையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களையும் அவர்களது பாடுகளையும் பதிவு செய்து கொள்ளுதல் முக்கியமானது எனக் கருதப்பட்ட நிலையில் பாரம்பரிய மற்றும் நவீன நாடகங்களில் கலைஞர்களாகப் பெண்கள் பற்றிய கருதுகோள்

மேலெழுகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்த வரையில் பல்வேறு அரங்க நிகழ்வுகள் இடம் பெற்று வருகின்றன. அவற்றிலே பாடசாலைகள், கல்லூரிகள், பல்கலைக் கழகம், கலை இலக்கிய நாடக மன்றங்கள் எனப் பலதரப் பட்டவர்களது முயற்சிகள் நாள்தோறும் இடம்பெற்ற வண்ணமுள்ளன. பாடசாலைக் காலங்களிலும், உயர்படிப்புக் காலங்களிலும் கலைத்துறையில் ஈடுபட்டுள்ள பல பெண்கள் அவர்களது கற்கையை விட்டு வெளியேறியதன் பின்னர் இடை நிறுத்தி விடுகின்றனர். ஒரு சிலர் தொடரவே செய்கின்றனர். இத்தகைய நிலையில் பெண்கலைஞர்களது பதிவுகள் அவர்களுடன் மறைந்து விடுகின்றன. மேலும் கல்விச்சாலை களுக்கு வெளியேயும் பல பெண்கள் கலை முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர். ஆனால் எமது யாழ்ப்பாணச் சமூக அமைப்பில் பெண்கள் என்னும் கருத்து நிலையில் - பண்பாட்டின் அடிப்படையில் பெண் கலைஞர்களது ஆளுமைகள் பெரும்பாலும் திரைமறை விலேயே காணப்படுகின்றன. பொதுவாகப் பெண்கள் தங்கி வாழ்பவர்கள், திருமண பந்தத்திற்கு உட்பட்டவர்கள் என்ற சிந்தனைகளின் ஒட்டத்தில் இவர்களது கலைச் செயற்பாடுகளும், ஆளுமைகளும் அவர்களுக்குள் அடக்கப்படுகின்றன. அல்லது அரங்கிற்கு வெளியே நின்று விடுகின்றன. யாழ்ப்பாண அரங்கிலே நாட்டுக் கூத்துக்கள், இசை நாடக முறைகள், பரதம், நவீன நாடகம், ஓவியம், சிற்பம் எனப் பல்வேறு தரப்பட்ட கலைச் செயற்பாடுகள் நிகழ்ந்த வண்ணமுள்ளன. இவற்றில் கலைஞர்களாகப் பெண்கள்

அவைக்காற்றுக் கலைக்காற்றிய பங்களிப்பினையும். அரங்கில் முதல் தோன்றிய பெண்கலைஞர்கள் பற்றிய தவறான வரலாற்றுப் பதிவினை மீள் வாசிப்புச் செய்து பதிவு செய்து கொள்வதே இவ் ஆய்வுத் தொடரின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வுப் பிரதேசமும், ஆய்வு வரையறைகளும்.

இவ் ஆய்வுக்கான பிரதேசங்களாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் குறிப்பிடத்தக்க பிரதேசங்களான பாசையூர், குருநகர், கொழும்புத்துறை, நாவாந்துறை, இளவாலை, வலிகாமம், வடமராட்சி மற்றும் தீவகம், தென்மராட்சிப் பிரதேசங்களை மையப் படுத்தியதாக ஆய்வுப்பிரதேசம் அமைகின்றது.

ஆய்வு வரையறையானது யாழ்ப்பாணத்திலே நடைபெறுகின்ற பாரம்பரிய மற்றும் நவீன நாடகங்களை அவற்றின் பயில்நிலைப் போக்கில் மூன்று நிலைப்பட்ட வளர்ச்சியில் நோக்குவது அதிக பயனைத் தரும் என எண்ணுகின்றேன்.

நாட்டுக்கூத்துக்கள்

◆ இசை நாடகம்/பார்சிநாடக மரபு

◆ நவீன நாடகம்

இவ் வரையறைக்குள் இசை, நடனம், ஓவியம், சிற்பம்.....போன்ற பிற கலைப் பயில்வுகள் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆய்வுப் பிரச்சினைகள்

பாரம்பரிய மற்றும் நவீன நாடகங்களில் கலைஞர்களாகப் பெண்கள் என்னும் பொருளை ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படும் போது பல்வேறு பிரச்சினைகள் எழுகின்றன. பெண்களை "அச்சமும் நாணும், கடனும் முந்து உறுத்த நிச்சமும் பெண்பாற்கு உரிய என்ப" என்ற தொல்காப்பியம் களவியற் சூத்திரத்திற் குறிப்பிட்டது போல அச்சம், மடம், நாணம்,

பயிர்ப்பு என்னும் நால்வகைக் குணங்களுடையவளாகப் பெண்களைப் பார்த்து அவர்கள் கலைத்துறையில் ஈடுபடுவதென்பது சமூக மட்டத்தில் மனிதத் தளர்நிலைக்குட்பட்ட நிலையில் துணிந்து அரங்கில் தோன்றிய பல பெண்கள் பட்ட துயரங்களை வெளிக் கொணர வேண்டிய தேவையுமுள்ளது. தற்போதைய காலத்தில் கல்விச் சாலைகளில் அரங்கியல் கற்பிக்கப்படுவதனால் பெண்கள் அரங்கில் பாகமாடுதல் என்பது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாக அமைந்திருக்கும் சூழ்நிலையில் ஆரம்பகாலத் தமிழ் நாடக ஆற்றுகைகளில் பெண்களின் பிரசன்னம் இல்லாமலேயிருந்தமையும். நாடகங்களில் வருகின்ற "ஸ்திரிபார்ட்" என அழைக்கப் படுகின்ற பெண் பாத்திரங்களை ஆண்களே நடித்து வந்தமையும் கண்கூடு. ஆரம்ப காலங்களில் புராண இதிகாசக் கதைகளையும், கற்பனையில் புனைபட்ட வரலாற்றுக் கதைகளையும் அரங்கேற்றி வந்த எம் சமூகத்தில் பெண்கள் வெளிப்படையாக நாடகம் பார்ப்பதற்கு விரும்பாத நிலையில் அரங்கில் பெண் பிரசன்னம் என்பது கேள்விக் குறியாகவே அமைந்திருந்தது. இத்தகைய நிலையினை அமரர் கலையரசு க. சொர்ணலிங்கம் அவர்கள் தனது "ஈழத்தில் நாடகமும் நானும்" என்ற நூலில் "நாடகமாடுவதற்கு வசதியான இடம் வீட்டின் முன்புறத்தில் இருந்தது. அக்காலத்தில் பெண்கள் மறைவாக இருந்தே நாடகம் பார்ப்பது வழக்கம். அதற்குப் பொருத்தமாகவே முன்புற விறாந்தையும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. நாடகங்கள் என்று சொல்லுவது நாட்டுக் கூத்துக்கள் தான். திண்ணையோரமாகத் துணியால் மறைப்புக் கட்டி விடுவார்கள். பெண்கள் நல்ல வசதியாக உட்கார்ந்திருந்து பார்க்கக் கூடியதாக இருந்தது" என்ற கூற்றில் அரங்கில் பெண் பிரசன்னம் தொடர்பான தெளிவைத் தந்து நிற்கின்றது எனலாம். மேலும் அரங்கில் பெண்கள் பிரசன்னம் இன்மைக்கான காரணங்

களாக

- ◆ பண்பாட்டுத்தளம்
- ◆ சமூக நம்பிக்கைகள்
- ◆ கோயில் வீதிகளில் கூத்துக்கள் ஆடப்பட்டமை.
- ◆ திருமணபந்தம் தொடர்பானது.
- ◆ பாரம்பரிய அரங்கில் காணப்பட்டிருந்த சில தவறான நடத்தைகள்.
- ◆ சமய நம்பிக்கைகள் என்பனவற்றினைக் குறிப்பிடலாம்.

பாரம்பரிய அரங்க நடவடிக்கைகள் பெரும்பாலும் கோயில் வீதிகளில் ஆடப்பட்டமையினால் பெண்கள் அரங்க நடவடிக்கைகளில் இணையாமல் இருந்திருக்கலாம். அதேபோல கத்தோலிக்கக் கூத்து அளிக்கையில் ஆரம்ப நிகழ்வாக அளிக்கை நடைபெறும் சூழலில் தீய ஆவிகளைக் கட்டிப்போடும் வழக்கம் காணப்படுகின்றது. இத்தீய ஆவிகள் பெண்களை இலகுவில் தாவிக்கொள்ளும் என்ற மூட நம்பிகையினாலும், இலங்கைக்கு வருகைதந்த மிஷனரிமார் கல்விப் போதனைகளுடன், கன்னியாஸ்திரிகள் தங்குவதற்கான மடங்களையும் அமைத்தனர். இருந்த போதிலும் 1896 இல் இளவாலையில் அமைக்கப்பட்ட கன்னியர் மடத்தில் கன்னியாஸ்திரிகளைக் கொண்டு "ஞானசௌந்தரி" என்ற கூத்தப் பார்க்கப்பட்டு அரங்கேற்றப்பட்டதாகவும் அறிய முடிகின்றது. ஆனால் உறுதிப்படுத்த முடியவில்லை.

மிஷனரிமாரின் செயற்பாடுகளால் பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்த காலத்தில் இவர்களுடைய செயற்பாடுகளைக் கெதிராக கண்டனப் போராட்டங்களை நிகழ்த்திய ஆறுமுக நாவலரது பல்வேறு கூற்றுக்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற அரங்க முயற்சிகளின் அப்போதைய நிலையினைத் தெளிவாகக் காட்டி நிற்பதனையும் மறைப்பதற்கில்லை. இத்தகைய சூழ்நிலைகள்

கலைகளில் பெண்களின் பிரசன்னம் என்பது தொடர்பிலான பண்பாட்டுப் பிரச்சினைகளை மேற்கிளப்புகின்றன எனலாம்.

பண்பாடுகளும் பெண்களும்

யாழ்ப்பாணத்து அரங்கில் பெண்பிரசன்னம் என்பதற்கு முதலில் பண்பாட்டுத் தளத்தினைப் புரிந்து கொள்ளுதல் அவசியமானது. "பண்பாடு என்பது மனித இனத்தின் வாழ்வியல் முறை" ஆகும். இதற்குள் மதம், உணவு, சூழல், மனித உறவுமுறைகள், கலைகள், போக்குவரத்து, பணம் போன்ற இன்னோரன்ன பிறவிடயங்களைக் கொண்டதாக அமைந்திருக்கின்றது. இவ்விடயம் உயிரியல், சூழல், வரலாற்று அம்சங்கள் வழியாக அறியப்படுவதும் உணரப்படுவதும் ஆகும். மனிதன் தனது ஆன்மாவை ஒழுங்குபடுத்தி ஆளுமையை வெளிக்கொணர்வதற்கு வாழ்க்கையில் தனக்குள்ள பணியின் மூலம் ஆற்றவேண்டிய கடமைகள், உரிமைகள் என்பவற்றைப் புரிந்து கொள்ளுதல் பண்பாடு என உரிமைகள் உலக அறிஞர்கள் வரையறை செய்துள்ளனர். இவ்வரையறையானது, பால் அடிப்படையானதன்று. உலகப் பொதுவானது. ஆகவே பண்பாடு சமூகத்தின் அனைத்து மட்டங்களுக்கும் பொதுவானது. ஒரே மாதிரியானது. இந்நிலையில் பண்பாடு என்பதில் பெண் பற்றிய கருத்தியல் அகப்புற அழுத்தங்களுக்குள்ளாகி அதிலிருந்து விடுபடும் நிலையறியாதவளாக குடும்பப் பாரம் சுமக்கும் பொறுப்புடையவளாக சித்தரித்து வருவது கண்கூடு. பல்வேறு காலங்களிலும் எழுந்த இலக்கியங்கள் பெண்கள் தொடர்பாகப் பல செய்திகளைச் சொல்லியிருக்கின்றன. சங்க காலத்தில் வரும் "ஹிலி" என்பவள் ஆடல், பாடல் அறிந்த வளாகவும், பாடல் வல்லமை உள்ளவளாகப் "பாடினி" யையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். பெண்கள் ஆடுகளத்துடன் தொடர்பு பட்டிருந்தவர்கள் என்பதனை உருத்திர கணிகையரின் "நாடக

மகளிர் ஆடுகளத் தெடுத்த விசி வீங்கின்னியம் கடுப்ப" என்ற பாடல் மூலம் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. இதன் வழிப் பேறாக யாழ்ப்பாணத்து அரங்கில் பெண் ஆற்றுகையாளர் பிரசன்னம் தொடர்பாக சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளோம். அந்த வகையில் 1960 களில், 1970 களின் பின் என கூத்து இசை

நாடகம், நவீன நாடகம் என்பவற்றில் ஈடுபட்டுள்ள -ஈடுபட்டு வருகின்ற பெண் கலைஞர்களின் அவைக் காற்றுகைக்கான பங்களிப்பினை கிடைக்கப் பெற்ற தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அட்டவணைப்படுத்தவதன் மூலம் விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

**அரங்கில் செயற்பட்ட பெண் கலைஞர்கள் ஒரே பார்வையில்
நாட்டுக்கூத்து 1960களில்**

இல	பெயர்	முகவரி	துறை	அண்ணாவியர் /நிறையாளர்	கூத்து/நூல் எழுதியமை	வீர்துகள்	நடிப்பு
01	அமரர் மனுவல் பாக்கியராசாத்தி	பாசையூர் - 1955	கூத்து	அண்ணாவி	கூத்து எழுதுதல்	----	√
02	இ.மகேஸ்	குருநகர் - 1960	கூத்து	அண்ணாவி	கூத்து எழுதுதல்	----	√
03	பி.ரதி	குருநகர் - 1960	கூத்து	அண்ணாவி	கூத்து எழுதுதல்	----	√
04	சூரி கமலா	குருநகர் - 1960	கூத்து	அண்ணாவி	கூத்து எழுதுதல்	----	√
05	ம.கிப்போடினற்றா	குருநகர் - 1960	கூத்து	அண்ணாவி	கூத்து எழுதுதல்	----	√
06	மரியகாரமேல்	குருநகர் - 1960	கூத்து	அண்ணாவி	கூத்து எழுதுதல்	----	√
07	ஜோன் விசுரர் அன்ஜீலியட்	குருநகர் - 1960	கூத்து	அண்ணாவி	கூத்து எழுதுதல்	----	√
08	அமரர் ஜோசவ் திரேசம்மா	கொழும்புத்துறை	கூத்து	அண்ணாவி	கூத்து எழுதுதல்	திருமறைக் கலா மன்றம் பொன்னாடை போத்தியமை	√
09	திருமதி வண்ணமணி	ஆனைக்கோட்டை	கூத்து	அண்ணாவி	கூத்து எழுதுதல்	திருமறைக் கலா மன்றம் பொன்னாடை போத்தியமை	√

நாட்டுக்கூத்து 1960களில்

இல	பெயர்	முகவர்	திறை	அண்ணாவியர்/நெறியாளர்	கூத்து/நூல் எழுதியமை	விருதுகள்	நடிப்பு
01	திருமதி இராஜேஸ்வரி செபஸ்டியாம்பிள்ளை	பாசையூர்	கூத்து	அண்ணாவி	கூத்து எழுதுதல்	மரபுக் கலைச் சூடர்	√
02	திருமதி மேரியம்மா இரவீந்திரன்	நாவாந்துறை	கூத்து	அண்ணாவி	கூத்து எழுதுதல்	திருமறைக் கலா மன்றம் பொன்னாடை போத்தியமை	√
03	திருமதி பத்மா மாலினி பிரான்சிஸ்	பாசையூர்	கூத்து	அண்ணாவி	கூத்து எழுதுதல்	----	√
04	திருமதி ச.யூலியஸ் கொலினா	நாவாந்துறை (சுவிற்சலான்ட்)	கூத்து/ இசை/ நாடகம்/ நவீன நாடகம்	அண்ணாவி	கூத்து எழுதுதல்	----	√
05	திருமதி ச.எவ். நெஸ்றா(பூவிழி)	நாவாந்துறை (லண்டன்)	கூத்து/ இசை/ நாடகம்/ நவீன நாடகம்	அண்ணாவி	கூத்து எழுதுதல்	----	√
06	திருமதி ரசித்தா சாம்பிரதிபன்	தாளையடி (லண்டன்)	கூத்து/ நவீன நாடகம்	நெறியாள்கை	பிரதி எழுதுதல்	----	√
07	செல்வி டி.னோஜா உதயகுமார்	யாழ்ப்பாணம்	கூத்து/ இசை/ நாடகம்	----	----	----	√
08	தேனருவி வெற்றிவேலு	அரியாலை	கூத்து/ இசை/ நாடகம்/ ஆட்டக் கூத்து	----	----	----	√
09	மீரா முருகையா	மாவை கலட்டி, தெல்லிப்பளை	கூத்து	----	----	----	√
10	செல்வி எஸ் சாந்தி	சிவன் கோவிலடி, சுன்னர்கம்.	ஆட்க் கூத்து	----	----	----	√

இல	பெயர்	முகவர்	துறை	அண்ணாவியர் / நெறியாளர்	கூத்து/நூல் எழுதியமை	விருதுகள்	நடிப்பு
11	சின்னராசா தனுசா	கோப்பாய்	சிந்து நடைக் கூத்து	-----	-----	-----	√
12	விக்னேஸ்வரன் கிரிஜா	கோப்பாய்	சிந்து நடைக் கூத்து	-----	-----	-----	√
13	சிறிகாந்தன் சந்திராதேவி	கோப்பாய்	சிந்து நடைக் கூத்து	-----	-----	-----	√
14	இராமச்சந்திரன் லக்ஷியா	கோப்பாய்	சிந்து நடைக் கூத்து	-----	-----	-----	√
15	அருந்தவநாதன் பூங்கொடி	சுன்னாகம் (கனடா)	சிந்து நடைக் கூத்து	-----	-----	-----	√
16	சுருணா கந்தையா	யாழ்ப்பாணம்	கூத்து	-----	-----	-----	√

இசை நாடகம் 1970களின் பின்

இல	பெயர்	முகவர்	துறை	அண்ணாவியர் / நெறியாளர்	கூத்து/நூல் எழுதியமை	விருதுகள்	நடிப்பு
01	திருமதி லலிதா நவரட்ணம்	காங்கேசன்துறை	இசை நாடகம்	-----	-----	-----	√
02	திருமதி லலிதா நவரட்ணம்	காங்கேசன்துறை	இசை நாடகம்	-----	-----	-----	√
03	திருமதி வசந்தா ஐயாத்துரை	காங்கேசன்துறை	இசை நாடகம்	-----	-----	-----	√
04	செல்வி சுயாந்தினி தைரியநாதன்	யாழ்ப்பாணம்	இசை நாடகம்	நெறியாளர்	-----	-----	√

நவீன நாடகம் 1960கள் - இன்று வரை

இல	பெயர்	முகவர்	துறை	அண்ணாவியார் / நெறியாளர்	கூத்தர்/நூல் எழுதியமை	விரிவுகள்	நடிப்பு
01	வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம்	காங்கேசன்துறை கனடா	நவீன நாடகம்	நெறியாளர்	பிரதி எழுதுதல்	பட்டபின் கற்கை நெறி நாடகம்	✓
02	திருமதி ஆனந்தராணி மகேந்திரன்	ஜேர்மனி	நவீன நாடகம்	.....	பிரதி எழுதுதல் நூல் வெளியீடுகள்	.....	✓
03	திருமதி கோகிலா மகேந்திரன்	தெல்லிப்பளை	நவீன நாடகம்	நெறியாளர்	பிரதி எழுதுதல்	கலாவித் தகர் கலைச் சுடர்	✓
04	திருமதி பாகீரதி கணேசதுரை	மாவிட்டபுரம்	நவீன நாடகம்	நெறியாளர்	பிரதி எழுதுதல் நூல் வெளியீடுகள்	கலாவித் தகர்	✓
05	திருமதி ஜெயரஞ்சினி ஞானதாஸ்	மாவிட்டபுரம்	நவீன நாடகம்	நெறியாளர்/ ஆய்வாளர்	பிரதி எழுதுதல் நூல் வெளியீடுகள்	M.Phil. (Drama)	✓
06	திருமதி தவதர்சினி கருணாகரன்	தெல்லிப்பளை	நவீன நாடகம்	நெறியாளர்	பிரதி எழுதுதல்	M.A Dip.in. Drama	✓
07	திருமதி ஸ்ரீமோனன் வினோதினி	பன்னாலை	நவீன நாடகம்	நெறியாளர்	பிரதி எழுதுதல்	.....	✓
08	திருமதி வைதேசி செல்மர்ளமில்	யாழ்ப்பாணம்	நவீன நாடகம்	நெறியாளர்	பிரதி எழுதுதல்	.....	✓
09	திருமதி நிருபா காசிநாதன்	சித்தங்கேணி	நவீன நாடகம்	நெறியாளர்	பிரதி எழுதுதல்	.....	✓
10	திருமதி யசோதா சாந்தகுமார்	கொக்குவில்	நவீன நாடகம்	நெறியாளர்	பிரதி எழுதுதல்	.....	✓
11	திருமதி மலர்விழி கெங்காதரன்	தெல்லிப்பளை	நவீன நாடகம்	நெறியாளர்	பிரதி எழுதுதல்	.....	✓
12	தவச்செல்வி	அச்சுவேலி	நவீன நாடகம்	நெறியாளர்	பிரதி எழுதுதல்	.....	✓
13	தாட்சாஜினி	நல்லூர்	நவீன நாடகம்	நெறியாளர்	பிரதி எழுதுதல்	.....	✓

இல	பெயர்	முகவர்	துறை	அண்ணாவியர் / நெறியாளர்	கூத்து/நூல் எழுதியமை	வீடுகள்	நடிப்பு
14	சந்திரா தர்மலிங்கம்	கொக்குவில்	நவீன நாடகம்	நெறியாளர்	பிரதி எழுதுதல்	.....	√
15	தனறஞ்சினி ஜீவரட்ணம்	நல்லூர்	நவீன நாடகம்	நெறியாளர்	பிரதி எழுதுதல்	.....	√
16	கலா தேவராஜா	கொழும்பு	நவீன நாடகம்	நெறியாளர்	பிரதி எழுதுதல்	.....	√
17	இராயேஸ்வரி கதிரவேலு	அரியாலை	நவீன நாடகம்	நெறியாளர்	பிரதி எழுதுதல்	.....	√
18	இராயாம்பாள் சிவசந்தரம்	அரியாலை	நவீன நாடகம்	நெறியாளர்	பிரதி எழுதுதல்	.....	√
19	மாலினி சந்திரகுமார்	அரியாலை	நவீன நாடகம்	நெறியாளர்	பிரதி எழுதுதல்	.....	√
20	எஸ்.நளினி	அரியாலை	நவீன நாடகம்	நெறியாளர்	பிரதி எழுதுதல்	.....	√
21	செல்வி ஸ்ரீ நடேசர்	அரியாலை	நவீன நாடகம்	நெறியாளர்	பிரதி எழுதுதல்	.....	√
22	சைலயா துரைரத்தினம்	அரியாலை	நவீன நாடகம்	நெறியாளர்	பிரதி எழுதுதல்	.....	√
23	கார்த்திகா குணரத்தினம்	அரியாலை	நவீன நாடகம்	நெறியாளர்	பிரதி எழுதுதல்	.....	√
24	கோபிகா சண்முகநாதன்	அரியாலை	நவீன நாடகம்	நெறியாளர்	பிரதி எழுதுதல்	.....	√
25	திருமதி ஐ.எஸ்.ராசா	அரியாலை	நவீன நாடகம்	நெறியாளர்	பிரதி எழுதுதல்	.....	√

நாட்டுக்கூத்துக்களில் கலைஞர்களாகப் பெண்கள்.

நாட்டுக்கூத்து மரபு என்பது யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, மன்னார், மலையகம், வன்னிப்பிரதேசங்களில் ஆடப்பட்டுவருகின்ற கூத்துக்களையே கருதி நிற்கின்றது. இத்தகைய கூத்துக்கள் கத்தோலிக்க மதம் சார்ந்ததாகவும், இந்து மதம் சார்ந்ததாகவும் தத்தம் சமய நிலப்பண்பாண்டிற்கேற்ப ஆடப்பட்டு வருகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகைய கூத்துக்கள் பெரும்பாலும் புராணம், இதிகாசம், இலக்கியம், பைபிள் போன்றவற்றில்

இருந்து கருப்பொருள்களைத் தமதாக்கிக் கொண்டு வட்டக்களரியில் விடிய விடிய ஆடப்பட்டன. இக் கூத்துக்களில் வருகின்ற பெண் பாத்திரங்களை ஆண்களே ஆடினர். இன்றும் ஆடி வருகின்றனர். போராசிரியர் சு. வித்தியானந்தனவர்களது "கூத்து மீள் கண்டு பிடிப்பு" என்னும் முயற்சியில் பாரம்பரியக் கலைவடிவங்கள் பல்கலைக்கழகம் மற்றும் மத்தியதர வர்க்கத்தினுள் உள்வாங்கப் பட்டது. இச் செயற்பாடுகளால் கூத்து நவீன மயப்படுத்தப்பட்டது எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இச் செயற்பாடுகளில் முக்கியமாகப்

பல மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டதாக அறிய முடிகின்றது. குறிப்பாகப் பெண் பாத்திரங்களுக்கு பெண்களை நடிக்க வைத்தமை, பெண்பாடகர்களைப் பாடவைத்தமை என்பன குறிப்பிடத்தக்கது. இச் செயற்பாடுகள் 1960களின் பின்னர் ஏற்படுத்தப்பட்டதாகப் பதிவுகள் கூறுகின்ற அதேவேளையாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் பாசையூர், கொழும்புத்துறை, குருநகர், நாவாந்துறை, ஆணைக்கோட்டை ஆகிய பகுதிகளில் 1960 களிற்கு முன் அல்லது இதே காலப்பகுதியில் அமரர் மனுவல் பாக்கியராசாத்தி, ஜோசவ்திரேசம்மா, வண்ணமணி ஆகிய மூன்று பெண்மணிகளும் கூத்து அரங்கில் துணிந்து நின்று செயற்பட்டவர்கள் என்பதுடன் 1960 ஆம் ஆண்டு குருநகரைச் சேர்ந்த அண்ணாவி ஜேம்ஸ் என்பவரால் அவ்வூர் பெண்பிள்ளைகளைக் கொண்டு "ஞானசௌந்தரி" என்ற கூத்தினைப் பழக்கி அரங்கேற்றியுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. கூத்துக்களின் வளர்ச்சியில் பெண்களின் பங்கு நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் கிடைத்திருக்கின்றது. குறிப்பாக, குருநகர் நாரந்தனை, கரம்பொன், புங்குடுதீவு போன்ற இடங்களில் இந்நிலைமை அதிகம் காணப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக :- 1860-1920 களில் வாழ்ந்த நாரந்தனை அண்ணாவி சவினை சந்தியப்பிள்ளையின் மகள் ரோசமுத்து சிறந்த பாடகி மட்டுமன்றி எல்லாக் கூத்து ராகங்களும் தெரிந்தவர். இவர்திருமறைக்கலாமன்ற பிரதி இயக்குனர் ஜோன்சன் றாஜ்குமாரின் பேர்த்தி யாருமாவார். இவர் தனக்குப் பல கூத்து இராகங்களை சொல்லித் தந்ததாக தனது ஈழத்துக் கத்தோலிக்கக் கூத்துக்கள் என்னும் கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மேலும் குருநகரில் 1960 ஆம் ஆண்டு "ஞானசௌந்தரி" என்ற கூத்து முற்று முழுக்க பெண்களாலேயே அரங்கேற்றப்பட்டது. இக் கூத்தில் திருமதி யோ. அன்பூலியட்- ஓட்டனாகவும், இ. மகேஸ் ஞானசௌந்தரியாகவும்,

ப. ரதி செமியோனாகவும், ம. கிம்போடினற்றா லேனாளாகவும், சூரிகமலா பிலேந்திரனாகவும் மரியகார்மேல் காவல்காரனாகவும் நடித்துள்ளனர். இதே பகுதியில் சாமிநாதன் அண்ணாவி யாரால் இருபாலாரையும் கொண்டு தயாரித் தளிக்கப்பட்ட "வாழ்க்கையின் புயல்" என்ற கூத்தில் நடித்த இவரது சகோதரியாரான பேபி என்பவர் இன்று சிறந்த அண்ணாவி யாராகத் திகழ்ந்த வருகின்றார். நட்டுவன் என்ற அண்ணாவி யாரின் பெண் உறவினர்கள் கூத்தின் ஆடலையும், பாடலையும் தெரிந்தவர்களாக களரியின் பின் நின்று ஆண்கலைஞர்களுக்கான ஊக்கசக்திகளாகத் திகழ்ந்துள்ளனர்.

வடமராட்சிப் பிரதேசத்தில் கற்கோவளம், மாதனை போன்ற இடங்களில் முற்று முழுக்கப் பெண் கலைஞர்களால் அரங்கேற்றப்பட்ட "காத்தவராயன் கூத்து" 1990 களிலிருந்து இடம்பெற்று வந்துள்ளன. எனவே கூத்து அரங்கில் பெண் பிரசன்னம் மறைமுகமாகவும், நேரடியாகவும் இருந்து வந்துள்ளன. ஆனால் சமூகக் கட்டுப்பாடுகள், புலம்பெயர் நிலை, சமூகப்பார்வைகள், மூடநம்பிக்கைகள் அவர்களது ஆளுமைகளை உள்ளடக்கியே அடக்கிய நிலை காணப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் தென்மோடிக் கூத்திலேயே முதன் முதலில் பெண்கள் அரங்கில் நடிக்கும் பாரம்பரியம் உருவாகியது. அடக்கி வைத்திருந்த தமது ஆளுமைகளை வெளியே கொண்டாந்த பெண்களில் பாசையூர் மனுவல் பாக்கியராசாத்தி என்பவர் 1955 ஆம் ஆண்டளவில் தனது கலைப்பணியை ஆரம்பித்தவர். 1967 இல் திருநீலகண்டன் என்ற கூத்தினை எழுதி 28 சதம் நுழைவுச் சீட்டிற்கு அரங்கேற்றினார். இதனால் தனது குடும்பத்துடன் முரண்பட்டு பிரச்சினைக்குள்ளானதாகத் தகவல்கள் கூறுகின்றன. மேலும் துதிப்பாடல்கள், நடசாதிப்பாடல்கள், ஆலயப்பாடல்கள் மடுமாதா, மண்ணீத்தலை, கிளாலி சந்தியோகு மையோ போன்ற ஆலயங்கள் மீது பாடியவர். இக்கலைஞர்

பாசையூரில் தலை சிறந்த அண்ணாவியார் களான பிலிப்பையா, அல்பிறட், நெல்சன் போன்றவர்களுடன் இணைந்து செயற்பட்ட பெருமைக்குரியவர். திருநீலகண்டர், ஞான சௌந்தரி, சமர்க்களவீரன் சந்தியோகு மையோ, சிரங்கேட்ட சிங்காரி போன்றன இவரால் எழுதப்பெற்று நெறிப்படுத்தப்பட்ட கூத்துக்களில் சிலவாகும். இவரது புதல்வியா ரான திருமதி செபஸ்ரியாம்பிள்ளை இரா ஜேஸ்வரி தாயின் வழியில் செயற்பட்டு வரு வதனால் அமரர் மனுவல் பாக்கியரா சாத்தியின் கலைப்பணி இன்றுவரை தொடர்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இதே காலகட்டங்களில் கொழும்புத் துறைக் கூத்துப் பாரம்பரியத்தில் இருந்து வந்த இன்னுமொரு பெண் அண்ணாவியார் திருமதி ஜோசவ்திரேசம்மா என்பவர் சிறு வயதிலிருந்தே கூத்துக்களில் நடித்து வந்தவர். மத்தேசு மவுறம்மா, எஸ்தாக்கியவர், ஜெனோவா, நொண்டி, பண்டாரவன்னியன், கிறிஸ் தோப்பர், தியாகராகங்கள் போன்ற பல கூத்துக்களை நெறிப்படுத்தியவர், தியாகராகங் கள் என்ற கூத்தினை இவரே எழுதி அண்ணாவி யாராக இருந்து நெறிப்படுத்தியவர். 1975 ஆம் ஆண்டு "நொண்டி" நாடகத்தினை அண்ணாவியார் பாவிலுப்பிள்ளையுடன் இணைந்து இலங்கை வானொலியில் ஒலிப் பதிவு செய்து ஒலிபரப்பியவர். அண்ணாவி யார் அருட்பிரகாசம் என்பவருடன் இணைந்து கூத்துச் செயற்பாடுகளில் அதிகம் ஈடுபட்ட இவரை திருமறைக் கலாமன்றம் 1993 ஆம் ஆண்டு நடத்திய அண்ணாவிமார் கௌரவிப்பு விழாவில் கௌரவிக்கப் பெற்ற வர். இளவாலையைப் பிறப் பிடமாகவும், ஆணைக்கோட்டையை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட வண்ணமணி என்பவரும் ஒரு சிறந்த அண்ணாவியாராவார். கலைக்குடும்பத்தில் பிறந்த இவர் சிறுவயதிலிருந்தே பல கூத்துக்களில் நடித்து வந்தவர். அண்ணாவி யார் திரவியம், மனோகரன் போன்றோரின் சகோதரியாரான இவர் இன்றும் முனைப்பு

டன் கூத்துக்களைப் பழக்கி வருகின்றார். கற்பலங்காரி, சங்கிலியன், அலங்காரரூபன், நொண்டி, ஊதாரிப்பிள்ளை போன்ற கூத்துக்களை இவர் மேடையேற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது. திருமறைக் கலாமன்றத்தின் அண்ணாவிமார் கௌரவிப்பு விழாவில் கௌரவிக்கப் பெற்றவர்.

நாவாந்துறைப் பிரதேசத்திலிருந்தும் கூத்து, இசைநாடகத் துறையில் பெண்களின் பங்கு அதிகளவில் உள்ளமையும் குறிப்பிடத் தக்கது. இப்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த திருமதி மேரியம்மா இரவீந்திரன் (சாந்தி) என்பவர் கூத்துப் பாரம்பரியத்திலிருந்து வந்தவர். 1968 ஆம் ஆண்டும் பிறந்த இவர் 1980 களிலிருந்து இத்துறையில் ஈடுபட்டு வருகின்றார். நாவாந்துறை டானியேல் பெலிக்கான் என்ற அண்ணாவியாரை முதற் குருவாகக் கொண்டு விஜயமனோகரன் என்ற கூத்தில் பிரவு பாத்திரமேற்று நடித்து கூத்து வாழ்வை ஆரம்பித்தார். தொடர்ந்து அருளப்பர், கண்டி அரசன், அலங்காரரூபன், சங்கிலியன், கற்பலங்காரி, எஸ்தாக்கியார், தேவசகாயம் பிள்ளை, ஏரோடியாள் சபதம், அனைத்தும் அவரே, ஞானசௌந்தரி, ஜெனோவா போன்ற கூத்துக்களில் மந்திரி, ஆலப்பிள்ளை, அலங் காரரூபி, சோழமன்னன், கற்பலங்காரி, தெயோபிஸ், ஞானப்பூ, ஏரோடியாள், யோபுவின் மனைவி லேனாள், கோவில் பணிப்பெண், ஆகிய பாத்திரங்களில் நடித்த வர். ஜெனோவா கூத்தினை நெறியாள்கை செய்தவர். அண்ணாவி ஆசீர்வாதம், பால தாஸ், பேக்மன் ஜெயராசா, ஜோன்சன் றாஜ்குமார் போன்றவர்களது நாடகங்களில் அதிகம் பங்கு கொண்டுள்ளார். கூத்து ஒலிப்பதிவு வெளியீடுகளில் பாடியவர். கூத்து நுணுக்கம் தெரிந்தவர். திருமறைக் கலாமன்றத் தினால் நடத்தப்பட்ட அண்ணாவிமார் கௌரவிப்பு விழாவில் கௌரவிக்கப்பட்டவர். 1990 களில் இருந்து இதேயிடத்தைச் சேர்ந்த கயல்விழி, பூவிழி ஆகிய இரு சகோதரிகளும் கூத்து, இசை நாடகம், நவீன

நாடகத்துறைகளில் கொடிகட்டிப் பறந்த சகோதரக் கலைஞர்களாவார். 1994 ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதிகளில் யாழ் திருக்குடும்பக் கன்னியர் மடம் மகாவித்தியாலய மாணவிகளாக இருந்த காலத்தில் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் செயற்பாடுகளில் இணைந்து பல கூத்து, இசை நாடகங்களில் தமது நடிப்பாலும் பாடும் திறமையாலும் பல ரசிக உள்ளங்களைக் கொள்ளை கொண்டவர்கள். திருமறைக் கலாமன்றத்தின் பிரதான தயாரிப்புகளில் பிரதான பாத்திரங்களை ஏற்று நடித்தவர்கள். ஞானசௌந்தரி, ஜெனோவா, ஜீவப் பிரயத் தனம், சோழமன்னன், மயான காண்டம், ஏழுபிள்ளை நல்லதங்காள் போன்ற நாடகங்களில் பிரதான பாத்திரங்களேற்று நடித்தவர்கள். தற்பொழுது இலண்டனிலும், சுவீற்சலாந்திலும் வசித்து வருகின்றனர்.

இல 46, சென் அன்ரலிஸ் றோட் பாசையூர் என்ற முகவரியில் வசித்து வரும் திருமதி செபஸ்ரியாம்பிள்ளை இராஜேஸ்வரி என்பவர் அண்ணாவியார் அமரர் திருமதி மனுவல் பாக்கியராசாத்தி என்பவரின் புதல்வியாராவார். 1954 இல் பிறந்த இவர் தனது தாயாரிடம் ஆரம்பக் கலையறிவைப் பெற்றுக்கொண்டதோடு அவரது கூத்துக் களிலும் சிறு வயது முதல் நடித்தும் வந்துள்ளார். இவர் இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய கலைகளில் முழுமனதுடன் ஈடுபட்டு வருவதுடன் நாட்டுக் கூத்துக்களை எழுதி நெறியாங்கை செய்து அரங்கேற்றியவர். இவரால் மன உறுதி, வெற்றிவேல் வெற்றி, விக்கிர மாதித்தன், வலகம்பா பாலைவனப் புதல்வர்கள், இஸ்ரவேல், கம்லெற் மன்னன் ஆகிய நாட்டுக்கூத்துக்களையும் தொடரும் வெற்றி, தியாகச்சுடர், பாவமன்னிப்பு, தேவமைந்தன், ராஜமகுடம் போன்ற இசை நாடகங்களையும் எழுதியவர். இவரால் நெறிப்படுத்தப்பட்ட நாடகங்கள் பாசையூர் சென் செபஸ்ரியார் அரங்கு, துண்டி, வியைட்டு மைதானம், இளங்கலைஞர் மன்றம், பாசையூர் புனித

அந்தோனியார் விளையாட்டரங்கு, யாழ் வைத்தீஸ்வரக் கல்லூரி போன்ற இடங்களில் அரங்கேற்றப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது. இவருடைய கலைச் சேவையைப் பாராட்டி பாரம்பரிய கலைகள் மேம்பாட்டுக் கழகம் 2005 ஆண்டு நல்லூர் துர்க்கா மணி மண்டபத்தில் நடத்திய விழாவில் முடிசூட்டி "மரபுக்கலைச்சுடர்" என்ற பட்டம் வழங்கியதுடன், பாசையூர் சென்யோசப் வித்தியாலய உபஅதிபரால் பொன்னாடை போர்த்தியும் கௌரவிக்கப் பெற்றவர்.

பிரான்சிஸ் பத்மாமாலினி என்பவர் பாசையூரைச் சேர்ந்த கூத்து, இசைநாடகக் கலைஞராக வாழ்ந்து வருகின்றார். பிரபல நாடகக் கலைஞரான யூட்கொலின் என்பவரது சகோதரியான இவர் அண்ணாவியார் அமரர் மனுவல் பாக்கியராசாத்தியின் வழிகாட்டலில் தனது நான்காவது வயதில் "திருநீலகண்டன்" என்ற கூத்தில் ஞானப்பூ என்ற பெண்பிள்ளைப் பாத்திரம் ஏற்று நடிக்கத் தொடங்கியவர். அன்று தொடங்கிய இவரது கலைப் பயணம் ஞானசௌந்தரி (லேனாள்) வீரகுமாரனின் சபதம், பிரகாசராசன் (முன்அரசன்), அரக்கன், பாம்பாட்டி, விக்கிரமதித்தன், தியாகத் தழும்பு, சமர்க்களவீரன் சந்தியோகுமையோ போன்ற கூத்துக்களிலும், எல்லாளன் என்ற இசை நாடகத்திலும், கயல்விழி, பூவுக்குள் பூகம்பம், புயலானதேசம், வெற்றிய நாளை சரித்திரம் சொல்லும் முதலான கற்பனை வரலாற்று நாடகங்களிலும் தனது நடிப்பாற்றலை வெளிப்படுத்தியவர். பாசையூரின் பிரபல நடிக்காளான ஞா.லோறன்ஸ், ஜீவராசா, றொபின்சன், டேமியன், யூட்ஸ் கொலின்ஸ் போன்றவர்களுடன் இணைந்து நடித்தவர் என்பதுடன் இன்றும் நடித்து வருகின்றார்.

யாழ்ப்பாணம் பாரம்பரியக்கலைகள் மேம்பாட்டுக்கழகம் முல்லைப் பாங்கிலே அரங்கேற்றப்பட்ட "வேழம்படுத்த வீராங்

கனை" என்ற ஆட்ட நாட்டுக்கூத்தில் நல்லூரை வசிப்பிடமாகக் கொண்ட தாட்சாயினி என்ற ஆசிரியை அரியாத்தை என்ற பாத்திரமேற்று நடித்துள்ளார்.

திருமறைக் கலாமன்றத்தினால் உருவாக்கப்பட்டவர்களில் தாழையடிப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த திருமதி ரசித்தா சாம்பிரதீபன் கூத்துக்களில் தனது நடிப்பாற்றலை வெளிப்படுத்தியவர். தற்பொழுது லண்டனில் தீபம் தொலைக்காட்சியில் பணிபுரிந்து வருகின்றார் மேலும் ஜான்சி, டினோயா உதயகுமார், தாரணி போன்றவர்கள் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் கூத்து, இசை, நாடகச் செயற்பாடுகளில் பங்கெடுத்து வரும் கலைஞர்களாவர்.

சிந்துநடைக் கூத்து எனப்படுகின்ற காத்தவராஜன் கூத்துக் கலையில் பல கிராமங்கள் இன்றும் அதன் பொலிவுடன் ஆடிவருகின்றன எனலாம். குறிப்பாக ஆதித்தன் வளவு கோப்பாய் தெற்கு பிரதேசத்தில் குடும்ப உறுப்பினர்களால் ஆடப்பட்டு வருகின்றமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. சின்னராசா தனுசா (சின்னக்காத்தான், ஆரியப்பூமாலை), விக்னேஸ்வரன் கிரியா (அம்மன்), சிறிகாந்தன் சந்திராதேவி (நடு அம்மன்), இராமச்சந்திரன் லக்கிகா (அம்மன்) ஆகியவர்கள் ஆடி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இசைநாடக மரபு/ஸ்வசல் நாடக மரபு

ஜனரஞ்சக மகிழ்விப்புக் கலையாகத் திகழ்ந்த இக்கலை வடிவில் வருகின்ற பெண் பாத்திரங்களை "ஸ்திரிபார்ட்" என்றே அழைப்பர். முன்னைய காலங்களில் இந்நாடகங்களில் வருகின்ற பெண் பாத்திரங்களை ஆண்களே நடித்ததுண்டு. யாழ்ப்பாணத்திற் கூடச் சந்திரமதி இரத்தினம், சுபத்திரை ஆழ்வார் என்று அழைக்கப்படும் இசை நாடகக் கலைஞர்கள் இருந்துள்ளனர். தமிழ் நாட்டில் குடும்பக் கலையாக வளர்ந்த இக்கலைவடிவத்தில் (கே.பி. சுந்தராமப்பாளும் கணவர்

கிட்டப்பாவும், எம்.ஆர். கோவிந்தசாமிப் பிள்ளை அவரது மனைவி வடிவாம்பாள், எம்.எஸ். சுப்புலட்சுமி சகோதரி சாரதா) இருந்து வந்தமையால் இக்கலைகளுக்கூடாகப் பெண் கலைஞர்களை அறிமுகம் செய்து (Women Artist). பாலாமணி அம்மையார், பாலாம்பாள், இராஜாம்பாள், சாரதாம்பாள், அரங்கநாயகி, வி.பி.ஜானகி போன்ற பெண் கலைஞர்களின் தலைமைத்துவத்தில் நாடக சபைகள் இருந்தது போல யாழ்ப்பாணத்தில் எவையும் உருவாகவில்லை என்பது திண்ணம். ஆனால் 1939 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாட்டிலிருந்து செட்டிமாரால் யாழ்ப்பாணத்திற்கு அழைத்து வரப்பட்ட இத்தகைய நாடகக் குழுக்களால் இங்கு இசைநாடக முறை பரவத் தொடங்கியது. இதன் வழியாக ஈழத்தில் சந்திரா சரவணமுத்து சகோதரி இந்திரா, கன்னிகா பரமேஸ்வரி என்பவர்கள் தமிழ் நாட்டினைச் சேர்ந்தாலும் யாழ்ப்பாணத்திலேயே நிரந்தரமாக வாழத் தொடங்கினர். மேலும் யாழ்ப்பாணத்தில் இவர்களது ஆற்றுகைகளால் கவரப்பட்ட நம்மவர்களால் பின்பற்றப்பட்ட வகையில் உருவானதே ஈழத்து இசை நாடகமாகும். இதில் குறிப்பாக ஆண்களே நடித்து வந்துள்ளனர். இப்பரம்பரையில் உருவான தலைசிறந்த இசை நாடக மேதையான நடிசுமணி V.V. வைர முத்துவினது புதல்விகளே ஆரம்ப காலங்களில் இத்தகைய நாடகங்களில் தந்தையாருடன் சிறு சிறு பாத்திரங்களாக நடித்து வந்தமை பற்றி அறியமுடிகின்றது. அந்த வகையில் இன்று திருமணமாகி இத்துறையில் புகழ்பெற்று விளங்கும் லலிதா நவரட்ணம், வசந்தா ஐயாத்துரை, ஜெயந்தா தவராஜா போன்றவர்களைக் குறிப்பிடலாம். தற்காலத்தில் இசை நாடகத்தில் கொடிகட்டிப்பறக்கும் ம. தைரிய நாதனின் புதல்வியான செல்வி தைரியநாதன் சுயானந்தி என்பவர் சிறந்த இசை நாடகக் கலைஞராக விளங்குவதுடன் நெறியாளராகவும், கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்தில்

அரங்கியல் விரிவுரையாளராகவும் விளங்கி வருகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. திருமறைக் கலாமன்றத்தினால் வழர்த்தெடுக்கப்பட்ட இசைநாடகக் கலைஞர்களில் நாவாந்துறையைச் சேர்ந்த கயல்விழி, பூவிழி ஆகிய இரு சகோதரிகளும் 1990 களின் பின்னர் இக்கலையில் கணிசமான பங்கினை வழங்கியுள்ளனர். (பார்க்க சுத்து)

நவீன அரங்கு

இத்தகைய அரங்க முயற்சிகள் ஈழத்தில் கலையரசு க. சொர்ணலிங்கத்தினால் பின்பற்றப்பட்டு அரங்கேற்றப்பட்ட தமிழகத்தின் பம்பல் சம்பந்த முதலியாரின் நாடக முறைமையோடு ஆரம்பிக்கின்றதென ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இத்தகைய அரங்குகளில் பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் சு.வித்தியானத்தன் போன்றோரது முயற்சிகளும் ஈழத்தில் புதிய முயற்சிகளாக அமைகின்றன. இவர்களது முயற்சிகள் பல்கலைக்கழக மாணவ, மாணவிகளை வைத்துக்கொண்டு அரங்கேற்றிய இயற்பண்பு நாடக செல்நெறியும், ஈழத்தின் கூத்துக்களின் புத்தாக்க முயற்சியும் 60 களில் முக்கியமான அரங்க நடவடிக்கைகளாகின்றன. இதற்கு முன்னதாகவே கலையரசு க.சொர்ணலிங்கத்தினால் செயற்படுத்தப்பட்ட அரங்கில் ஆண்களே பெண் வேடம் தரித்து நடத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் பல்கலைக்கழக அரங்க முயற்சிகளில் பெண் பாத்திரங்களைப் பெண்களே நடத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகைய முயற்சிகளில் குறிப்பிட்ட காலம் தொடர்ந்தது. அரங்கியல் தொடர்பிலான இரண்டு வருடக் கல்வி டிப்ளோமா பாடநெறியில் வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம் என்ற பெண்மணி ஒருவர் பயின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கற்கை நெறியின் பிற்பட்ட காலங்களில் யாழ்ப்பாணத்தில் (76 இன் பின்) நாடக அரங்கக் கல்லூரியின் உதயத்துடன் தயாரிக்கப்பட்ட நாடகங்களில் பெண்கள் பங்கு கொண்டுள்ளனர். குறிப்பாக

அ. தார்சீசியஸ் அவர்களால் நெறிப்படுத்தப்பட்ட கோடை என்ற நாடகத்தில் திருமதி ஆனந்தராணி பாலேந்திரா என்பவர் செல்லம் என்ற பாத்திரத்தில் நடத்துள்ளதுடன், அவளேன்கலங்குகிறாள், கண்ணாடி வார்ப்புகள், மழை, ஒரு பாலைவீடு, புதியதொரு வீடு போன்ற நாடகங்களிலும் தனது காத்திரமான பங்கினை வழங்கிய இவர் தற்போது இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்து வருகின்றார். அதேபோல பேராசிரியர் மௌகருவினால் தயாரிக்கப்பட்ட "சங்காரம்" நாடகத்தில் திருமதி கலாதேவராசா என்பவர் நடத்துள்ளார். இதே காலகட்டங்களில் பாடசாலைகள், கல்லூரிகளிலும் நாடகங்கள் தயாரிக்கப்படலாயின. இதன் வழியாகப் பல தலை சிறந்த பெண்கலைஞர்கள் உருவாகியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. தெல்லிப்பளை மகாஜனக்கல்லூரி மூலம் திருமதி கோகிலா மகேந்திரன், பகிரதிகணேசதுரை, வினோதினி ஸ்ரீமேனன், ஜெயரஞ்சினி ஞானதாஸ், நவதர்சினி கருணாகரன் போன்றவர்களும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அதே வேளை பாடசாலைகளுக்கு வெளியே பலர் உருவாகினர். அவர்களின் திறஞ்சினி ஜீவரட்ணம், தவச்செல்வி, மாலா, தாரணி, உதயகுமார், டினோஜா, செல்வி, திருமதி மலர்விழி, கெங்காதரன், திருமதியசோதரா சாந்தகுமார், திருமதி நிருபாகாசிநாதன், அருட்செல்வி போன்ற ஒரு சிலர் அரங்கக் கலைஞர்களாக, நெறியாளர்களாக, நடிகைகளாகத் திகழ்ந்து வருகின்றனர். பல்கலைக் கழகத்தில் அரங்கியற் கற்கை நெறியாகியதன் பின்னர் நாடகமும் அரங்கியலும் பாடத்தினை பட்டப் படிப்புகளிற் பல மாணவிகள் பின்பற்றி அரங்கியற் பட்டதாரிகளாக வெளியேறியுள்ள போதிலும் அரங்கியலின் தத்துவார்த்த ரீதியில் இன்றும் செயற்பட்டு வருபவர்களாகத் திருமதி ஜெயரஞ்சினி ஞானதாஸ், திருமதி நவதர்சினி, கருணாகரன், திருமதியசோதரா சாந்தகுமார், திருமதி நிருபாகாசிநாதன், திருமதி வைதேகி செல்மர்ளமில், திறஞ்சினி ஜீவரட்ணம் ஆகியோர் தாம்

சார்ந்த இடங்களில் அரங்கியற் கலைஞர் களாகவே வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

தீருமதி கோகிலா மகோந்திரன்

1950 ஆம் ஆண்டு தெல்லிப்பளை என்னும் இடத்தில் பிறந்தவர். தெல்லிப்பளை மகாஜனக்கல்லூரியில் மாணவியாக இருந்த காலத்தில் ஆசிரியர் அமரர் செ. சுதிரேசர் பிள்ளை அவர்களின் வழிகாட்டலில் பெற்ற நாடகப் பயிற்சி மற்றும், அமரர் கலைப் பேரரசு, ஏ.ரீ. பொன்னுத்துரை அவர்களிடம் பெற்ற பயிற்சிகள் மூலம் நாடகத்துறையில் தனக்கென்றொரு இடத்தினை ஏற்படுத்தி யுள்ளார். தெல்லிப்பளை, கலை இலக்கியக் களம், சோலைக்குயில் அவைக்காற்றுக்களம் ஆகிய கலை நிறுவனங்களை உருவாக்கிப் பல கலைப் பணியாற்றி வந்தவர். இந் நிறுவனங் கள் மூலம் பல்வேறு மாணவர்களை உருவாக்கி னார். நாடகக்களப்பயிற்சிகள் வழங்குதல், நாடகம் தயாரித்தல், எழுதுதல், நடித்தல் என ஈடுபாடுள்ள இவர் "கோலங்கள் ஐந்து" என்ற ஐந்து நாடகங்களடங்கிய நாடக நூலையும், "கிரேக்கத்தின் தொல்சீர் அரங்கு" என்ற நூலையும் வெளியிட்டுள்ளதுடன் வட இலங்கை சங்கீத சபையின் நாடகமும் அரங்கியலும் கற்கைநெறியில் ஆசிரியர் தராதரம் சித்தி பெற்று "கலாவித்தகர்" பட்டம் பெற்றவர். மேலும் இச்சபையின் நாடக அரங்கியல் பாடத்தின் பிரதான பரீட்சகராகவும் இணைப் பாளராகவும் பணியாற்றியவர். இருட்டுக்குள் சுருட்டி, குருவிசுவமறந்ததோ, ஆலயம் தொழுவது, மீண்டும் நிலவு பொழியும் ஆகிய நாடகங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. வலிகாமம் வடக்கு கலாசாரப் பேரவையினரால் கலைச்சுடர் விருது வழங்கப்பட்டவர்.

தீருமதி பகீரதி கணேசுதரை

தெல்லிப்பளை மாவிட்டபுரத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் மகாஜனக் கல்லூரியில் அரங்கியல் ஆசிரியராகக் கடமை யாற்றி வருவதுடன் இயல்பாகவே கலைப்

பாரம்பரியக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். வட இலங்கை சங்கீத சபையில் அரங்கியல் கற்கைநெறியில் ஆசிரியர் தராதரம் சித்தி பெற்று கலாவித்தகர் பட்டம் பெற்றவர். சோலைக்குயில் அவைக்காற்றுக்களத்தில் சிறந்த செயற்பாட்டாளராகவும் பணியாற்றி யவர். சாபமும் சக்கரவர்த்தியும், ஞானப்பூ, நானபோனால், நிழலைத்தேடும் நிஜங்கள், அசோகா போன்ற நாடகங்களை எழுதி நெறிப்படுத்தியவர்.

தளறஞ்சினி ஜீவரட்ணம் (வனயா)

யாழ்ப்பாணம் இந்துமகளிர் ஆரம்பப் பாடசாலையின் அதிபராகவும் மிகச்சிறந்த அரங்கியலாளராகவும் செயற்பட்டு வருவதுடன் சிறந்த சிறுவர் அரங்கச் செயற்பாட்டாளராகவும் மிளிர்ந்து வருகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. அமரர் பஞ்சலிங்கம் அவர்கள் யாழ்ப்பாண மாவட்ட அரசாங்க அதிபராகக் கடமையாற்றிய காலத்தில் உருவாக்கப் பெற்ற கலாசாரப் பேரவையினூடாக வழங்கிய நாடகக் களப்பயிற்சியில் பங்கு கொண்ட பெண்கலைஞர்களில் ஒருவர்.

தீருமதி ஜெயரஞ்சினி ஞானதாஸ்

காங்கேசன்துறையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் தெல்லிப்பளை மகாஜனக் கல்லூரி மாணவியாக யாழ். பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டவர். பாடசாலைக்காலம் முதல் பல்கலைக்கழகம் வரை என்றில்லாமல் இன்று வரை தனது அரங்க முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் யாழ்ப்பாணத்தின் மிகச் சிறந்த பெண் அரங்கியலாளர் ஆவார். இவர் யாழ். பல்கலைக்கழக நாடகமும் அரங்கியலும் சிறப்புறப் பட்டம் பெற்றதுடன் இதே துறையில் ஈழத்துத் தமிழ் அரங்கில் பெண் என்ற விடயத்தில் ஆய்வு செய்து முதுகத்துவ மாணிப் பட்டம் பெற்ற முதற் பெண் ஆய்வாளராவார். யாழ் பல்கலைக் கழகத்தில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றித் தற்பொழுது

மட்டக்களப்பு விபுலானந்தா இசை நடனக் கல்லூரியில் அரங்கியல் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றி வருகின்றார். நாடக எழுத்தாளர், தயாரிப்பாளர், நெறியாளர், நடிகர், ஆய்வாளர் எனப்பன் முகம் கொண்ட இவர் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, கலாநிதி குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் கலாநிதி க. சிதம்பரநாதன் ஆகியோரால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டவர். "கூர், எச்சில் இலை" இவரது சிறந்த படைப்பு களாகும். ஈழத்துத்தமிழ் அரங்கில் பெண் என்ற தனது ஆய்வுக்கட்டுரையை நூலாக்கம் செய்துள்ளார். நாடகப்பட்டறைகள், ஆய்வு முயற்சிகள் என இவரது பணிகள் ஏராளம். இவர் பெண்ணியல்சார் செயற்பாடுள்ள வராகவும், அரங்கினைப் பெண்ணியம் சார்ந்த செயற்பாடுகளுக்குப் பயன்படுத்துவதுடன் முனைப்புள்ள அரங்கச் செயற்பாட்டாளராகவும் இன்று திகழ்கின்றார்.

திருமதி நவதர்சினி கருணாகரன்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் நாடகமும் அரங்கியலும் சிறப்புறப் பட்டதாரியான இவர் நண்கலைத்துறையில் அரங்கியல் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றி வருவதுடன் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் M.A பட்டமும் Production Operation என்ற விடயத்தில் டிப்ளோமாப் பட்டத்தினை இலண்டனிலும் கற்றுப் பெற்றுக்கொண்டவர். இவர் அரங்கியல் எழுத்தாளர், நெறியாளர், தயாரிப்பாளர், நடிகர், ஆய்வாளர், எனப் பல்துறை வகிபாகமுடையதுடன் தூது, கானல் என்ற நிருத்திய நாடக வகைகளையும், அபிஞ்ஞான சாகுந்தலம், முகில்களின் நடுவே ஆகிய நாடகங்களை நெறியாள்கை செய்தவர். பொய்க்கால், முகில்களின் நடுவே, Mid Summer night dream, M the Draggel போன்ற நாடகங்களில் நடித்தவர். அன்பனதுறும் அயலார், ஓதெல்லோ, செவ்விளக்கு ஆகிய நாடகத் தயாரிப்புகளில் அரங்க முகாமையாளராகப் பணியாற்றியவர். அரங்க விமர்சனங்கள், அரங்க ஆய்வுக் கட்டுரைகள், மொழி

பெயர்ப்பு அரங்கக் கட்டுரைகள் என்பவற்றில் தடம்பதித்துள்ள இவர் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, கலாநிதி ம. சண்முகலிங்கம், கலாநிதி க. சிதம்பரநாதன் ஆகியோரின் வழிப்படுத்தலில் அரங்கியற் செயற்பாட்டாளராக இன்றும் வாழ்ந்து வருகின்றார்.

திருமதி வைதேகி செல்மர் எயில்

யாழ் திருக்குடும்பக்கன்னியர் மடம் தேசிய பாடசாலையில் கல்வி கற்ற இவர் யாழ்ப்பல்கலைக்கழக அரங்கியல் சிறப்புப் பட்டதாரியாவார். தமிழ்நாடு புதுவைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அரங்கியலில் M.A பட்டம் பெற்றதுடன் புதுடெல்லியில் அமைந்துள்ள தேசிய நாடகப்பள்ளி நடத்திய ஒரு மாதகால நவீன அரங்கப் பயிற்சியிலும், அசாமில் நடைபெற்ற ஒரு மாத "Phsical languag" என்ற பயிற்சியிலும் தஞ்சாவூர்ப் பல்கலைக்கழகத்தால் நடத்தப்பட்ட நான்கு நாள் பரிசோதனைக்கான அரங்கப் பயிற்சியும் கொழும்பில் இருவாரங்கள் இடம்பெற்ற சோமலதா சுபசிங்கவின் Cerative Recreative for Children என்ற பயிற்சியிலும் யாழ்ப்பாணத்தில் தொம்சன் அவர்களால் நடத்தப்பட்ட பிரயோக அரங்கப் பட்டறையிலும், திருமறைக் கலாமன்றத்தின் அரங்கப்பட்டறைகளிலும் பங்குகொண்டு தனது அரங்க ஆளுமைகளை வளர்த்துக் கொண்டவர். 2002 ஆம் ஆண்டு திருமறைக் கலாமன்றம் நடத்திய நாடக அரங்கியல் சார்ந்த கண்காட்சியில் "எலிசபெத்கால அரங்கு" என்னும் விடயத்தில் காட்டுருக்கள் அமைத்துப் பங்கு கொண்டதுடன் 2007 ஆம் ஆண்டு யாழ். பல்கலைக்கழகம் நடத்திய "அக்கோலங்கள்" கண்காட்சியில் தனது பங்களிப்பினை வெளிப்படுத்தியதோடு யாரேனும், நீதி கேட்டாள் சோழ நாட்டாள் ஜீவப்பிரயத்தனம், குருதி கழுவிய குவலயம், நீதியின் இருக்கைகள், நட்சத்திர வழி, நிலாக்கட்டம், மக்பெத், திரௌபதி வஸ்திராபரணம், கோயில், மாயவலை, மீண்டும் பிறப்புண்டேல் போன்ற நாடகங்

களிற் பங்கு கொண்டு தனது நடிப்பாற்றல் மூலம் அரங்கில் வெளிப் பட்டவர். இதனை விட தவிப்பு, ZOO, காணல், நீரோ, விடியலின் பிரசவம், நிழலொன்று அனலாக, மனிதம் போன்ற நாடகங்களினை எழுதி நெறியாளுகை செய்துள்ளார். **திருமதி யசோதா சாந்தகுமார்** மற்றும் **திருமதி நீருபா காசிநாதன்** ஆகியோரும் யாழ் பல்கலைக் கழகத்தில் அரங்கியலை சிறப்புப் பாடமாகக் கற்றுத் தேறிப் பெண்களில் இன்றும் தொழிற்பட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களாவர். திருமதி யசோதரா சாந்தகுமார் நிகழ்ச்சித் திட்ட உதவியாளராகக் கடமை புரிந்து வருகின்றார்.

நீருபா காசிநாதன் கலாசார உத்தியோகத்தராகக் கடமை புரிவதுடன் தான் கற்ற அறிவைக் கடமை ரீதியாக மிகவும் சிறப்பான முறையில் செயற்படுத்தி பல விழிப்புணர்வு நாடகங்களையும், பட்டறை களையும் செயற்படுத்தி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

திருமதி வினோதிவி பரீமேனன்

பன்னாலை தெல்லிப்பளையைச் சேர்ந்த இவர் தெல்லிப்பளை மகாஜனக்கல்லூரியில் கற்ற காலத்தில் ஈடுபட்ட நாடகச் செயற்பாடுகளோடு நின்று விடாமல் இன்று வரை செயற்பட்டுக் கொண்டிருப்பதுடன் யாழ் மாவட்ட இளைஞர் சேவைகள் அதிகாரியாகக் கடமையாற்றி வருகின்றார். தெல்லிப்பளை மாவட்ட வைத்தியசாலையில் நாடக வழி உள நலச் சிகிச்சையாளராக நீண்ட காலம் பணியாற்றியவர். 1999 ஆம் ஆண்டு தேசிய இளைஞர்கள் சேவை மன்றத்தினால் நடத்தப்பட்ட தனிநடிப்புப் போட்டியில் ஜனாதிபதி விருது பெற்றவர். நாடகப் பிரதிகள் எழுதுதல், நடித்தல், நெறியாளுகை செய்தல் எனத் தனது செயற்பாடுகளை இன்றும் செய்துகொண்டிருக்கின்றார்.

திருமதி மலர்விழி கெங்காதான்

காங்கேசந்துறையில் பிறந்த இவர் தெல்லிப்பளை சோலைக்குயில் அவைக்

காற்றுக்களத்தில் இணைந்து திருமதி கோகிலா மகோந்திரனிடம் பயிற்சிபெற்றுச் சிறந்த நடிகையாகவும், நெறியாளராகவும் திகழ்ந்தவர். வட இலங்கை சங்கீத சபையின் ஆசிரியர் தராதரப் பரீட்சையிற் சித்தி பெற்றவர். முயலார் முனைகிறார், வான் விளிம்பில் நட்சத்திரம், கோவலன் கண்ணகி, நிலவு, பாதம் போன்ற நாடகங்களை நெறியாள்கை செய்ததுடன் தானும் ஒரு பாத்திரத்தினை ஏற்று நடித்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

1990களில் பட்டப்படிப்புகள் கல்லூரியினால் தயாரிக்கப்பட்ட கோடை நாடகத்தில் **தவச்செல்வி**, **மாலா** ஆகியோர் முறையே செல்லம், கமலா என்ற பாத்திரங்களில் நடித்துள்ளனர். மாலா தற்பொழுது லண்டனில் வசிக்கின்றார். தவச்செல்வி ஆசிரியையாக அச்சுவேலியில் வாழ்ந்துவருவதுடன் அரங்கியலைக் கற்பித்து வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. **சந்திரா தர்மலிங்கம்** மிகச் சிறந்த அரங்கியலாளராக இருப்பதுடன், யாழ். பல்கலைக் கழகத்தின் நாடகமும் அரங்கியலும் சிறப்புக் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்றவர்.

நிறைவாக

இதுவரையில் மேலே கூறப்பட்ட விளக்கங்களையும், அரங்க நிலையில் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்பு நல்கிய பெண் கலைஞர்கள் பற்றிய செயற்பாடுகளையும் ஆராய்ந்து கண்டுகொண்டதன் அடிப்படையில் நாம் பின்வரும் முடிவுகளை எய்தக்கூடியதாக உள்ளது. 1960ஆம் ஆண்டு களுக்கு முன்னரும், அதற்குப் பின்னரும் அரங்க நிலையில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அரங்கில் தோன்றிய பெண் அணங்குகளினுடைய பட்டியற் படுத்தப்பட்ட விபரணங்களை நோக்கும் போது அதிசயிக்கத்தக்க முடிவுகளைத் தவிர்க்க முடியாதபடி நாம் பெற்றுக்கொள்கின்ற வாய்ப்புக் கிடைத்துள்ளது. அதாவது, 1940 அல்லது 1950களில் அரங்கில் தோன்றிய பெண் கதாபாத்திரங்கள்

ஆண்களினால் உருமேற்கொள்ளப்பட்டதன் விளைவாகத் தோற்றம் பெற்றவைகளாகும். ஆனால், 1960களில் இருந்து அரங்கில் தோன்றிய பெண் கதாபாத்திரங்கள் ஆண்களினால் உருமேற்கொள்ளப்பட்டதன் விளைவாக தோற்றம் பெற்றவைகளாகும். ஆனால் 1960களில் இருந்து அரங்கில் தோன்றி இலக்கியத்திற்கு வளம்சேர்த்த பெண் கதாபாத்திரங்கள் இயல்பானவையாக இருந்த தோடு அப்பணிகளிலும் அவர்கள் செயலாற்றி யிருந்தமையைக் காணமுடிவதும் குறிப்பிடத் தக்கது. இத்தகைய ஒரு பின்னணியிற் பெண் பாத்திரங்களை ஏற்று நடித்த பெண்கள் தத்தமது குடும்பப் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற் காகவோ, அல்லது குடும்பத் திற்குப் புகழை ஈட்டிக் கொடுப்பதற்காகவோ அன்றி, அவைக் காற்றுக்கலைகள் மீதிருந்த பற்றுக் காரணமாகவே மிகுந்த துணிவுடனும், உற்சாகத்துடனும் நாட்டுக்கூத்தில் நடிகர்களாக, பக்கவாத்தியத்தில் பாடகர்களாக, அண்ணாவி யாராக பங்கும் பணியும் ஆற்றி ஈழத்துத்தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிற்கு வளம் சேர்த்த தன்மையைக் காண்கிறோம்.

இத்தகைய ஒரு சமூக மாற்றத்தின் பின்னணியில்: கலைகளில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சிகளில் இக் காலகட்டத்துப் பல்கலைக் கழகங்களில் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டோர் சற்று மயக்கமான கருதுகோள்களை முன் வைத்துச் சென்றிருந்தமையும் காண்கின்றோம். அதாவது அவைக்காற்று அரங்குகளில் வரும் பெண் பாத்திரங்களுக்கு உண்மையான பெண்களை நடிக்கவைக்கும் செயற்பாடு பல்கலைக்கழக அவைக்காற்று அரங்குகளினூடாகத்தான் உருவாக்கப்பட்டது எனப் பிரேரிக்கப்பட்ட முடிவுகள் இக்கட்டுரை

யினூடாக மீள் வாசிப்பிற் குட்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பது தெளிவாகின்றது. 1960 களிற்கு முன்னரேயே கொழும்புத்துறை, பாசையூர், குருநகர், தீவகம், இளவாலை போன்ற கலைப்பிராந்தியங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கத்தோலிக்க சமயம் சார்ந்த கூத்துக்களிலே பெண்களே பின்னணியில் நின்று பங்களித்திருந்தமையைக் காண்கின்றோம். அந்த நிலையானது 1960 களின் பின்னர் மேடையிலே தோன்றி அவர்களை நடிக்கத் தூண்டியது. எனவே, நாட்டின் பல்கலைக் கழகங்களின் தமிழர் நாட்டுக்கூத்தின் "மீள் கண்டுபிடிப்பும் புத்தாக்கமும்" நிகழ்ந்த சமயத்திற் பெண்கள் தமிழ் நாட்டுக் கூத்து மரபில் மேற்குறிப்பிடப் பட்ட கிராமங்களில் மக்கள் முன் தோன்றித் தத்தமது பங்களிப்பினை நல்கிக்கொண்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாய்ப்பவானது இத்துடன் நின்று விடாது தொடர்ந்தும் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டிய தாகவுள்ளது. பெண்நிலைவாதம் என்ற புதிய கற்கைநெறி இன்று பல்கலைக் கழகங்களின் பாடவிதானங்களில் முன்னிலைப்படுத்தப் படுகின்ற ஒரு காலகட்டத்தில் நாம் அரங்கில் தோன்றி நடித்த அப்பெண் கலைஞர்களது அவைக்காற்றுக் கலைப் பங்களிப்பினை நடு நிலையாக நின்று சிந்திப் பதற்கு இதுவே தருணம். ஆதலால், தொடர் ந்தும் இந்த ஆய்வினை முன்னெடுத்துச் சென்று, இப் பெண்கலைஞர்களது சமூக, பொருளாதார வாழ்வியலில் அவர்கள் எதிர்நோக்கியிருந்த நன்மையானதும், பாதகமானதுமான விளைவுகளை ஆராய வேண்டிய ஒரு கடப்பாடு எம் அனைவருக்கும் உண்டென்பதனை மறந்து விடக்கூடாது.

நேர்காணல்கள்

1. ஜோன்சன் றாஜ்குமார் - பிரதி இயக்குநர், திருமறைக்கலாமன்றம். 2010-09- 04
2. கலாபூஷணம் G.P பேர்மினஸ் - நடிகர், திருமறைக்கலாமன்றம். 2010-09-04
3. திருமதி நவதர்சினி கருணாகரன் - விரிவுரையாளர், யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம் 2010-09-05
4. திருமதி வைதேகி செல்மர் எமில் - ஆசிரியர், யாழ்ப்பாணம். 2010-09-03
5. பொ. தயாநிதி - செயலாளர், பாரம்பரிய கலைகள் மேம்பாட்டுக்கழகம். 2010-09-08
6. A.R. விஜயன் - ஆசிரியர், யா / இளவாலை கென்றியரசர் கல்லூரி. 2010-09-02
7. அலைக்காண்டர் ரொபின்சன் - 3 ஆம் குறுக்குத்தெரு, பாசையூர். 2010-09-10
8. அந்தோனிப்பிள்ளை ஜோசேப் - ஓடக்கரை நோட், குருநகர். 2010-09-03
9. சு. ராதாகிருஷ்ணன் - ஆசிரியர், நீராவிடி, யாழ்ப்பாணம். 2010-09-06
10. திருமதி மேரியம்மா ரவீந்திரன் - நாவாந்துறை. 2010-09-04
11. திருமதி செபஸ்தியாம்பிளை இராஜேஸ்வரி - பாசையூர். 2010-09-10
12. திருமதி பத்மாலினி பிரான்சிஸ் 2010-09-10
13. திருமதி மேர்சிகயந்தினி தமனோகரன் - கலாசார அலுவலர், காரைநகர். 2010-09-04
14. திரு க. இரகுபரன் - ஆசிரியர், யா / பருத்தித்துறை ஹாட்லிக்கல்லூரி. 2010-09-03
15. கலாநிதி குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் - நாடக அரங்கக்கல்லூரி
16. திரு. சி. தர்மலிங்கம் - நாடக ஆய்வாளர், கொக்குவில்
17. திரு எஸ். உருத்திரேஸ்வரன் - அரியாலை, கமநல பெரும்பாக உத்தியோகத்தர்.
18. திருமதி ஆன்ஜீலியட் ஜோன்விக்ரம் - கூத்து நடிகை, குருநகர்

உசாத்துணை நூல்கள்

ஈழத்து இசை நாடக வரலாறு - காரைநகர் சுந்தரம்பிள்ளை.
 ஈழத்துத் தமிழ் அரங்கில் பெண் - ஜெயராஞ்சினி இராசதுரை.
 ஈழத்தில் நாடகமும் நானும் - கலையரசு சொர்ணலிங்கம்
 அரங்கு ஓர் அறிமுகம் - பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி.
 கலைமுகம் 2000 - திருமறைக்கலாமன்றம், யாழ்ப்பாணம்.

